

ระดับการเปิดเผยข้อมูลสิ่งแวดล้อมและการกำกับดูแลกิจการที่ดี
ที่มีผลต่อผลการดำเนินงานของธุรกิจของบริษัทจดทะเบียน
ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง

Level of Environmental Disclosure and Corporate Governance
Affecting the Performance of Companies listed on the Stock
Exchange of Thailand, Property and Construction Group

อัคคพล อินทร์รัตน์
AKKAPON INTARAT

การค้นคว้าอิสระเสนอต่อมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต
ปีการศึกษา 2563

ระดับการเปิดเผยข้อมูลสิ่งแวดล้อมและการกำกับดูแลกิจการที่ดี
ที่มีผลต่อผลการดำเนินงานของธุรกิจของบริษัทจดทะเบียน
ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
Level of Environmental Disclosure and Corporate Governance
Affecting the Performance of Companies listed on the Stock
Exchange of Thailand, Property and Construction Group

อัศคพล อินทร์ตัน
AKKAPON INTARAT

การค้นคว้าอิสระเสนอต่อมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต
ปีการศึกษา 2563

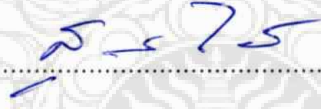
ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ชื่อการค้นคว้าอิสระ ระดับการเปิดเผยข้อมูลสิ่งแวดล้อมและการกำกับดูแลกิจการที่ดี
ที่มีผลต่อผลการดำเนินงานของธุรกิจของบริษัทจดทะเบียน
ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง

ชื่อ นามสกุล นายอัคคพล อินทร์ดี
ชื่อปริญญา บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต
กลุ่มวิชา การบัญชี
คณะ บริหารธุรกิจ
อาจารย์ที่ปรึกษา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศิริรัตน์ พ่วงแสงสุข

คณะกรรมการสอบการค้นคว้าอิสระได้ให้ความเห็นชอบการค้นคว้าอิสระฉบับนี้แล้ว

.....ประธานกรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ฐิตาภรณ์ สิ้นจรณศักดิ์)

.....กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุวิทย์ ไวยทิพย์)

.....กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศิริรัตน์ พ่วงแสงสุข)

คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร อนุมัติให้นำการค้นคว้าอิสระ
ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

.....คณบดีคณะบริหารธุรกิจ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.รัตนาวลี ไม้สัก)

วันที่ 23 เดือน สิงหาคม พ.ศ. 2564

ชื่อเรื่องการค้นคว้าอิสระ	ระดับการเปิดเผยข้อมูลสิ่งแวดล้อมและการกำกับดูแล กิจการที่ดีที่มีผลต่อผลการดำเนินงานของธุรกิจของบริษัท จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
ชื่อ นามสกุล	นายอัศศพล อินทร์ตัน
ชื่อปริญญา	บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต
กลุ่มวิชา	การบัญชี
คณะ	บริหารธุรกิจ
ปีการศึกษา	2563

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างระดับการเปิดเผยข้อมูลสิ่งแวดล้อม การกำกับดูแลกิจการที่ดี และผลการดำเนินงานของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง โดยเก็บรวบรวมข้อมูลจากงบการเงิน รายงานประจำปี และแบบแสดงรายการข้อมูล (แบบ 56-1) ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2558 จนถึง พ.ศ. 2562 จำนวน 91 บริษัท โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา และสถิติเชิงอนุมาน ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ การวิเคราะห์สหสัมพันธ์ และการวิเคราะห์สมการถดถอยเชิงพหุ

ผลการศึกษาพบว่า ระดับการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมได้แก่ การเปิดเผยข้อมูลนโยบายด้านสิ่งแวดล้อม และการเปิดเผยข้อมูลอื่นๆ ด้านสิ่งแวดล้อม มีความสัมพันธ์ทางบวกกับ อัตราผลตอบแทนส่วนของผู้ถือหุ้น อัตราผลตอบแทนของสินทรัพย์รวม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และ 0.05 และการกำกับดูแลกิจการที่ดี ได้แก่ สัดส่วนการถือหุ้นที่ถือโดยผู้บริหาร และจำนวนคณะกรรมการบริษัท มีความสัมพันธ์ทางบวกกับ อัตราผลตอบแทนของสินทรัพย์รวม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และ 0.05

คำสำคัญ: ระดับการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อม, การกำกับดูแลกิจการที่ดี, ผลการดำเนินงาน

Independent Study Title	Level of Environmental Disclosure and Corporate Governance Affecting the Performance of companies listed on the Stock Exchange of Thailand, Property and Construction Group
Author	Mr. Akkapon Intarat
Degree	Master of Business Administration
Field Study	Accounting
Academic Year	2020

ABSTRACT

The research objective is to study the relationship between environmental disclosure levels, corporate governance, and the performance of companies listed in the Real Estate and Construction group on the Stock Exchange of Thailand. It was conducted by collecting information from the financial statements, the annual reports, and the information registration forms (Form 56-1) of 91 companies from 2015 to 2019. Descriptive statistics and inferential statistics were used in data analysis, including correlation analysis and multiple regression analysis.

The study results showed that environmental disclosure levels, including environmental policy disclosure and other environmental disclosures, positively correlate with the rate of return on equity, return on total assets with a statistical significance at 0.01 and 0.05 levels. Corporate governance, including the percentage of shareholding by the management and the number of the Board of Directors, positively correlates with the return on total assets, with a statistical significance at 0.01 and 0.05 levels.

Keywords: Environmental Disclosure Levels, Corporate Governance, Performance

กิตติกรรมประกาศ

การค้นคว้าอิสระในครั้งนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ดีด้วยความช่วยเหลืออย่างดียิ่งจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศิริรัตน์ พ่วงแสงสุข อาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ ที่ได้ให้คำแนะนำและข้อคิดเห็นของการวิจัยมาโดยตลอด รวมทั้ง ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จิตาภรณ์ สินจรรยาศักดิ์ และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุวิทย์ ไวยทิพย์ ที่กรุณาสละเวลามาเป็นกรรมการสอบการค้นคว้าอิสระ พร้อมทั้งให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์

นอกจากนี้ผู้วิจัยขอขอบพระคุณคณาจารย์ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล พระนคร และอาจารย์พิเศษทุกท่านที่ได้ประสิทธิ์ประสาทความรู้ต่าง ๆ ซึ่งผู้วิจัยได้นำมาใช้ในงานวิจัยฉบับนี้ รวมถึงขอขอบคุณเจ้าหน้าที่โครงการประจำหลักสูตรซึ่งคอยช่วยประสานงานด้วยดี รวมถึง กำลังใจและความช่วยเหลือจากเพื่อนทุกท่านในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตตลอดจน การสนับสนุนจากครอบครัวที่ทำให้งานวิจัยฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

ผู้วิจัยจึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

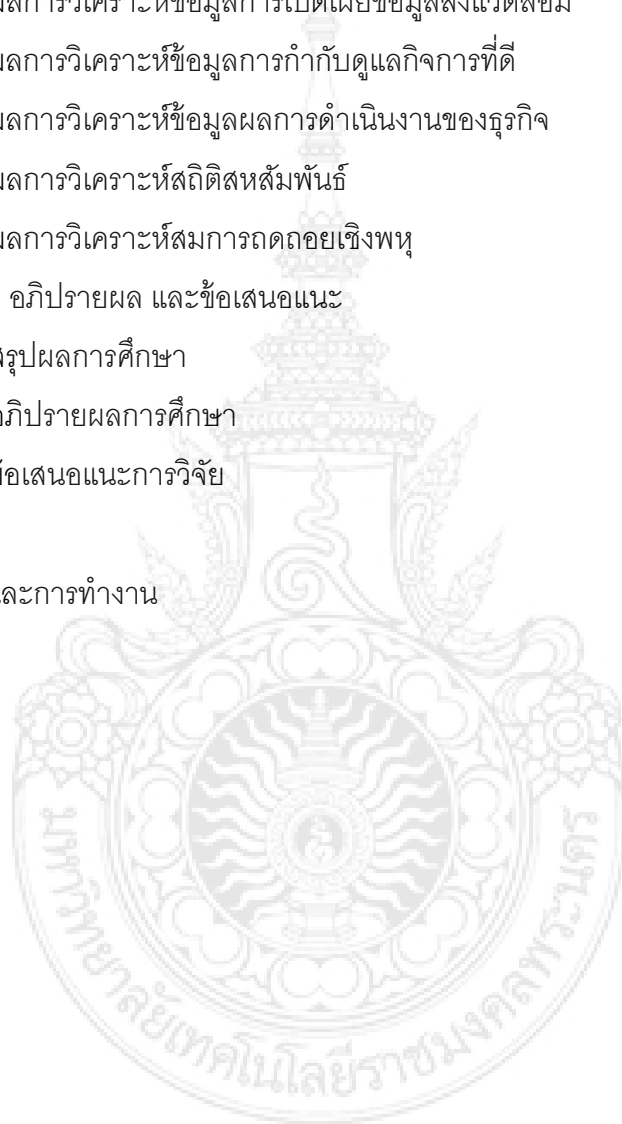
อัศพล อินทร์ตัน

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	ก
ABSTRACT	ข
กิตติกรรมประกาศ	ค
สารบัญ	ง
สารบัญตาราง	ฉ
สารบัญรูปภาพ	ช
1. บทนำ	
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์การวิจัย	3
1.3 ขอบเขตงานวิจัย	4
1.4 สมมติฐานการวิจัย	5
1.5 กรอบแนวคิดการวิจัย	5
1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	6
1.7 คำนิยามศัพท์	6
2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	
2.1 ทฤษฎีผู้มีส่วนได้เสีย	9
2.2 ทฤษฎีความชอบธรรม	10
2.3 แนวคิดการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อม	11
2.4 แนวคิดเกี่ยวกับการประเมินผลการดำเนินงานของบริษัท	26
2.5 แนวคิดเกี่ยวกับการกำกับดูแลกิจการที่ดี	28
2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	44
3. วิธีดำเนินการ	
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	54
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	59
3.3 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	61
3.4 วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล	61

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
4. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	
4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการเปิดเผยข้อมูลสิ่งแวดล้อม	70
4.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการกำกับดูแลกิจการที่ดี	71
4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลผลการดำเนินงานของธุรกิจ	72
4.4 ผลการวิเคราะห์สถิติสหสัมพันธ์	73
4.5 ผลการวิเคราะห์สมการถดถอยเชิงพหุ	78
5. สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	
5.1 สรุปผลการศึกษา	92
5.2 อภิปรายผลการศึกษา	97
5.3 ข้อเสนอแนะการวิจัย	99
บรรณานุกรม	101
ประวัติการศึกษาและการทำงาน	106

สารบัญตาราง

ตาราง		หน้า
3.1	ข้อมูลบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง	48
3.2	กระดาศำทำการวัดการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อม	53
4.1	การวิเคราะห์ระดับการเปิดเผยข้อมูลสิ่งแวดล้อมของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มอุตสาหกรรมอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง	71
4.2	การวิเคราะห์การกำกับกิจการที่ดีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มอุตสาหกรรมอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง	72
4.3	การวิเคราะห์การควบอำนาจในการบริหารของประธานกรรมการบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มอุตสาหกรรมอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง	72
4.4	การวิเคราะห์ผลการดำเนินธุรกิจของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มอุตสาหกรรมอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง	73
4.5	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของการเปิดเผยข้อมูลสิ่งแวดล้อม การกำกับดูแลกิจการที่ดี และผลการดำเนินงานของธุรกิจของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มอุตสาหกรรมอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง	75
4.6	สรุปการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการเปิดเผยข้อมูลสิ่งแวดล้อม การกำกับดูแลกิจการที่ดี และผลการดำเนินงานของธุรกิจของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มอุตสาหกรรมอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง	77
4.7	การวิเคราะห์ถดถอยพหุระหว่างการเปิดเผยข้อมูลสิ่งแวดล้อม ต่ออัตราผลตอบแทนส่วนของผู้ถือหุ้น	79

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตาราง		หน้า
4.8	การวิเคราะห์ถดถอยพหุระหว่างการเปิดเผยข้อมูลสิ่งแวดล้อม ต่ออัตราผลตอบแทนของสินทรัพย์รวม	80
4.9	การวิเคราะห์ถดถอยพหุระหว่างการเปิดเผยข้อมูลสิ่งแวดล้อม ต่ออัตราส่วนราคาตลาดต่อกำไรสุทธิต่อหุ้น	81
4.10	การวิเคราะห์ถดถอยพหุระหว่างการเปิดเผยข้อมูลสิ่งแวดล้อม ต่อกำไรสุทธิต่อหุ้น	82
4.11	การวิเคราะห์ถดถอยพหุระหว่างการกำกับดูแลกิจการที่ดี ต่ออัตราผลตอบแทนส่วนของผู้ถือหุ้น	83
4.12	การวิเคราะห์ถดถอยพหุระหว่างการกำกับดูแลกิจการที่ดี ต่ออัตราผลตอบแทนของสินทรัพย์รวม	84
4.13	การวิเคราะห์ถดถอยพหุระหว่างการกำกับดูแลกิจการที่ดี ต่ออัตราส่วนราคาตลาดต่อกำไรสุทธิต่อหุ้น	85
4.14	การวิเคราะห์ถดถอยพหุระหว่างการกำกับดูแลกิจการที่ดี ต่อกำไรสุทธิต่อหุ้น	86
4.15	การวิเคราะห์ถดถอยพหุระหว่างการเปิดเผยข้อมูลสิ่งแวดล้อม และการกำกับดูแลกิจการที่ดี ต่ออัตราผลตอบแทนส่วนของผู้ถือหุ้น	87
4.16	การวิเคราะห์ถดถอยพหุระหว่างการเปิดเผยข้อมูลสิ่งแวดล้อม และการกำกับดูแลกิจการที่ดี ต่ออัตราผลตอบแทนของสินทรัพย์รวม	88
4.17	การวิเคราะห์ถดถอยพหุระหว่างการเปิดเผยข้อมูลสิ่งแวดล้อมและ การกำกับดูแลกิจการที่ดี ต่ออัตราส่วนราคาตลาดต่อกำไรสุทธิต่อหุ้น	90
4.18	การวิเคราะห์ถดถอยพหุระหว่างการเปิดเผยข้อมูลสิ่งแวดล้อม และการกำกับดูแลกิจการที่ดี ต่อกำไรสุทธิต่อหุ้น	91

สารบัญภาพ

ภาพ		หน้า
1.1	กรอบแนวคิดการวิจัย	5

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมที่ความรุนแรงและได้ส่งผลกระทบต่อทั่วโลก และส่งผลกระทบต่อการดำเนินชีวิตของมนุษย์เป็นอย่างมาก ผลกระทบที่เกิดขึ้นมีลักษณะเป็นห่วงโซ่ กระทบต่อกันเป็นทอดๆ เป็นวงกว้างโดยปลายห่วงโซ่ คือ มนุษย์และสิ่งมีชีวิตในโลก ปัญหาสิ่งแวดล้อมจึงเป็นปัญหาที่ทั่วโลกรวมทั้งประเทศไทยให้ความสนใจในการอนุรักษ์ รวมทั้งหามาตรการหรือแนวป้องกันและแก้ไข มีการออกกฎหมายมาบังคับใช้โดยตรง และทำให้เกิดองค์ระหว่างประเทศว่าด้วยมาตรฐานการจัดการสิ่งแวดล้อม ISO (International Organization for Standardization)

การออกกฎระเบียบ มาตรฐาน ด้านสิ่งแวดล้อมและพลังงานจึงเป็นเครื่องมือที่สำคัญที่ช่วยปกป้องและรักษาสิ่งแวดล้อมของโลกให้ยาวนานขึ้น ดังจะเห็นได้จากการใช้กฎระเบียบมาตรฐานทั้งแบบสมัครใจและบังคับใช้ให้ปฏิบัติตามข้อกำหนดกันมากขึ้น เช่น สหภาพยุโรปมีการบังคับใช้ระเบียบ REACH เพื่อจัดการและควบคุมการใช้สารเคมี ผู้ค้าปลีกรายใหญ่ในสหภาพยุโรปหลายรายได้ใช้ฉลากที่บ่งบอกถึงปริมาณการปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ (Carbon Footprint™ logo) การปฏิบัติตามข้อกำหนดของฉลาก หรือ Labeling ตามที่ประเทศต่าง ๆ ระบุ เป็นต้น จะเห็นได้ว่าในหลายประเทศได้นำกฎระเบียบ และมาตรฐานมาใช้กันอย่างแพร่หลาย ทั้งนี้เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของการรักษาสิ่งแวดล้อมและให้เกิดการพัฒนาอุตสาหกรรมอย่างยั่งยืนหรือแม้กระทั่งนำระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมเข้ามาเป็นเงื่อนไขทางการค้า (อุปพันธ์ ทวีผล, 2560)

ในประเทศไทย ยังไม่มีมาตรฐานการบัญชีหรือแนวทางปฏิบัติทางบัญชีเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมโดยเฉพาะ อย่างไรก็ตามประเทศไทยได้ออกกฎหมายสิ่งแวดล้อมปี 2535 เป็นกฎหมายสิ่งแวดล้อมหลักที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาสังหาริมทรัพย์คือ พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535 ซึ่งเป็นที่มาของการจัดทำรายงานผลกระทบ

ต่อสิ่งแวดล้อม หรือที่รู้จักกันในชื่อ EIA-Environmental Impact Assessment ซึ่งกำหนดให้บริษัทที่จะทำการก่อสร้างโครงการก่อสร้างขนาดใหญ่จะต้องยื่นผลการศึกษา ผลกระทบทางด้านสิ่งแวดล้อมเพื่อขออนุมัติก่อนการก่อสร้าง การบังคับใช้มาตรฐาน EIA นั้น มีไว้เพื่อกำกับให้ผู้ประกอบการในธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ พิจารณาโครงการของตนเองเพื่อสิ่งแวดล้อม และผลกระทบที่อาจจะเกิดขึ้นทั้งก่อน ระหว่าง และหลังการก่อสร้างโครงการ ซึ่งในหลักปฏิบัตินั้นผู้ประกอบการจำต้องได้รับอนุญาตจากทาง EIA ว่ามีขั้นตอนที่ได้มาตรฐาน จึงจะสามารถดำเนินการต่อไปได้ (รวมถึงจะต้องมีการประเมินอยู่อย่างสม่ำเสมอ) ทั้งนี้ ถ้าหากโครงการใดไม่ผ่านการประเมินจาก EIA ก็จำเป็นต้องนำกลับไปแก้ไข ปรับปรุง จนกว่าจะได้ผลลัพธ์เป็นที่น่าพอใจ

จากที่กล่าวมาข้างต้นจะเห็นได้ว่าธุรกิจอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง เป็นธุรกิจมีความเกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อมในฐานะผู้สร้างผลกระทบ เนื่องจากวัสดุที่ใช้ในการก่อสร้างส่วนใหญ่ มักเป็นทรัพยากรที่มาจากธรรมชาติซึ่งมีอยู่อย่างจำกัด แต่สวนทางกับความต้องการใช้ทรัพยากรที่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องและการก่อสร้างอาจถือได้ว่าเป็นการทำลายสิ่งแวดล้อมโดยฝีมือมนุษย์อีกทางหนึ่ง เมื่อวิเคราะห์ตามห่วงโซ่คุณค่าแล้ว จะเห็นว่าสิ่งแวดล้อมมีความเกี่ยวข้องกับธุรกิจอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้างอย่างมาก ล้วนเกี่ยวข้องกับการใช้พลังงาน การใช้น้ำ การสร้างของเสียและมลพิษ รวมถึงการปล่อยก๊าซเรือนกระจก จึงต้องมีกฎหมายให้ได้รับอนุญาตจากทาง EIA เพื่อประเมินผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมก่อนการก่อสร้างโครงการ ซึ่งการก่อสร้างโครงการอสังหาริมทรัพย์นั้น ถือเป็นประกอบธุรกิจหรือรายได้หลักของธุรกิจอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง และเป็นธุรกิจที่อยู่ในกลุ่มปัจจัย 4 ที่มีความจำเป็นในการดำรงชีวิต จากข้อมูลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยธุรกิจอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้างถูกจัดอันดับการทำรายได้และการเติบโต อยู่ในระดับที่ 3 ของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยเป็นระยะเวลาติดต่อกัน 5 ปี (พ.ศ. 2558 - พ.ศ. 2562)

นอกจากนี้ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยยังกำหนดให้บริษัทที่จดทะเบียนต้องเปิดเผยเกี่ยวกับการจัดการสิ่งแวดล้อมในรายงาน 56-1 สำหรับขนาดและรายละเอียดในการเปิดเผยตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยยังไม่ได้กำหนดชัดเจนแต่ได้กำหนดเงื่อนไขขึ้น สำหรับผู้ที่จะเสนอขายหุ้นออกใหม่ว่า ผู้ที่เสนอขายหุ้นที่ออกใหม่จะต้องเปิดเผยให้เห็นว่า ธุรกิจของตนไม่

มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมเกินกว่าที่กฎหมายกำหนด โดยจากการทบทวนงานวิจัยของ ณัฐวดี อุษชิน, ปิติพัฒน์ ฉัตรอัศวพัฒน์และธารินี พงศ์สุพัฒน์ (2559) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การเปิดเผยข้อมูลบัญชีสิ่งแวดล้อมและสังคม : การศึกษาเชิงเปรียบเทียบแนวปฏิบัติระหว่างกลุ่มอุตสาหกรรมของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย พบว่า กลุ่มอุตสาหกรรมที่มีการเปิดเผยข้อมูลสิ่งแวดล้อมและสังคมมากที่สุด คือ กลุ่มอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง และหัวข้อที่มีการเปิดเผยข้อมูลสิ่งแวดล้อมและสังคม คือ การดูแลรักษาสิ่งแวดล้อม

ซึ่งการเปิดเผยข้อมูลสิ่งแวดล้อมดังกล่าวในภาคธุรกิจต้องการให้เห็นความโปร่งใสสอดคล้องกับการกำกับดูแลกิจการที่ดี โดยมีหลักการสำคัญ คือ การบริหารจัดการบริษัทที่มีประสิทธิภาพ โปร่งใส ตรวจสอบได้ และคำนึงถึงผู้มีส่วนได้เสียทุกฝ่าย ดังนั้น การกำกับดูแลกิจการที่ดีนอกจากจะช่วยให้คณะกรรมการบริษัททำหน้าที่บริหารงานอย่างมีประสิทธิภาพแล้วยังช่วยให้บริษัทที่มีการเปิดเผยข้อมูลอย่างโปร่งใส มีคุณภาพ สามารถตรวจสอบได้ และมีความเพียงพอต่อผู้ใช้ข้อมูลและผู้ที่เกี่ยวข้อง ทั้งการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อม และผลการดำเนินงานของบริษัท โดยผลการดำเนินงานนั้นเป็นบทบาทสำคัญในการดำเนินธุรกิจ ฉะนั้นในการศึกษาระดับการเปิดเผยข้อมูลสิ่งแวดล้อมในครั้งนี้ ผู้วิจัยจะศึกษาการกำกับดูแลกิจการที่ดีควบคู่ไปด้วย เพื่อให้ทราบว่า บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง มีระดับการเปิดเผยข้อมูลสิ่งแวดล้อม และมีการกำกับดูแลกิจการที่ดีอย่างไร และมีผลต่อผลการดำเนินงานของธุรกิจหรือไม่ ทั้งนี้เพื่อเป็นประโยชน์แก่นักลงทุนและผู้สนใจสามารถนำข้อมูลในประเด็นดังกล่าวไปใช้ประกอบการพิจารณาตัดสินใจลงทุนได้

1.2 วัตถุประสงค์การวิจัย

1.2.1 เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างระดับการเปิดเผยข้อมูลสิ่งแวดล้อมกับผลการดำเนินงานของธุรกิจของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง

1.2.2 เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการกำกับดูแลกิจการที่ดีกับผลการดำเนินงานของธุรกิจของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง

1.3 ขอบเขตงานวิจัย

1.3.1 ขอบเขตด้านเนื้อหา การศึกษาระดับการเปิดเผยข้อมูลสิ่งแวดล้อม และการกำกับดูแลกิจการที่ดีที่มีผลต่อผลการดำเนินงานของธุรกิจ ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง เก็บรวบรวมข้อมูลจาก 3 แหล่งคือ ข้อมูลจากหมายเหตุประกอบงบการเงิน แบบแสดงรายการข้อมูลประจำปี (แบบ 56-1) และรายงานประจำปี (Annual Report)

1.3.2 ขอบเขตด้านตัวแปร

1.3.2.1 ตัวแปรอิสระ (Independent Variables) คือ

- ระดับการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อม ได้แก่ การเปิดเผยนโยบายด้านสิ่งแวดล้อม การเปิดเผยการจัดการและการตรวจสอบด้านสิ่งแวดล้อม การเปิดเผยผลกระทบของผลิตภัณฑ์และบริการต่อสิ่งแวดล้อม การเปิดเผยข้อมูลด้านการเงินเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม การเปิดเผยข้อมูลการวิจัยและศึกษาด้านสิ่งแวดล้อม และการเปิดเผยข้อมูลด้านอื่นๆ เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม

- การกำกับดูแลกิจการที่ดี ได้แก่ สัดส่วนการถือหุ้นที่ถือโดยผู้บริหาร สัดส่วนของกรรมการอิสระ ขนาดของคณะกรรมการบริษัท การควบอำนาจในการบริหารของประธานกรรมการ และสัดส่วนในการเข้าประชุมของคณะกรรมการบริษัท

1.3.2.2 ตัวแปรตาม (Dependent Variables) คือ

- ผลการดำเนินงาน ได้แก่ อัตราผลตอบแทนจากส่วนของผู้ถือหุ้น (ROE) อัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์รวม (ROA) อัตราส่วนราคาตลาดต่อกำไรสุทธิต่อหุ้น (P/E) และกำไรสุทธิต่อหุ้น (EPS)

1.3.3 ขอบเขตด้านประชากร ได้แก่ บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง จำนวน 102 บริษัท โดยบริษัทที่มีข้อมูลงบการเงินประจำปีครบทั้ง 5 ปี (พ.ศ.2558 - พ.ศ.2562) มีจำนวน 91 บริษัท

1.3.4 ขอบเขตด้านระยะเวลา โดยศึกษาข้อมูลช่วงปี พ.ศ. 2558 - 2562

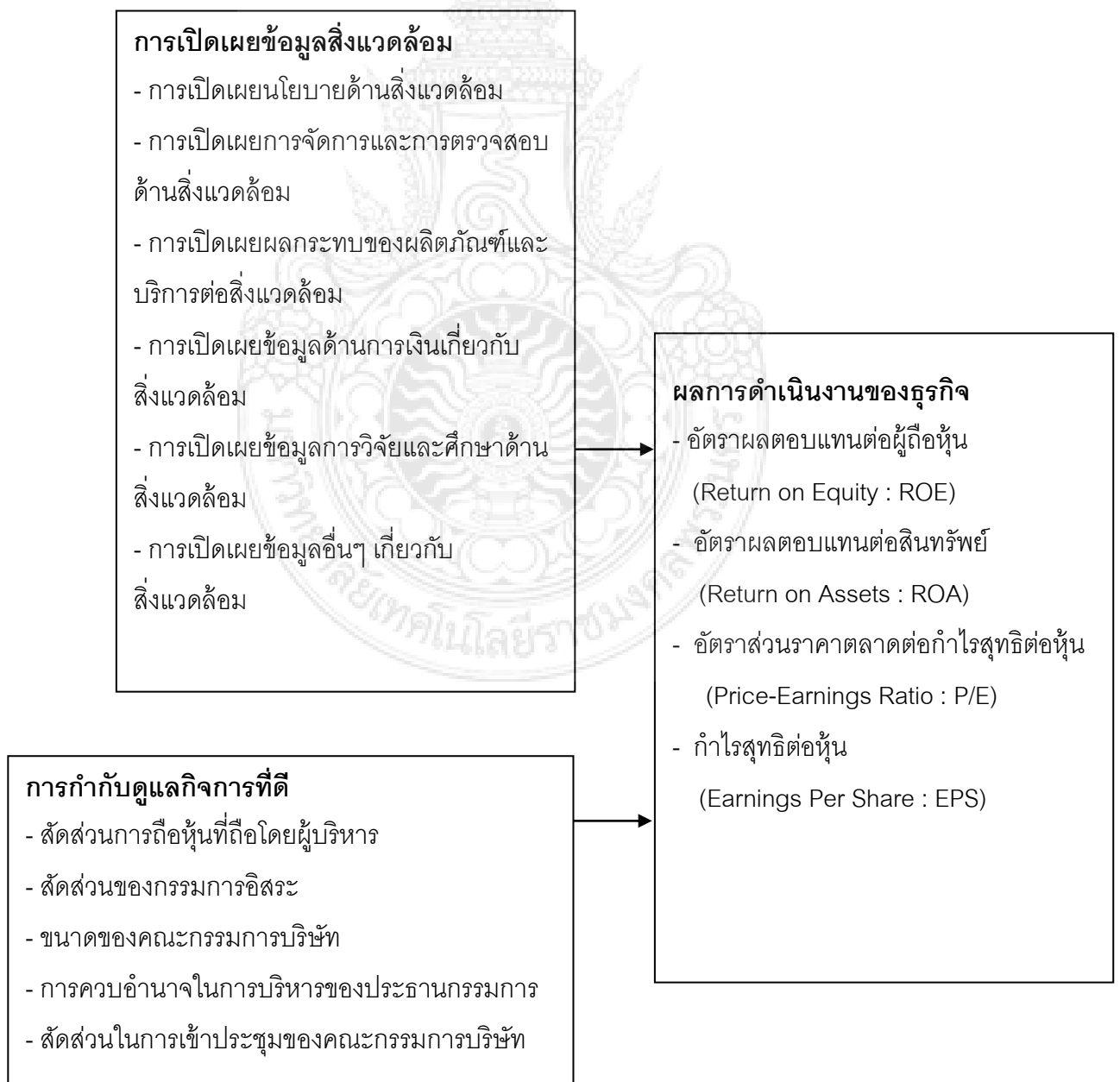
1.4 สมมติฐานการวิจัย

1.4.1 ระดับการเปิดเผยข้อมูลสิ่งแวดล้อมของบริษัทในกลุ่มอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้างมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับผลการดำเนินงานของธุรกิจ

1.4.2 การกำกับดูแลกิจการที่ดีของบริษัทในกลุ่มอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้างมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับผลการดำเนินงานของธุรกิจ

1.5 กรอบแนวคิดการวิจัย

ภาพ 1.1 กรอบแนวคิดการวิจัย

1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

- 1.6.1 นักลงทุนและผู้ที่เกี่ยวข้องสามารถนำข้อมูล ไปใช้ประกอบการพิจารณาตัดสินใจลงทุน
- 1.6.2 เพื่อเป็นแนวทางแก่บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยในการพิจารณาการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมให้มากขึ้น
- 1.6.3 ทำให้ผู้ปฏิบัติในอุตสาหกรรมเห็นประโยชน์ที่ได้รับจากการปฏิบัติเกี่ยวกับบัญชีสิ่งแวดล้อมว่าส่งผลในทางการเงินและให้ความสำคัญในการปฏิบัติเกี่ยวกับบัญชีสิ่งแวดล้อมซึ่งจะทำให้ภาพลักษณ์ของบริษัทดีขึ้นอีกด้วย

1.7 คำนิยามศัพท์

สิ่งแวดล้อม หมายถึง ทุกสิ่งทุกอย่างที่อยู่รอบตัวมนุษย์ทั้งที่มีชีวิตและไม่มีชีวิต รวมทั้งที่เป็นรูปธรรม (สามารถจับต้องและมองเห็นได้) และนามธรรม (เช่น วัฒนธรรมแบบแผน ประเพณี ความเชื่อ) มีอิทธิพลเกี่ยวโยงถึงกัน เป็นปัจจัยในการเกื้อหนุนซึ่งกันและกัน ผลกระทบจากปัจจัยหนึ่ง จะมีส่วนเสริมสร้างหรือทำลายอีกส่วนหนึ่ง อย่างหลีกเลี่ยงมิได้ สิ่งแวดล้อมเป็นวงจรและวัฏจักรที่เกี่ยวข้องกันไปทั้งระบบ (กระทรวงวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม, 2559)

ระดับการเปิดเผยข้อมูลสิ่งแวดล้อม หมายถึง ความมากน้อยของการเปิดเผยข้อมูลทางบัญชีที่เป็นตัวเงินและไม่เป็นตัวเงินซึ่งจะแสดงไว้ในงบการเงินและส่วนอื่น ๆ ของรายงานประจำปี

บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (The Companies Listed in The Stock Exchange of Thailand) หมายถึง บริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ประกอบด้วยหมวดกลุ่มอุตสาหกรรมอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง

ISO 14001 คือ มาตรฐานระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม (Environment Management System) ที่ได้รับการยอมรับมากที่สุดจากหน่วยงานองค์กรทั่วโลก มีวัตถุประสงค์เพื่อให้องค์กรมีความตระหนักถึงความสำคัญของการจัดการสิ่งแวดล้อม เพื่อให้เกิดการพัฒนาสิ่งแวดล้อมควบคู่กับการพัฒนาธุรกิจ โดยมุ่งเน้นในการป้องกันมลพิษและรักษาสิ่งแวดล้อมเป็นหลัก เพื่อช่วยลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และลดต้นทุนการผลิตในธุรกิจ

อุตสาหกรรมอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง (Property & Construction) ธุรกิจเกี่ยวกับการจำหน่ายวัสดุก่อสร้าง ผู้พัฒนาและบริหารอสังหาริมทรัพย์ รวมถึงบริการก่อสร้าง และงานวิศวกรรม ประกอบด้วยหมวดธุรกิจ วัสดุก่อสร้าง (Construction Materials), บริการรับเหมาก่อสร้าง (Construction Services), พัฒนาอสังหาริมทรัพย์ (Property Development) และกองทุนรวมอสังหาริมทรัพย์และกองทรัสต์เพื่อการลงทุนในอสังหาริมทรัพย์ (Property Fund & Real Estate Investment Trusts (REITs))

ทรัพยากร (Resources) ธุรกิจเกี่ยวกับการแสวงหา หรือจัดการทรัพยากรต่าง ๆ เช่น การผลิตและจัดสรรเชื้อเพลิง พลังงาน และการทำเหมืองแร่ เป็นต้น ประกอบด้วยหมวดธุรกิจ พลังงานและสาธารณูปโภค (Energy & Utilities) และเหมืองแร่ (Mining)

อัตราผลตอบแทนต่อผู้ถือหุ้น (Return On Equity : ROE) หมายถึง อัตราส่วนขั้นพื้นฐานที่จะอธิบายถึงกำไรที่ปราศจากภาวะของกิจการ อัตราส่วนนี้ใช้วัดค่าเงินลงทุนที่ผู้ถือหุ้นได้ลงทุนไปในบริษัทนั้นสามารถแบ่งเป็นกำไรสุทธิที่เป็นของผู้ถือหุ้นได้ร้อยละเท่าไร สามารถวัด (ROE) ได้จากกำไรสุทธิคูณด้วยหนึ่งร้อยหารด้วยส่วนของผู้ถือหุ้น

อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ (Return On Assets : ROA) หมายถึง สภาพคล่องของอัตราผลตอบแทนจากการใช้สินทรัพย์สามารถวัด (ROA) โดยเก็บข้อมูลจากงบแสดงฐานะการเงินและงบกำไรขาดทุน วัดจากกำไรสุทธิ หารด้วยสินทรัพย์รวม

อัตราส่วนราคาตลาดต่อกำไรสุทธิต่อหุ้น (Price-Earnings Ratio : P/E) หมายถึง ตัวชี้วัดมูลค่าหุ้นที่ได้รับความนิยมมากจากนักลงทุน P/E สามารถอธิบายถึงอัตราการเติบโตของราคาหุ้นของบริษัทเนื่องจากค่า P/E นี้เป็นการนำข้อมูลในอดีตมาใช้วัดการเติบโตของราคาหุ้น สามารถวัดได้จากราคาหุ้นคูณหนึ่งร้อย หารด้วยกำไรสุทธิต่อหุ้น

กำไรสุทธิต่อหุ้น (Earnings Per Share : EPS) หมายถึง อัตราส่วนทางการเงินที่ทำให้นักลงทุนทราบถึงความสามารถในการดำเนินงานของผู้บริหาร และกำไรส่วนที่นักลงทุนจะได้รับจากบริษัทต่อหุ้นหนึ่งหน่วยซึ่งนำไปสู่การคาดคะเนของกำไรสุทธิต่อหุ้นในอนาคตและมูลค่าที่แท้จริงของหุ้น สามารถวัดได้จากกำไรสุทธิคูณหนึ่งร้อย หารด้วยจำนวนหุ้นที่ออกชำระแล้ว

การกำกับดูแลกิจการที่ดี หมายถึง การกำกับดูแลกิจการที่เป็นไปเพื่อการสร้างคุณค่าให้กิจการอย่างยั่งยืน นอกเหนือจากการสร้างความเชื่อมั่นให้แก่ผู้ลงทุน ซึ่งคณะกรรมการควรกำกับดูแลกิจการให้นำไปสู่ผล (Governance Outcome)

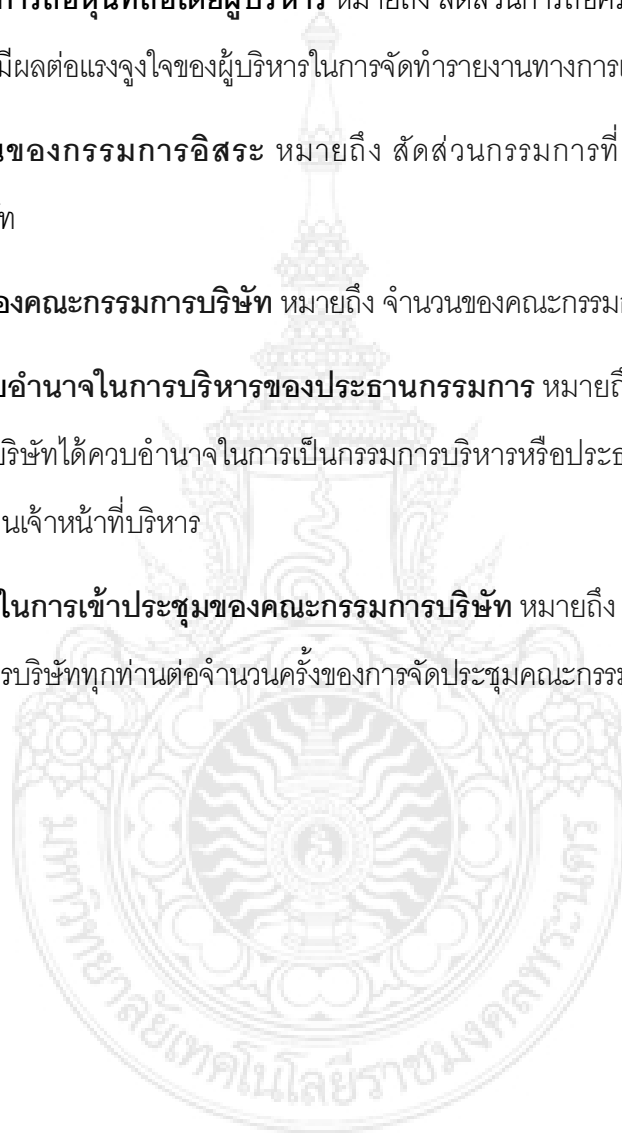
สัดส่วนการถือหุ้นที่ถือโดยผู้บริหาร หมายถึง สัดส่วนการถือครองหุ้นของกรรมการที่มาจากฝ่ายบริหาร ซึ่งมีผลต่อแรงจูงใจของผู้บริหารในการจัดทำรายงานทางการเงินที่มีคุณภาพ

สัดส่วนของกรรมการอิสระ หมายถึง สัดส่วนกรรมการที่มีอิสระต่อจำนวนของคณะกรรมการบริษัท

ขนาดของคณะกรรมการบริษัท หมายถึง จำนวนของคณะกรรมการบริษัท

การควบคุมอำนาจในการบริหารของประธานกรรมการ หมายถึง ผู้ที่ดำรงตำแหน่งเป็นประธานกรรมการบริษัทได้ควบคุมอำนาจในการเป็นกรรมการบริหารหรือประธานบริหารหรือกรรมการผู้จัดการหรือประธานเจ้าหน้าที่บริหาร

สัดส่วนในการเข้าประชุมของคณะกรรมการบริษัท หมายถึง จำนวนครั้งเฉลี่ยการเข้าประชุมของกรรมการบริษัททุกท่านต่อจำนวนครั้งของการจัดประชุมคณะกรรมการบริษัท

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาเรื่องระดับการเปิดเผยข้อมูลสิ่งแวดล้อมและการกำกับดูแลกิจการที่ดีที่มีผลต่อผลการดำเนินงานของธุรกิจ ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มอุตสาหกรรมอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง ผู้วิจัย ได้ค้นคว้า และรวบรวมแนวคิด ทฤษฎี และผลการศึกษาที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

2.1 ทฤษฎีผู้มีส่วนได้เสีย (Stakeholder Theory)

2.2 ทฤษฎีความชอบธรรม (Legitimacy Theory)

2.3 แนวคิดการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อม (Environmental Disclosure)

2.4 แนวคิดเกี่ยวกับการประเมินผลการดำเนินงานของบริษัท (Evaluating the Performance of the Company)

2.5 แนวคิดเกี่ยวกับหลักการกำกับดูแลกิจการที่ดี (Corporate Governance)

2.6 งานวิจัยเกี่ยวข้อง

2.1 ทฤษฎีผู้มีส่วนได้เสีย (Stakeholder Theory)

พัฒนาการของทฤษฎีผู้มีส่วนได้เสียมีพื้นฐานมาจากกรอบแนวคิดของ Barnard (1938) ในหนังสือเรื่อง The Functions of the Executive ที่นำเสนอมุมมองด้านบวกของผู้จัดการในการสนับสนุนความรับผิดชอบต่อสังคม ซึ่งต่อมา Freeman (1984) สนับสนุนว่าผู้บริหารต้องสร้างความพอใจต่อบุคคลที่มีอิทธิพลต่อบริษัทซึ่งมีหลากหลายประกอบด้วย พนักงาน ลูกค้า ผู้ขายปัจจัยการผลิต องค์กรชุมชนในท้องถิ่น จึงกล่าวว่าผู้มีส่วนได้เสีย คือ กลุ่มและบุคคลผู้ซึ่งอาจมีผลต่อหรือได้รับผลกระทบจากความสำเร็จของภารกิจขององค์กร สอดคล้องกับ Post et al. (2002) ให้นิยามผู้มีส่วนได้เสียคือบุคคลหรือกลุ่มซึ่งมีผลกระทบ หรือได้รับผลกระทบจากการตัดสินใจขององค์กร นโยบาย และการปฏิบัติ ทฤษฎีผู้มีส่วนได้เสียจึงเป็นการเสนอวิธีการใหม่ใน

การจัดระเบียบความคิดเกี่ยวกับความรับผิดชอบต่อขององค์กร ที่เดิมมุ่งเน้นการอยู่รอดและการประสบความสำเร็จขององค์กร บนหลักการความสามารถขององค์กรในการสร้างความมั่งคั่งให้คุณค่า หรือสร้างความพึงพอใจแค่เพียงถือหุ้น ไปสู่การพัฒนาแนวคิดว่าต้องคำนึงถึงผู้มีส่วนได้เสียอื่น ๆ ร่วมด้วยทฤษฎีผู้มีส่วนได้เสียจึงเป็นรากฐานสำคัญต่อการพัฒนาแนวคิดความรับผิดชอบต่อสังคมของบริษัท (Corporate Social Responsibility: CSR) สำหรับการสร้างให้เกิดความรับผิดชอบต่อสังคมของบริษัทในมุมมองของ Freeman (1984) กล่าวว่าเป็นหน้าที่ที่สำคัญของผู้บริหารที่ต้องสร้างความพอใจต่อบุคคลที่หลากหลายซึ่งเป็นผู้มีอิทธิพลต่อผลลัพธ์ของบริษัท ดังนั้นในมุมมองนี้ผู้จัดการหรือผู้บริหารองค์กรจำเป็นที่ต้องทำในสิ่งที่ถูกต้อง (Do the Right Thing) จึงกล่าวโดยสรุปได้ว่าทฤษฎีผู้มีส่วนได้เสียเป็นทฤษฎีที่มีความสัมพันธ์ต่อการเกิดการสร้างความรับผิดชอบต่อสังคมของบริษัท (Corporate Social Responsibility: CSR) และเชื่อมโยงถึงปัจจัยภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง (Transformational Leadership) และการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้เสีย (Stakeholder Engagement) (ฉีพร ทองชะโชค, 2556)

ทฤษฎีผู้มีส่วนได้เสียถูกนำมาใช้อธิบายเหตุผลว่าทำไมผู้มีส่วนได้เสียจึงมีส่วนในการกำหนดแนวทางปฏิบัติของบริษัท โดยผู้มีส่วนได้เสียในปัจจุบันไม่ได้มองเพียงแค่ผู้ถือหุ้นหรือผู้ลงทุน แต่จะมองรวมถึง เจ้าหนี้ ลูกค้า คู่แข่ง พนักงาน สื่อ ชุมชน หน่วยงานรัฐบาล องค์กรเอกชน (Carrol และ Bucholtz, 2006) อย่างไรก็ตามความพึงพอใจของผู้มีส่วนได้เสียจะเปลี่ยนแปลงไปตามเวลา ดังนั้นบริษัทจึงต้องตอบสนองความต้องการของการเปลี่ยนแปลงของผู้มีส่วนได้เสียด้วย (Deegan, 2001)

2.2 ทฤษฎีความชอบธรรม (Legitimacy Theory)

ทฤษฎีความชอบธรรมตามความหมายของ Suchman (1995, อ้างถึงใน วิริยา จงรักษ์ สัตย์, 2558) ให้คำนิยาม “ความชอบธรรม” ไว้ว่าเป็นการรับรู้ โดยทั่วไปว่าการดำเนินงานขององค์กรจะต้องถูกต้องหรือเหมาะสมภายใต้ระบบความเชื่อถือ คุณค่าและบรรทัดฐานของสังคม ทฤษฎีเกี่ยวกับความชอบธรรมนี้ยอมรับว่าองค์กรเป็นส่วนหนึ่งของระบบทางสังคม (Deegan, 2002) และล้อมรอบด้วยสัญญาทางสังคมที่กิจการจะต้องดำเนินงานเพื่อตอบสนองความ

คาดหวังของสังคม (Reverte, 2009) และการกระทำที่ถูกต้องและเหมาะสมขององค์กรภายในระบบกฎเกณฑ์ทางสังคม คือ ความชอบธรรมขององค์กร (Perrow, 1970) การรายงานข้อมูลสังคมและสิ่งแวดล้อมเป็นวิธีการหลักที่องค์กรใช้ในการสื่อสารกับผู้มีส่วนได้เสีย (Tregidga, et al., 2017) ยิ่งองค์กรได้รับแรงกดดันจากผู้มีส่วนได้เสียภายนอกมาก องค์กรก็จะมีกาเปิดเผยข้อมูลสังคมและสิ่งแวดล้อมมาก และการเปิดเผยข้อมูลสังคมและสิ่งแวดล้อมมากจะเป็นหนทางนำไปสู่การสร้าง ความชอบธรรมให้กับองค์กร (Campbell et al., 2003)

ดังนั้น การเปิดเผยข้อมูลสังคมและสิ่งแวดล้อมผ่านรายงานประจำปีเป็นวิธีหนึ่งในการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพสำหรับการใช้กลยุทธ์ความชอบธรรม (Lindblom, 1994) และเป็นวิธีการหนึ่งที่องค์กรจะยังคงความชอบธรรมต่อสาธารณะได้ (O'Donovan, 2000) เนื่องจากการเปิดเผยข้อมูลสังคมและสิ่งแวดล้อมในรายงานประจำปีเป็นส่วนหนึ่งของการแสดงความรับผิดชอบต่อสังคมและเป็นการส่งข่าวสารขององค์กรไปยังผู้ใช้ข้อมูลและผู้ใช้รายงานขององค์กร รวมทั้งเป็นการช่วยลดแรงกดดันจากสาธารณะ (O'Donovan, 2000) นอกจากนี้การเปิดเผยข้อมูลสังคมและสิ่งแวดล้อมยังเป็นการจัดการเชิงกลยุทธ์ขององค์กรในการสร้างความชอบธรรมเพื่อให้สังคมรับทราบว่าองค์กรได้ปฏิบัติตามกฎเกณฑ์และความคาดหวังของสังคม (Deegan, 2002)

2.3 แนวคิดการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อม

ปัจจุบันการรายงานเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมในรายงานประจำปีของบริษัทในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยส่วนใหญ่เป็นการรายงานโดยสมัครใจของแต่ละองค์กร โดยไม่มีกฎระเบียบใด ๆ มาบังคับ แม้แต่นโยบายทางบัญชียังมิได้ระบุถึงการรายงานด้านสิ่งแวดล้อม อย่างไรก็ตาม The United Nation Center for Trans Nations Inter Governmental Working Group of Expert on International Standard of Accounting and Reporting (UN CTC ISAR) ได้เสนอแนะชนิดของการเปิดเผยข้อมูลที่ธุรกิจควรจัดทำ โดยคาดหวังว่ารัฐบาลในประเทศต่าง ๆ จะนำข้อเสนอแนะเหล่านี้ไปบังคับใช้สำหรับการจัดทำรายงานทางการเงินที่เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม

(Environmental Financial Reporting) และเป็นแม่แบบสำหรับการพัฒนาการรักษาสีงแวดล้อมต่อไปประเทศส่วนใหญ่ในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้รวมทั้งประเทศไทย ยังไม่มีมาตรฐานการบัญชีหรือแนวทางปฏิบัติทางบัญชีเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมโดยเฉพาะ อย่างไรก็ตามประเทศไทยได้ออกกฎหมายสิ่งแวดล้อมปี 2535 ซึ่งกำหนดให้บริษัทที่จะทำการก่อสร้างโครงการขนาดใหญ่จะต้องยื่นผลการศึกษาค่าผลกระทบทางด้านสิ่งแวดล้อมเพื่อขออนุมัติก่อนการก่อสร้าง นอกจากนี้ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยยังกำหนดให้ บริษัทที่จดทะเบียนต้องเปิดเผยเกี่ยวกับการจัดการสิ่งแวดล้อมในรายงาน 56-1 สำหรับขนาดและรายละเอียดในการเปิดเผยตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ยังไม่ได้กำหนดชัดเจนแต่ได้กำหนดเงื่อนไขขึ้น สำหรับผู้ที่เสนอขายหุ้นออกใหม่ว่าผู้ที่เสนอขายหุ้นที่ออกใหม่จะต้องเปิดเผยให้เห็นว่า ธุรกิจของตนไม่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมเกินกว่าที่กฎหมายกำหนด (นิตยา วงศ์ภินันท์วัฒนา, วิไลลักษณ์ แสงอรุณ, วรณศิลป์ ทิมแย้ม ประเสริฐ, และ วันดี อี๊ดปัญญา, 2547)

2.3.1 แนวทางการปฏิบัติทางการบัญชีเกี่ยวกับการเปิดเผยข้อมูล

การเปิดเผยข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับต้นทุนสิ่งแวดล้อมและหนี้สินมีความสำคัญต่อการให้ความชัดเจนหรือเป็นการอธิบายเพิ่มเติมรายการที่มีอยู่ในงบแสดงฐานะการเงิน หรืองบกำไรขาดทุน การเปิดเผยดังกล่าวอาจแสดงไว้ในงบการเงินหรือในหมายเหตุประกอบงบการเงินหรือในบางกรณีอาจเปิดเผยไว้ในรายงาน ซึ่งแยกต่างหากจากงบการเงิน การตัดสินใจว่าการเปิดเผยจะแยกแสดงข้อมูลต่างหากหรือแสดงรวมขึ้นอยู่กับการพิจารณาว่ารายการมีสาระสำคัญเพียงใด การพิจารณาถึงสาระสำคัญไม่ควรพิจารณาแต่ความมีนัยสำคัญของจำนวนเงินเพียงอย่างเดียว แต่ควรพิจารณาถึงความมีนัยสำคัญในลักษณะของรายการด้วย การเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับต้นทุนและหนี้ด้านสิ่งแวดล้อมอาจแยกพิจารณาได้ดังนี้

1. ต้นทุนสิ่งแวดล้อม การแสดงรายการไว้ในงบการเงินหรือสิ่งที่ควรเปิดเผยในหมายเหตุประกอบงบการเงิน ได้แก่

- 1.1 ประเภทของรายการที่พิจารณาให้เป็นต้นทุนสิ่งแวดล้อม ซึ่งเกิดขึ้นได้หลายวิธี ต้นทุนที่เกิดขึ้นอาจเพิ่มประสิทธิภาพในการดำเนินงานของกิจการในขณะที่ช่วยปรับปรุงสภาพแวดล้อมด้วย

1.2 รายการที่รวมอยู่ในต้นทุนสิ่งแวดล้อม สิ่งที่จะต้องพิจารณาคืออะไรบ้างที่ควรรวมเป็นต้นทุนสิ่งแวดล้อม อาจเลือกเฉพาะต้นทุนทั้งหมดที่สามารถเจาะจงได้ หรืออาจเลือกการปันส่วนโดยไม่มีกฎเกณฑ์ตายตัวก็ได้

1.3 จำนวนของต้นทุนสิ่งแวดล้อมที่หักออกจากรายได้ ต้นทุนที่แยกประเภทต้นทุนที่เกี่ยวกับการดำเนินงาน (Operating Cost) หรือต้นทุนที่ไม่เกี่ยวกับการดำเนินงาน (Non - Operating Cost) ต้นทุนที่แยกตามลักษณะและขนาดของธุรกิจและ หรือประเภทของสิ่งแวดล้อมที่เกี่ยวข้องกับกิจการ รวมถึงจำนวนต้นทุนสิ่งแวดล้อมที่ได้บันทึกเป็นต้นทุนของสินทรัพย์ในระหว่างงวดด้วย ประเภทของรายการที่ระบุไว้อาจได้แก่ การรักษาสภาพน้ำ การรักษาสภาพอากาศและของเสียการกำจัดของเสียที่เป็นของแข็ง การปรับสภาพสถานที่ การแก้ไขบำบัดการนำของเสียกลับมาใช้ใหม่ ตลอดจนการวิเคราะห์การปฏิบัติตามการควบคุม

1.4 เปิดเผยต้นทุนที่เกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นและเป็นผลมาจากโทษปรับและโทษของการไม่ปฏิบัติตามข้อบังคับที่มีต่อสิ่งแวดล้อม รวมทั้งการชดเชยค่าความเสียหายที่เกิดจากการสูญเสียชีวิตหรือบาดเจ็บที่มีสาเหตุมาจากความเสียหายและมลพิษทางสิ่งแวดล้อมให้แก่บุคคลที่สาม เป็นรายการแยกต่างหากเนื่องจากค่าปรับการถูกลงโทษ การชดเชยมีความแตกต่างไปจากต้นทุนสิ่งแวดล้อมชนิดต่าง ๆ เพราะไม่ได้ให้ประโยชน์หรือผลตอบแทนต่อกิจการ

1.5 ต้นทุนสิ่งแวดล้อมที่บันทึกเป็นรายการพิเศษเป็นรายการแยกต่างหาก

2. หนี้สินด้านสิ่งแวดล้อม การแสดงรายการไว้ในงบการเงินหรือสิ่งที่ควรเปิดเผยในหมายเหตุประกอบงบการเงิน ได้แก่

2.1 เปิดเผยหนี้สินด้านสิ่งแวดล้อมเป็นรายการแยกต่างหากในหมายเหตุประกอบงบการเงิน

2.2 ข้อมูลพื้นฐานที่ใช้ในการวัดค่าของหนี้สินด้านสิ่งแวดล้อม (วิธีมูลค่าปัจจุบันหรือวิธีราคาทุนปัจจุบัน)

2.3 ประเภทของหนี้สิน ดังต่อไปนี้

2.3.1 คำอธิบายย่อ ๆ เกี่ยวกับประเภทของหนี้สิน

2.3.2 คำชี้แจงเกี่ยวกับเวลาและเงื่อนไขของการชำระคืนเมื่อมีความไม่แน่นอนอย่างเป็นทางการเป็นสาระสำคัญต่อจำนวนของหนี้สินหรือเวลาที่จะชำระคืนกิจการจะต้องเปิดเผยข้อมูลที่เกี่ยวข้องข้อเท็จจริงดังกล่าวด้วย

2.4 ข้อมูลเกี่ยวกับความไม่แน่นอนของการวัดค่าที่มีสาระสำคัญและเกี่ยวข้องกับหนี้สินด้านสิ่งแวดล้อมและระดับความเป็นไปได้ของผลที่จะเกิดขึ้น

3. นโยบายทางการบัญชีใดที่เกี่ยวข้องกับหนี้สินและต้นทุนสิ่งแวดล้อมก็ควรต้องเปิดเผยไว้ด้วย

4. ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับหนี้สินและต้นทุนสิ่งแวดล้อมที่ควรเปิดเผยได้แก่

4.1 ลักษณะของหนี้สินที่มีต่อสิ่งแวดล้อมและต้นทุนที่ได้รับรู้ อยู่ในงบการเงิน รวมถึงคำอธิบายย่อ ๆ เกี่ยวกับความเสียหายทางสิ่งแวดล้อม กฎหมายหรือข้อบังคับที่กำหนดให้ต้องมีการแก้ไขสิ่งแวดล้อม และกฎหมายหรือเทคโนโลยีปัจจุบันใด ๆ ที่คาดว่าจะมีการเปลี่ยนแปลงอย่างสมเหตุสมผลและมีผลกระทบต่อจำนวนที่ได้ตั้งไว้

4.2 ประเภทของสิ่งแวดล้อมที่เกี่ยวข้องกับกิจการและอุตสาหกรรมของกิจการ

4.2.1 นโยบายอย่างเป็นทางการและแผนงานที่กิจการนำมาปรับใช้

4.2.2 หากไม่มีนโยบายหรือแผนงานอยู่เดิม กิจการจะต้องกล่าวถึงข้อเท็จจริงดังกล่าวด้วย

4.2.3 การปรับปรุงส่วนสำคัญต่าง ๆ ของกิจการที่ได้กระทำตั้งแต่เริ่มมีนโยบายหรือตลอดระยะเวลาห้าปีที่ผ่านมา แล้วแต่ว่าระยะใดจะสั้นกว่า

4.2.4 ขอบเขตของมาตรการของการป้องกันทางสิ่งแวดล้อมที่ได้ดำเนินการตามข้อบังคับของราชการและขอบเขตของข้อกำหนดของทางราชการที่กิจการได้กระทำจนสำเร็จ ตัวอย่างเช่นตารางเวลาของการลดปริมาณของเสียที่ปล่อยออกจากโรงงาน

4.2.5 การดำเนินงานใด ๆ ที่อยู่ภายใต้กฎหมายเพื่อสิ่งแวดล้อม

4.3 กิจการควรเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนเงินที่จะต้องจ่ายให้แก่รัฐบาล เช่นค่าสัมปทานและภาษี โดยจะต้องเป็นไปตามมาตรการของการป้องกันสิ่งแวดล้อม (สไปทิพย์ ชวัญกลับ, 2557)

2.3.2 แนวคิดการจัดทำรายงานสิ่งแวดล้อม

ในการจัดทำรายงานเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมและการพัฒนาที่ยั่งยืนควรคำนึงถึงการนำหลักการ Triple Line มาใช้ โดยใช้รายงานดังกล่าวควรประกอบด้วย 3 ด้าน (สำนักกำกับดูแลธุรกิจ, 2543)

- ผลการดำเนินงานด้านเศรษฐกิจ (Economic Performance) หรือรายงานด้านบัญชีการเงิน
- ผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม (Environmental Performance) หรือรายงานด้านสิ่งแวดล้อม
- ผลการดำเนินงานด้านสังคมและจรรยาบรรณ (Social/Ethical Performance) หรือรายงานด้านการบัญชีสังคมและจรรยาบรรณ

การรายงานทั้ง 3 ด้านจัดได้ว่าเป็นรายงานที่ยั่งยืน และในรายงานเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมควรเน้นให้เห็นความสัมพันธ์และความรับผิดชอบในด้านสิ่งแวดล้อมต่อสังคม โดยสิ่งแวดล้อมเป็นส่วนหนึ่งของ Social Accounting โดยเกณฑ์ในการจัดทำรายงาน โดยยึดหลัก Triple Bottom Line จะเป็นมุมมองในระยะยาวโดยเน้นเกณฑ์ด้านสังคม ประกอบกับเกณฑ์ด้านสิ่งแวดล้อม อันเป็นส่วนหนึ่งของการกำกับดูแลกิจการ (Corporate Government) และความรับผิดชอบต่อผู้ถือหุ้น ซึ่งจะเป็นการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับกิจการในระยะยาว นอกจากนี้องค์กรหลายแห่งในปัจจุบันได้ให้ความสำคัญกับสิ่งแวดล้อมมากขึ้น เช่น กองทุนสำรองเลี้ยงชีพของประเทศอังกฤษ มีข้อกำหนดว่าต้องนำเงินไปลงทุนในกิจการที่มีความรับผิดชอบต่อสังคม และการจัดการด้านสิ่งแวดล้อมที่ดี จัดว่าเป็นส่วนหนึ่งของความรับผิดชอบต่อสังคมด้วย ธนาคารหลายแห่งในปัจจุบันจะมีข้อกำหนดในการพิจารณาสินเชื่อให้ลูกค้าที่มีการจัดการด้านสิ่งแวดล้อมที่ดีเพื่อเป็นการลดความเสี่ยงของธนาคาร ตลาดหลักทรัพย์หลายแห่งรวมทั้งประเทศไทยกำหนดให้มีการเปิดเผยการดำเนินการเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมไว้ในงบการเงินด้วย

บางประเทศ เช่น อียิปต์ มีสิ่งจูงใจด้านภาษีสำหรับกิจการที่มีความรับผิดชอบต่อสังคม ดังนั้น จะเห็นได้ว่าในปัจจุบันผู้ลงทุนไม่ได้เน้นเรื่องผลตอบแทนหรือเงินปันผลที่สูง ซึ่งเป็นมุมมองในระยะสั้นเท่านั้น แต่จะเน้นถึงผลกระทบในระยะยาวด้วย นอกจากนี้ประเทศที่พัฒนาแล้วจะเห็นถึงความสำคัญของผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมมากกว่าประเทศที่กำลังพัฒนา โดยประเทศที่กำลังพัฒนาไม่ให้ความสำคัญด้านสิ่งแวดล้อมในระดับจุลภาค แต่จะเน้นเฉพาะภาพรวมในระดับมหภาค

อุปสรรคในการทำรายงานเกี่ยวกับบัญชีสิ่งแวดล้อมและการพัฒนาที่ยั่งยืน ได้แก่

- การเก็บข้อมูลและรายงานต้องเสียค่าใช้จ่ายสูง
- เป็นการยากที่จะพัฒนา GRI (Global Reporting Initiative) ในช่วงเริ่มต้น
- ยังมีข้อจำกัดจากแรงผลักดันของตลาดและผลตอบแทนหรือรางวัลที่จะได้รับ

โดยเฉพาะประเทศที่กำลังพัฒนา (อังคณา อีรณไพบูลย์, 2548)

2.3.3 แนวคิดการจัดการด้านสิ่งแวดล้อม

ในการบริหารงานขององค์กรมักจะหากกลยุทธ์โดยการริเริ่มนำการจัดการด้านสิ่งแวดล้อมมาใช้ในองค์กรในเชิงรุกเพื่อให้ได้เปรียบคู่แข่งทางธุรกิจ เพราะนอกจากจะช่วยลดการใช้ทรัพยากร พลังงาน ค่าใช้จ่ายในการกำจัดมลพิษ ความเสี่ยงที่จะเกิดต่อชุมชนรอบตัวแล้ว ยังก่อให้เกิดสัมพันธภาพที่ดีต่อผู้ออกกฎหมายสิ่งแวดล้อม สื่อมวลชน ลูกค้า และพนักงาน ทำให้มีชื่อเสียงและได้ความเป็นผู้นำด้านการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและเพิ่มโอกาสทางธุรกิจที่เป็นผลมาจากความริเริ่มเพื่อการพัฒนาสิ่งแวดล้อม ในทวีปเอเชีย นั้น ญี่ปุ่นถือเป็นประเทศแรกที่มีการสนับสนุนจากรัฐบาลในด้านการทำบัญชีสิ่งแวดล้อม เนื่องจากประเทศญี่ปุ่นเริ่มมีการรณรงค์ให้มีการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมตั้งแต่ปี 1998 แล้วมีการเปิดเผยของบริษัทเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว ซึ่งแสดงให้เห็นถึงการให้ความร่วมมือของบริษัทในประเทศญี่ปุ่น และได้มีการจัดทำสมุดคู่มือบัญชีการจัดการสิ่งแวดล้อมได้สำเร็จในปี 2001 เพื่อเป็นต้นแบบในการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมของบริษัทในญี่ปุ่น ซึ่งแนวคิดและการจัดการด้านสิ่งแวดล้อมในประเทศที่พัฒนาแล้ว และในประเทศไทยใช้เป็นแนวทาง (ศุภมิตร เตชะมนตรีกุล, 2542 : 292-296 อ้างใน อัมพร เพ็ญตระกูล, 2551) ได้แก่

1. การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมให้ยั่งยืน การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมเกี่ยวเนื่องกับการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมโดยมีความเชื่อว่าความเจริญเติบโตด้านเศรษฐกิจที่ยาวนานจะเกิดขึ้นไม่ได้หากไม่มีการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม แนวคิดนี้จะใช้สนับสนุนการพัฒนาธุรกิจให้ธุรกิจยั่งยืนได้

2. การจัดการสิ่งแวดล้อมในประเทศที่พัฒนาแล้ว ซึ่งสามารถแยกเป็นการจัดการในเชิงการบริหารและในเชิงการตรวจสอบ ซึ่งแนวคิดในเชิงการบริหารนี้ได้แก่ การลดจำนวนของเสีย (Reduce) การนำกลับมาใช้ใหม่ โดยนำสิ่งที่ใช้เป็นประโยชน์แล้วมาใช้ใหม่ (Reuse) การนำกลับมาใช้ใหม่ โดยการส่งไปผลิตเพื่อทำให้สามารถนำกลับมาใช้ใหม่ได้ (Recycle) สำหรับในเชิงการตรวจสอบ ได้แก่ การตรวจสอบผลิตภัณฑ์ เพื่อกำหนดว่ามีอะไรที่ต้องดำเนินการบ้างเพื่อก่อให้เกิดสิ่งแวดล้อมที่ดี และเพื่อยืนยันว่ามีการค้นพบและมีข้อจำกัดอะไรบ้างในการใช้สารเคมีและตัวผลิตภัณฑ์นั้นหรือไม่ และการตรวจสอบด้านนิเวศน์ นิเวศวิทยา เป็นต้น

2.3.4 แนวคิดประโยชน์ของการเปิดเผยข้อมูลอย่างมีคุณภาพ

จากบทความในวารสารบริหารธุรกิจ (สมชาย สุภัทรกุล, 2554) กล่าวถึงการเปิดเผยข้อมูลอย่างมีคุณภาพนั้นจะมีประโยชน์ทั้งต่อผู้ใช้งบการเงิน (ซึ่งในที่นี้หมายถึงนักลงทุนและนักวิเคราะห์การเงินเป็นสำคัญ) และต่อบริษัทที่เปิดเผยข้อมูลด้วย

1. ประโยชน์ต่อนักลงทุนและนักวิเคราะห์การเงิน

การที่บริษัทเปิดเผยข้อมูลอย่างมีคุณภาพทั้งในเชิงปริมาณความน่าเชื่อถือและความทันเวลาของข้อมูลไม่ว่าจะอยู่ในรูปของรายงานประจำปีรายงานไตรมาสหรือข้อมูลเผยแพร่อื่น ๆ และนักลงทุนสัมพันธ์ (Investor Relations) รวมทั้งการตอบคำถามต่าง ๆ ของนักวิเคราะห์ในระหว่างการเข้าเยี่ยมชมบริษัทและการแถลงข่าวต่อสื่อมวลชนย่อมเป็นประโยชน์ต่อนักลงทุนและนักวิเคราะห์การเงินทั้งสิ้นผลการศึกษาของ (Lang and Lundholm, 1996) พบว่าเมื่อบริษัทเปิดเผยข้อมูลได้อย่างมีคุณภาพสูงซึ่งครอบคลุมถึงปริมาณความน่าเชื่อถือและความทันเวลาของข้อมูลจะทำให้

- นักวิเคราะห์การเงินที่ติดตามหรือสนใจที่จะทำการวิเคราะห์เพื่อเสนอรายงานการวิเคราะห์ต่อนักลงทุนมีจำนวนเพิ่มขึ้น

- ผลการดำเนินงานของบริษัทซึ่งพยากรณ์โดยนักวิเคราะห์การเงินมีความถูกต้องมากขึ้นและมีความต่างกัมน้อยลงระหว่างนักวิเคราะห์การเงินด้วยกัน

- ผลการดำเนินงานที่พยากรณ์นี้จะมีการปรับเปลี่ยนในภายหลังน้อยลง การเพิ่มขึ้นของจำนวนนักวิเคราะห์การเงินที่สนใจที่จะทำการวิเคราะห์เกี่ยวกับบริษัทน่าจะเกิดจากปัจจัยในเรื่องของต้นทุนของข้อมูลและบทบาทของนักวิเคราะห์การเงินเมื่อบริษัทเปิดเผยข้อมูลได้อย่างมีคุณภาพสูงขึ้นนักวิเคราะห์การเงินจะมีความจำเป็นน้อยลงที่ต้องหาข้อมูลจากแหล่งอื่น ๆ ซึ่งการหาข้อมูลจากแหล่งอื่นย่อมมีต้นทุนเกิดขึ้นดังนั้นนักวิเคราะห์การเงินจึงสามารถประหยัดต้นทุนในการหาข้อมูลจากแหล่งอื่นลงได้บทบาทของนักวิเคราะห์การเงินนั้นอาจเป็นผู้ให้ข้อมูลหลัก (Primary Information Providers) (ในที่นี้หมายถึงแหล่งข้อมูลที่สำคัญของนักลงทุนซึ่งให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์และยากที่จะหาได้จากแหล่งอื่นโดยทั่วไปบริษัทจะถือเป็นผู้ให้ข้อมูลหลักที่สำคัญผู้หนึ่ง) หรือสื่อกลางข้อมูล (Information Intermediaries) ระหว่างบริษัทกับนักลงทุนหากนักวิเคราะห์การเงินเป็นผู้ให้ข้อมูลหลักซึ่งจะมีบทบาทเทียบเท่าบริษัทในแง่ของการเปิดเผยข้อมูลเมื่อบริษัทเปิดเผยข้อมูลที่มีคุณภาพสูงขึ้นนักลงทุนจะมีความจำเป็นน้อยลงที่จะต้องไปใช้ข้อมูลจากนักวิเคราะห์การเงินทำให้บทบาทของนักวิเคราะห์การเงินลดลงหรือรายงานวิเคราะห์ของนักวิเคราะห์การเงินจะได้รับความสนใจลดลงจากนักลงทุนเนื่องจากนักลงทุนสามารถรับข้อมูลเหล่านั้นจากบริษัทได้ซึ่งจะส่งผลให้จำนวนนักวิเคราะห์การเงินที่สนใจที่จะทำการวิเคราะห์เกี่ยวกับบริษัทลดลงซึ่งขัดแย้งกับผลการวิจัยข้างต้น

ในทางกลับกันถ้านักวิเคราะห์การเงินทำหน้าที่เป็นสื่อกลางระหว่างบริษัทกับนักลงทุนเมื่อบริษัทเปิดเผยข้อมูลอย่างมีคุณภาพมากขึ้นรายงานการวิเคราะห์ซึ่งจัดทำขึ้นโดยอาศัยข้อมูลที่บริษัทเปิดเผยเป็นหลักจะมีประโยชน์หรือคุณค่าต่อนักลงทุนมากขึ้นส่งผลให้รายงานการวิเคราะห์เป็นที่ต้องการของนักลงทุนมากขึ้นและนักวิเคราะห์การเงินที่สนใจที่จะทำการวิเคราะห์เกี่ยวกับบริษัทมีจำนวนนับเพิ่มขึ้นซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยข้างต้น ดังนั้น จึงอาจกล่าวได้ว่าบทบาทของนักวิเคราะห์การเงินนั้นคือสื่อกลางข้อมูลระหว่างบริษัทกับนักลงทุนเมื่อนักวิเคราะห์การเงินมีข้อมูลมากขึ้นและข้อมูลเหล่านั้นมีความชัดเจนและเชื่อถือได้มากขึ้นก็จะเป็นการลดความเสี่ยงจากการประมาณการ (Estimation Risk) หรือทำให้นักวิเคราะห์การเงิน

สามารถพยากรณ์ผลการดำเนินงานของบริษัทได้มีอย่างแม่นยำมากขึ้นซึ่งจะส่งผลให้นักลงทุนสามารถตัดสินใจเกี่ยวกับการลงทุนได้อย่างเหมาะสมมากขึ้นโดยอาศัยรายงานการวิเคราะห์ของนักวิเคราะห์การเงินเมื่อบริษัทเปิดเผยข้อมูลได้อย่างมีคุณภาพมากขึ้นจะทำให้ นักวิเคราะห์การเงินมีความจำเป็นในการใช้ข้อมูลเฉพาะบุคคลลดลงหรืออาจกล่าวอีกนัยหนึ่งว่า นักวิเคราะห์การเงินมีข้อมูลที่เท่าเทียมกันมากขึ้นในการพยากรณ์ผลการดำเนินงานของบริษัทเนื่องจากความไม่เท่าเทียมกันของข้อมูลดังกล่าวระหว่างนักวิเคราะห์การเงินด้วยกันนั้นเกิดจากความแตกต่างของข้อมูลเฉพาะบุคคลเป็นสำคัญเมื่อความไม่เท่าเทียมกันของข้อมูลระหว่างนักวิเคราะห์การเงินลดลงหากนักวิเคราะห์การเงินมีรูปแบบการพยากรณ์ที่คล้ายกันจะทำให้ผลการดำเนินงานของบริษัทที่พยากรณ์โดยนักวิเคราะห์การเงินแต่ละคนมีการกระจายหรือมีความแตกต่างกันน้อยลงทำให้รายงานของนักวิเคราะห์มีความน่าเชื่อถือเพิ่มมากขึ้นในสายตาของนักลงทุนโดยทั่วไป นักวิเคราะห์การเงินจะปรับผลการพยากรณ์เกี่ยวกับผลการดำเนินงานของบริษัท เมื่อบริษัทเปิดเผยข้อมูลใหม่ซึ่งมีผลกระทบต่อผลการดำเนินงานในอนาคตของบริษัททั้งนี้บริษัทอาจจะเปิดเผยทันทีเมื่อทราบข้อมูลดังกล่าวหรืออาจจะเก็บรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ เหล่านั้นไว้และเปิดเผยพร้อมกันครั้งเดียวก็ได้ซึ่งในกรณีหลังนี้จะถือว่าข้อมูลจะมีความทันเวลาน้อยลงถ้านักวิเคราะห์การเงินเชื่อว่าบริษัทจะเปิดเผยข้อมูลค่อนข้างช้าและมักเปิดเผยพร้อมกันครั้งเดียวหรือข้อมูลที่เปิดเผยมีคุณภาพน้อยในเชิงของความทันเวลาเมื่อบริษัทเปิดเผยข้อมูลใหม่ที่มีผลต่อผลการดำเนินงานในอนาคตนักวิเคราะห์การเงินก็จะปรับผลการดำเนินงานที่พยากรณ์ไว้เดิมในระดับที่มากกว่าในกรณีของบริษัทที่นักวิเคราะห์การเงินเชื่อว่าเปิดเผยข้อมูลอย่างทันเวลาหรือเปิดเผยทันทีที่ทราบข้อมูลนั้นดังนั้นเมื่อบริษัทเปิดเผยข้อมูลอย่างมีคุณภาพมากขึ้นจะทำให้ผลการดำเนินงานที่พยากรณ์ไว้เดิมนั้นมีการปรับเปลี่ยนอยู่ในระดับที่ต่ำกว่าซึ่งจะเป็นการเพิ่มความน่าเชื่อถือของรายงานของนักวิเคราะห์ในสายตาของนักลงทุนเช่นกัน

ดังนั้นประโยชน์ของการเปิดเผยข้อมูลอย่างมีคุณภาพต่อนักลงทุนและนักวิเคราะห์การเงินสามารถสรุปได้ดังนี้

- นักวิเคราะห์การเงินจะมีต้นทุนในการจัดหาข้อมูลลดลงทั้งนี้ถ้านักวิเคราะห์การเงินโอนประโยชน์ดังกล่าวบางส่วนไปยังนักลงทุนก็จะทำให้นักลงทุนมีต้นทุนเพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลต่ำลงด้วย

- รายงานการวิเคราะห์ของนักวิเคราะห์การเงินมีความแม่นยำน่าเชื่อถือและเป็นที่ต้องการของนักลงทุนมากขึ้น

- นักลงทุนสามารถตัดสินใจเกี่ยวกับการลงทุนได้อย่างเหมาะสมมากขึ้นโดยอาศัยรายงานการวิเคราะห์ที่มีความถูกต้องมากขึ้น

2. ประโยชน์ต่อบริษัทผู้เปิดเผยข้อมูล

ผู้ที่ใช้ข้อมูลของบริษัทเปิดเผยนั้น ได้แก่ นักลงทุนและนักวิเคราะห์การเงินเป็นสำคัญนักวิเคราะห์การเงินและนักลงทุนจะนำข้อมูลของบริษัทเปิดเผยไปใช้ประกอบการจัดทำรายงานการวิเคราะห์และการตัดสินใจเกี่ยวกับการลงทุนด้วยเหตุนี้ประโยชน์ที่บริษัทเปิดเผยข้อมูลจะได้รับจากการเปิดเผยข้อมูลอย่างมีคุณภาพนั้นจะเป็นผลมาจากความน่าเชื่อถือของข้อมูลในสายตาของนักลงทุนและนักวิเคราะห์การเงินจากผลงานวิจัยของ (Lang and Lundholm, 1993) ซึ่งให้เห็นว่าบริษัทที่ออกหลักทรัพย์ในงวดปัจจุบันหรือวางแผนที่จะออกหลักทรัพย์ในอนาคตอันใกล้จะเปิดเผยข้อมูลอย่างมีคุณภาพสูงกว่าเนื่องจากการเปิดเผยข้อมูลอย่างมีคุณภาพจะจูงใจให้นักลงทุนหรือนักวิเคราะห์การเงินหันมาสนใจหลักทรัพย์ของบริษัทมากขึ้นและยังช่วยลดการมีข้อมูลไม่เท่าเทียมกันระหว่างบริษัทกับนักลงทุนหรือนักวิเคราะห์การเงินซึ่งจะมีผลเสียต่อราคาของหลักทรัพย์และผลงานวิจัยของ (Lang and Lundholm, 1996) พบว่าเมื่อบริษัทเปิดเผยข้อมูลได้อย่างมีคุณภาพสูงขึ้นนักวิเคราะห์การเงินจะมีต้นทุนในการหาข้อมูลจากแหล่งอื่น ๆ ลดลงและรายงานการวิเคราะห์จะเป็นที่ต้องการของนักลงทุนเพิ่มขึ้นส่งผลให้จำนวนนักวิเคราะห์การเงินที่สนใจที่จะทำการวิเคราะห์เกี่ยวกับบริษัทเพิ่มขึ้นหรือจำนวนของรายงานการวิเคราะห์เพิ่มขึ้นนั่นเองดังนั้นจึงอาจกล่าวได้ว่าการเปิดเผยข้อมูลอย่างมีคุณภาพมีส่วนช่วยให้หลักทรัพย์เป็นที่สนใจของนักลงทุนเพิ่มขึ้นและยังอาจมีส่วนช่วยให้บริษัทสามารถจำหน่ายหลักทรัพย์ที่ออกใหม่ได้ในราคาที่สูงขึ้นเมื่อเปรียบเทียบกับกรณีของการที่บริษัทดังกล่าวเปิดเผยข้อมูลอย่างมีคุณภาพต่ำกว่า

จากผลการศึกษาของ (Botosan, 1997) ซึ่งศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคุณภาพของการเปิดเผยข้อมูลเฉพาะในรายงานประจำปีและต้นทุนของทุน (Cost of Equity) ของบริษัทในกลุ่มอุตสาหกรรมเครื่องจักรพบว่าคุณภาพของการเปิดเผยข้อมูลจะมีความสัมพันธ์ผกผันกับต้นทุนของทุนที่ต่ำกว่าบริษัทที่มีการเปิดเผยข้อมูลอย่างมีคุณภาพต่ำในทำนองเดียวกัน ผลการศึกษาของ (Sengupta, 1998) พบว่าคุณภาพของการเปิดเผยข้อมูลของบริษัทที่มีความสัมพันธ์ผกผันกับต้นทุนการกู้ยืม (Cost of Debt) กล่าวคือบริษัทที่เปิดเผยข้อมูลอย่างมีคุณภาพจะสามารถออกหลักทรัพย์กู้ยืมที่มีอัตราดอกเบี้ยที่ต่ำกว่าบริษัทที่มีคุณภาพการเปิดเผยข้อมูลที่ต่ำกว่า

ดังนั้น อาจกล่าวได้ว่าการเปิดเผยข้อมูลอย่างมีคุณภาพทั้งในเชิงปริมาณความน่าเชื่อถือและความทันเวลาจะมีส่วนช่วยในการลดต้นทุนของเงินทุน (Cost of Capital) ไม่ว่าจะ เป็นต้นทุนของทุนและต้นทุนการกู้ยืมนอกจากนี้ยังช่วยให้หลักทรัพย์ไม่ว่าจะเป็นหลักทรัพย์ที่ออกใหม่หรือหลักทรัพย์ที่มีอยู่เดิมเป็นที่ต้องการของนักลงทุนและยังอาจส่งผลดีต่อราคาของหลักทรัพย์ด้วยดังนั้นผลประโยชน์ดังกล่าวน่าจะเป็นแรงกระตุ้นให้บริษัทต่าง ๆ หันมาพัฒนาหรือปรับปรุงการเปิดเผยข้อมูลให้มีคุณภาพมากขึ้นซึ่งจะทำให้คุณภาพของการเปิดเผยข้อมูลโดยรวมของทั้งระบบดีขึ้นเพื่อยกระดับการเปิดเผยข้อมูลของบริษัทซึ่งจะเป็นผลดีต่อทั้งนักลงทุน นักวิเคราะห์การเงินและหน่วยงานที่กำกับดูแลหรือเกี่ยวข้องกับการเปิดเผยข้อมูลและวิชาชีพบัญชีโดยรวมด้วย

2.3.5 แนวคิดเกี่ยวกับ ISO 14001 มาตรฐานระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม

ISO (International Organization for Standardization) เป็นองค์การมาตรฐานสากลระหว่างประเทศที่ว่าด้วย “มาตรฐานระหว่างประเทศ” เกี่ยวกับสินค้าและบริการขององค์กรและหน่วยงานจากทั่วโลก ซึ่งก่อตั้งขึ้นเมื่อปี 1947 ที่กรุงเจนีวา ประเทศสวิตเซอร์แลนด์ เพื่อจัดระเบียบการค้า รวมถึงพัฒนาและส่งเสริมมาตรฐานของสินค้าและบริการระหว่างประเทศให้เป็นที่ยอมรับกันในระดับสากล และตัวเลขที่ต่อท้าย ISO นั้นเป็นสิ่งที่สามารถบ่งบอกถึงแนวทางและวิธีการบริหารองค์กรที่แตกต่างกันออกไป (นัทพงศ์ จันทมาศ, 2561)

ISO 14001 คือ มาตรฐานระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม (Environmental Management System) ที่ได้รับการยอมรับมากที่สุดจากหน่วยงานและองค์กรทั่วโลก โดยเป็นการจัดการทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมไปพร้อมกับการพัฒนาธุรกิจ และเน้นเรื่องของการป้องกันมลพิษและรักษาสิ่งแวดล้อมเป็นหลัก เพื่อช่วยลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม รวมถึงลดต้นทุนการผลิตในธุรกิจ เป็นระบบที่ถูกกำหนดขึ้นเพื่อเป็นทางเลือกในการจัดการสิ่งแวดล้อมแก่องค์กร เป็นระบบที่องค์กรดำเนินการด้วยความสมัครใจ ไม่มีการบังคับหรือบดบังโทษอย่างเป็นทางการ โดยการจัดทำระบบอาจเกิดขึ้นจากการตระหนักด้านสิ่งแวดล้อม ความต้องการสร้างภาพลักษณ์ที่ดีหรือความสมัครใจขององค์กรทั้งหมด หรือมีเหตุผลด้านอื่น ๆ เข้ามามีส่วนในการตัดสินใจทำระบบ เช่น การได้รับการส่งเสริมจากหน่วยงานต่าง ๆ การถูกกีดกันทางการค้าเป็นข้อกำหนดจากลูกค้า การได้รับส่วนลดด้านภาษี เป็นต้น (นันทพงศ์ จันทมาศ, 2561)

หลักการจัดทำระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม ISO 14001 ประกอบด้วยที่สำคัญ 5 หัวข้อ ดังนี้ (สถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ, 2541 : 25)

1. นโยบายสิ่งแวดล้อม (Environmental Policy)

ในการจัดการสิ่งแวดล้อมขององค์กรจะเริ่มด้วยผู้บริหารสูงสุดมีความมุ่งมั่นที่จะดำเนินระบบอย่างจริงจัง แล้วกำหนดนโยบายสิ่งแวดล้อมที่เหมาะสมกับสภาพ ขนาดและประเภทธุรกิจขององค์กร นโยบายสิ่งแวดล้อมต้องแสดงความมุ่งมั่นต่อการป้องกันมลพิษหรือลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมที่เกิดจากกิจกรรมต่าง ๆ รวมถึงการปฏิบัติตามกฎหมายและการปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง เพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินงานของบุคลากรในองค์กรนั้น ๆ

2. การวางแผน (Planning)

เพื่อให้สามารถบรรลุนโยบายสิ่งแวดล้อม องค์กรจำเป็นต้องมีการวางแผนในการดำเนินงาน ซึ่งประกอบด้วยข้อกำหนดต่าง ๆ ดังนี้

2.1 การระบุลักษณะปัญหาสิ่งแวดล้อม (Environmental Aspects) กำหนดระเบียบปฏิบัติงานระบุลักษณะปัญหาสิ่งแวดล้อม โดยการแจกแจงรายละเอียดของกิจกรรม ต่างๆ ขององค์กรที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมรวมถึงการใช้ทรัพยากรธรรมชาติ โดยนำมาจัดลำดับ

ความสำคัญของลักษณะปัญหาสิ่งแวดล้อม เพื่อเป็นแนวทางในการกำหนดวัตถุประสงค์และเป้าหมายด้านสิ่งแวดล้อม

2.2 กฎหมายและข้อกำหนดอื่น ๆ (Legal and Other Requirements) กำหนดระเบียบปฏิบัติงาน พิจารณาข้อกำหนดในกฎหมายและระเบียบอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง โดยแจกแจงข้อกำหนดทางกฎหมายและข้อกำหนดอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการกิจกรรมต่าง ๆ ขององค์กร และแสดงการปฏิบัติให้สอดคล้อง

2.3 วัตถุประสงค์และเป้าหมาย (Objectives and Targets) กำหนดวัตถุประสงค์และเป้าหมายด้านสิ่งแวดล้อมให้สอดคล้องกับนโยบาย รวมทั้งความมุ่งมั่นที่จะป้องกันและลดมลพิษจากการระบุลักษณะปัญหาสิ่งแวดล้อม

2.4 แผนงานสิ่งแวดล้อม (Environmental Management Programmer) จัดทำแผนงานสิ่งแวดล้อมเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมาย โดยแสดงระยะเวลาของแผนงานผู้รับผิดชอบ และตรวจนับวัดประสิทธิภาพอย่างชัดเจน

3. การนำนโยบายไปปฏิบัติและการดำเนินงาน (Implementation and Operation)

เพื่อให้จัดทำแผนงานสิ่งแวดล้อมดำเนินได้ตามแผนที่วางไว้ จำเป็นต้องแสดงการปฏิบัติงานที่ครอบคลุมถึงข้อกำหนดต่าง ๆ ดังนี้

3.1 โครงสร้างและหน้าที่ความรับผิดชอบ (Structure and Responsibility) กำหนดโครงสร้างและหน้าที่ความรับผิดชอบของบุคลากรในองค์กรในส่วนที่เกี่ยวข้อง เช่น ผู้รับผิดชอบด้านกฎหมาย ผู้รับผิดชอบภาวะฉุกเฉินตลอดจนผู้แทนฝ่ายบริหารด้านสิ่งแวดล้อม (Environmental Management Representative : EMR) เป็นต้น เพื่อให้แผนงานสิ่งแวดล้อมสามารถดำเนินการได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3.2 การฝึกอบรม การสร้างจิตสำนึกและความรู้ความสามารถ (Training, Awareness and Competence) การประเมินความต้องการการฝึกอบรม แผนการฝึกอบรม การประเมินผลการฝึกอบรม ฯลฯ เพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจให้แก่บุคลากรในองค์กร เพื่อควบคุมการปฏิบัติงานให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมน้อยที่สุด

3.3 การสื่อสารและประชาสัมพันธ์ (Communication) จัดทำระเบียบปฏิบัติงาน กำหนดลักษณะและขั้นตอนการสื่อสารและประชาสัมพันธ์ ทั้งภายในและภายนอกองค์กร รวมถึง การประชาสัมพันธ์ด้านสิ่งแวดล้อม

3.4 การจัดทำเอกสารในระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม (Environmental Management System Documentation) จัดทำระบบเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการจัดการสิ่งแวดล้อมซึ่งครอบคลุม ถึงคู่มือสิ่งแวดล้อม (Environmental Manual) ระเบียบปฏิบัติงาน (Procedure) วิธีการปฏิบัติงาน (Work Instruction) และการบันทึกข้อมูล (Record) หรือเอกสารสนับสนุนอื่น ๆ (Supporting Document)

3.5 การควบคุมเอกสาร (Document Control) จัดทำระเบียบปฏิบัติงานควบคุมระบบ เอกสารด้านการจัดการสิ่งแวดล้อม โดยครอบคลุมถึงวิธีการขึ้นทะเบียนเอกสาร ระยะเวลาจัดเก็บ ทบทวน ปรับปรุง ตลอดจนการแจกจ่ายเอกสาร เพื่อให้เอกสารในจุดที่ใช้งานมีความทันสมัยอยู่ เสมอ

3.6 การควบคุมการปฏิบัติงาน (Operational Control) การควบคุมการปฏิบัติงาน กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับลักษณะปัญหาสิ่งแวดล้อมที่สำคัญหรือมีความเสี่ยงต่อการเกิดผลกระทบ สิ่งแวดล้อม จำเป็นต้องจัดทำระเบียบปฏิบัติงานเพื่อควบคุมการดำเนินงานให้บรรลุนโยบาย วัตถุประสงค์ และเป้าหมายของการจัดการสิ่งแวดล้อม

3.7 การเตรียมพร้อมเพื่อรับสถานการณ์เมื่อเกิดเหตุฉุกเฉิน (Emergency Preparedness and Response) องค์กรต้องจัดทำระบบการเตรียมพร้อมเพื่อรับสถานการณ์เมื่อ เกิดเหตุฉุกเฉินโดยจัดทำแผนการเตรียมพร้อม แผนการโต้ตอบภาวะฉุกเฉิน รวมทั้งการอบรมและ ซ้อมแผนฉุกเฉินอย่างเหมาะสม ทั้งนี้ รวมถึงแผนบรรเทาผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมที่เกิดจาก เหตุการณ์ฉุกเฉินด้วย

4. การตรวจสอบและปฏิบัติการแก้ไข (Checking and Corrective Active) เพื่อให้การ จัดการสิ่งแวดล้อมได้รับการตรวจสอบและแก้ไข และดำเนินระบบเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ประกอบด้วยข้อกำหนดต่าง ๆ ดังนี้

4.1 การเฝ้าระวังและวัดผล (Monitoring and Measurement) กำหนดระเบียบปฏิบัติงานในการดำเนินการเฝ้าระวังและวัดผลจากกิจกรรมที่จะก่อให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมโดยให้สอดคล้องกับข้อกำหนดทางกฎหมายและแผนงานสิ่งแวดล้อมที่วางไว้

4.2 สิ่งที่ไม่เป็นไปตามข้อกำหนด ปฏิบัติการแก้ไขและป้องกัน (Nonconformance and Corrective and Preventive Action) องค์กรจำเป็นต้องจัดทำระเบียบปฏิบัติงานเพื่อรายงานสิ่งที่ไม่เป็นไปตามข้อกำหนดการดำเนินการแก้ไขและป้องกันไม่ให้เกิดซ้ำ

4.3 การบันทึก (Record) จัดทำระเบียบปฏิบัติงานเพื่อควบคุมการบันทึกต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการสิ่งแวดล้อม รวมทั้งผลการตรวจติดตามและการทบทวนโดยฝ่ายบริหาร

4.4 การตรวจติดตามระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม (Environmental Management System Audit) เพื่อยืนยันความถูกต้องสมบูรณ์ของระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมที่กำหนดไว้ และตรวจสอบระบบเพื่อหาโอกาสในการปรับปรุง จำเป็นต้องมีกลไกของการตรวจติดตามอย่างมีระบบและมีกำหนดเวลาที่ชัดเจน

5. การทบทวนโดยฝ่ายบริหาร (Management Review) ผู้บริหารระดับสูงขององค์กรต้องทบทวนระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมในระยะเวลาที่เหมาะสม เพื่อให้ระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมที่ได้จัดทำขึ้น ดำเนินได้อย่างมีประสิทธิภาพและเปิดโอกาสให้มีการปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง

ประโยชน์จากการใช้ระบบบริหารงานคุณภาพ ISO 14001

1. ช่วยลดต้นทุนในระยะยาวจากการพิจารณาถึงทรัพยากรที่ใช้และมลพิษที่ก่อกำเนิดโดยองค์กร

2. องค์กรเกิดภาพลักษณ์ที่ดีต่อสิ่งแวดล้อมและต่อชุมชนรอบข้าง

3. องค์กรเกิดความได้เปรียบในการแข่งขันเมื่อเปรียบเทียบกับคู่แข่ง

4. เพิ่มโอกาสในด้านการค้าและการเจรจาต่อรองกับคู่ค้าที่ต้องการทำธุรกิจกับองค์กรที่คำนึงถึงสิ่งแวดล้อม

5. สร้างขวัญกำลังใจความมุ่งมั่น และความเข้าใจในหน้าที่ความรับผิดชอบให้กับบุคลากร

2.4 แนวคิดเกี่ยวกับการประเมินผลการดำเนินงานของบริษัท (Evaluating the Performance of the Company)

ความสามารถของการประเมินผลการดำเนินงานของกิจการจะเป็นสิ่งที่สะท้อนถึงประสิทธิภาพในการดำเนินงานของกิจการ หากการดำเนินงานมีประสิทธิภาพก็ถือว่าเป็นสิ่งที่สำคัญของการบริหารของทุกหน่วยงาน ไม่ว่าจะหน่วยงานของภาคเอกชนหรือหน่วยงานของภาครัฐ สำหรับหน่วยธุรกิจของเอกชนนั้นประสิทธิภาพถือเป็นเงื่อนไขอันจำเป็นเพื่อให้สามารถแข่งขันในตลาดได้

จากผลการศึกษางานวิจัยในอดีต ผู้ศึกษางานวิจัยได้ให้ความสำคัญกับการนำอัตราส่วนทางการเงินเพื่อมาวิเคราะห์ตัวอย่างอัตราผลตอบแทนสินทรัพย์เป็นตัววัดความสามารถในการทำกำไรขั้นพื้นฐานของกิจการ และเมื่อนำอัตราส่วนสินทรัพย์รวมเทียบกับส่วนของผู้ถือหุ้นเป็นตัววัดความยืดหยุ่นของกิจการ ผู้ลงทุนที่ยึดติดกับตัวเลขกำไรในการตัดสินใจลงทุนจึงมีแนวโน้มที่จะยอมซื้อหลักทรัพย์ของกิจการหนึ่งด้วยราคาที่สูงกว่า อีกกิจการหนึ่งซึ่งมีกำไรที่ค่อนข้างผันผวนและมีความไม่แน่นอนสูง

จากการวัดผลการดำเนินงานขององค์กรเชิงกลยุทธ์นั้น นับว่ามีความสำคัญอย่างมากในการดำเนินธุรกิจในปัจจุบันที่มีการแข่งขันกันอย่างรุนแรงองค์กรทั้งหลายต่างทุ่มเทความพยายามอย่างมากกับการประเมินผลการดำเนินงานขององค์กรตนเองรวมถึงการกำหนดดัชนีชี้วัดคุณภาพขององค์กรเพื่อใช้เป็นเกณฑ์ในการประเมินผลการดำเนินขององค์กร

อัตราส่วนทางการเงินเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลทางการเงินให้อยู่ในรูปแบบของอัตราส่วนที่แสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างรายงานทางการเงิน เพื่อใช้ในการวิเคราะห์เปรียบเทียบกับกิจการอื่น หรือใช้เปรียบเทียบกับผลการดำเนินงานในอดีต ช่วยให้ผู้ใช้วิเคราะห์ประเมินผลการดำเนินงาน แนวโน้ม และความเสี่ยงของกิจการได้ดียิ่งขึ้น ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยมีความต้องการที่จะศึกษาอัตราส่วนทางการเงินดังนี้

การวิเคราะห์ความสามารถในการทำกำไรเป็นการวิเคราะห์ประสิทธิภาพในการบริหารงานขององค์กร ซึ่งกำไรเป็นเป้าหมายของการดำเนินธุรกิจ แต่การที่ธุรกิจมีกำไรมากอาจจะ

ไม่ได้หมายความว่าในการบริหารงานจะมีประสิทธิภาพ ถ้าหากต้องใช้สินทรัพย์หรือทุนในการดำเนินการจำนวนมาก อัตราส่วนทางการเงินที่ผู้วิจัยสนใจ คือ

1. อัตราผลตอบแทนต่อผู้ถือหุ้น (Return on Equity Ratio : ROE) เป็นอัตราส่วนขั้นพื้นฐานที่จะอธิบายถึงกำไรที่ปราศจากภาวะของกิจการ อัตราส่วนนี้ใช้วัดว่าเงินลงทุนที่ผู้ถือหุ้นได้ลงทุนไปในบริษัทนั้นสามารถแปลงเป็นกำไรสุทธิที่เป็นของผู้ถือหุ้นได้ร้อยละเท่าไร การวัดความสามารถของบริษัทในการสร้างผลตอบแทนให้กับผู้ถือหุ้น สามารถคำนวณ ROE ได้ตามสูตรดังนี้

$$\text{อัตราผลตอบแทนต่อผู้ถือหุ้น(\%)} = \frac{\text{กำไรสุทธิ} \times 100}{\text{ส่วนของผู้ถือหุ้น}}$$

2. อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ (Return on Assets : ROA) หมายถึง สภาพคล่องของอัตราผลตอบแทนจากการใช้สินทรัพย์ โดยเก็บรวบรวมข้อมูลจากงบแสดงฐานะการเงินและ งบกำไรขาดทุน สามารถคำนวณ (ROA) ได้ตามสูตรดังนี้

$$\text{อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์(\%)} = \frac{\text{กำไรสุทธิ} \times 100}{\text{สินทรัพย์รวม}}$$

3. อัตราส่วนราคาตลาดต่อกำไรสุทธิต่อหุ้น (Price-Earnings Ratio : P/E) หมายถึงเป็นตัวชี้วัดมูลค่าหุ้นที่ได้รับความนิยมมากจากนักลงทุน P/E Ratio สามารถอธิบายถึงอัตราการเติบโตของราคาหุ้นของบริษัทเนื่องจากค่า P/E Ratio นี้เป็นการนำข้อมูลในอดีตมาใช้อัตราการเติบโตของราคาหุ้น สามารถคำนวณ P/E Ratio ได้ตามสูตรดังนี้

$$\text{อัตราส่วนราคาตลาดต่อกำไรสุทธิต่อหุ้น(\%)} = \frac{\text{ราคาหุ้น} \times 100}{\text{กำไรสุทธิต่อหุ้น}}$$

4. กำไรสุทธิต่อหุ้น (Earnings Per Share : EPS) หมายถึง อัตราส่วนทางการเงินที่ทำให้นักลงทุนทราบถึงความสามารถในการดำเนินงานของผู้บริหาร และกำไรส่วนที่นักลงทุนจะได้รับจากบริษัทต่อหุ้นหนึ่งหน่วยซึ่งนำไปสู่การคาดคะเนของกำไรสุทธิต่อหุ้นในอนาคตและมูลค่าที่แท้จริงของหุ้น สามารถคำนวณ (EPS) ได้ตามสูตรดังนี้

$$\text{กำไรสุทธิต่อหุ้น(\%)} = \frac{\text{กำไรสุทธิ} \times 100}{\text{จำนวนหุ้นสามัญที่ออกชำระแล้ว}}$$

2.5 แนวคิดเกี่ยวกับการกำกับดูแลกิจการที่ดี (Corporate Governance)

องค์กรเพื่อความร่วมมือทางเศรษฐกิจและการพัฒนา (Organization for Economic Cooperation and Development : OECD) เป็นองค์กรระหว่างประเทศที่เป็นต้นแบบของแนวคิดการกำกับดูแลกิจการที่ดีได้อธิบายของการกำกับดูแลกิจการที่ดี ซึ่งสรุปได้ว่าการกำกับดูแลกิจการที่ดีเป็นเรื่องของความสัมพันธ์ระหว่างหน้าที่และความร่วมมือระหว่างกันของคณะกรรมการฝ่ายจัดการ และผู้มีส่วนได้เสีย และยังเป็นกรอบของโครงสร้าง แนวทางปฏิบัติและการติดตามประเมินผลการดำเนินการขององค์กร เพื่อการบรรลุตามพันธกิจ คำว่า การกำกับดูแล (Governance) ได้มีนักวิชาการในประเทศสหรัฐอเมริกาและอังกฤษริเริ่มนำมาใช้แพร่หลายตั้งแต่ทศวรรษที่ 1980 และต่อมาได้มีการพัฒนากลายเป็นคำว่า การกำกับดูแลกิจการ (Corporate Governance: CG) ซึ่งเป็นแนวคิดและกระบวนการที่องค์กรควรปฏิบัติกรอบแนวคิดการกำกับดูแลกิจการจะมีส่วนเปลี่ยนแปลงไปตามรูปแบบของการจัดตั้งองค์กร เช่น บริษัทมหาชน บริษัทเอกชน ต่างก็มีรูปแบบการกำกับดูแลกิจการที่แตกต่างกันตามกลุ่มของผู้มีส่วนได้เสีย (Stakeholders) นอกจากนี้การกำกับดูแลกิจการในอุตสาหกรรมที่ต่างกัน มักจะมีรายละเอียดปลีกย่อยที่แตกต่างกันตามลักษณะของความเสี่ยงที่เกิดขึ้นจากการดำเนินธุรกิจแนวคิดการกำกับดูแลกิจการที่ดีได้มีการพูดถึงเป็นครั้งแรกในหน่วยงานระหว่างประเทศที่มีหน้าที่ให้ความช่วยเหลือในด้านการพัฒนาประเทศ นับแต่ปลายคริสต์ศักราชที่ 1980 ภายหลังจากที่ได้มีการอภิปรายเกี่ยวกับผลของนโยบายการปรับโครงสร้างของธนาคารโลก มีการใช้คำว่า Good

Governance เป็นพื้นฐานสำคัญในการฟื้นฟูระบบเศรษฐกิจของประเทศที่ได้รับความช่วยเหลือทางการเงิน โดยกองทุนการเงินระหว่างประเทศ (IMF) ได้กำหนดเงื่อนไขให้ประเทศที่ได้รับ ความช่วยเหลือทางการเงินจะต้องสร้างให้เกิดการกำกับดูแลกิจการที่ดีขึ้น และมีการดำเนินตามนโยบายสาธารณะที่ได้ตกลงไว้ในสัญญารับการสนับสนุนทางการเงินอย่างเคร่งครัด ซึ่งสามารถช่วยให้ประเทศที่ประสบปัญหาสามารถกลับมีเสถียรภาพได้อย่างรวดเร็วและมีสังคมที่มีความเข้มแข็ง มั่นคง มีความสมดุลในการบริหารบ้านเมือง และมีภูมิคุ้มกันวิกฤตที่อาจเกิดขึ้นในภายหน้า สำหรับในประเทศไทยเพิ่งเริ่มมีการพูดถึงหลังจากเกิดวิกฤตการณ์ทางการเงินในเอเชีย เมื่อปี พ.ศ. 2540 เมื่อธนาคารโลก (World Bank) และกองทุนการเงินระหว่างประเทศ (IMF) ได้ระบุว่าสาเหตุสำคัญที่ก่อให้เกิดวิกฤตการณ์ทางการเงินในเอเชียนั้น ก็เพราะประเทศในแถบเอเชียนั้น ไม่มีการกำกับดูแลกิจการที่ดี ด้วยเหตุนี้จึงเสนอแนวทาง “ธรรมาภิบาลระดับโลก” (Global Governance) เพราะเชื่อว่าประเทศที่กำลังพัฒนาจำนวนมากจะสามารถมีการพัฒนาประเทศที่ยั่งยืนได้ (นภาพร จักรวาลกุล, 2559)

ประเทศไทยได้เล็งเห็นถึงความจำเป็นเร่งด่วนในการฟื้นฟูตลาดทุนไทย จึงมีนโยบายให้จัดการประชุมเพื่อจัดทำแผนแม่บทในการพัฒนาตลาดทุนขึ้น ซึ่งการประชุมในครั้งนั้น ผู้แทนจากภาคเอกชนและหน่วยงานของรัฐ ได้ให้ข้อคิดเห็นที่เป็นประโยชน์หลายประการ โดยมาตรการที่สำคัญที่ประชุมให้ความสนใจเป็นพิเศษคือ การสร้างบรรษัทภิบาล ในตลาดทุนทั้งในด้านบริษัทจดทะเบียนและสถาบันตัวกลาง และรวมไปถึงองค์การกำกับดูแลด้วย ซึ่งจากการประชุมในครั้งนั้น รัฐบาลได้จัดเรื่องนี้ให้เป็นวาระแห่งชาติ และได้ประกาศอย่างเป็นทางการในปี พ.ศ. 2545 เป็นปีเริ่มต้นแห่งการรณรงค์การมีบรรษัทภิบาลที่ดี และเพื่อให้การส่งเสริมบรรษัทภิบาลมีพัฒนาการที่เป็นรูปธรรมอย่างต่อเนื่อง (ศิลปพร ศรีจันเพชร, 2552) อีกทั้งได้จัดตั้งคณะกรรมการบรรษัทภิบาลแห่งชาติขึ้น ตลาดหลักทรัพย์ได้รณรงค์และส่งเสริมให้บริษัทจดทะเบียนตระหนักถึงความสำคัญ และประโยชน์ของการกำกับดูแลกิจการที่ดี โดยเสนอหลักการกำกับดูแลกิจการที่ดี 15 ข้อ ให้แก่บริษัทจดทะเบียน เพื่อเป็นแนวทางปฏิบัติในขั้นเริ่มแรก ต่อมาในปี 2549 ได้มีการปรับปรุงหลักการกำกับดูแลกิจการที่ดีสำหรับบริษัทจดทะเบียน โดยเทียบเคียงกับหลักการกำกับดูแลกิจการของ The Organization for Economic Co-Operation

and Development (OECD) Principles of Corporate Governance ปี 2004 และข้อเสนอแนะของธนาคารโลกจากการเข้าร่วมโครงการ Corporate Governance-Reports on the Observance of Standards and Codes (CG-ROSC) (สุภาพันธุ์ สมบูรณ์มนต์, 2559) ต่อมาในปี 2555 ตลาดหลักทรัพย์ฯ ได้ทำการปรับปรุงหลักการกำกับดูแลกิจการที่ดีสำหรับบริษัทจดทะเบียนอีกครั้ง โดยเป็นการปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติมในส่วนของแนวปฏิบัติที่ดีของทั้ง 5 หมวด ให้สอดคล้องกับหลักเกณฑ์ ASEAN Corporate Governance Scorecard (ASEAN CG Scorecard) ซึ่งบริษัทจดทะเบียนควรมีการนำหลักปฏิบัติไปใช้ให้มากที่สุด ยังสามารถปรับใช้ให้เหมาะสมกับสภาพการณ์ของแต่ละบริษัทได้ บริษัทจะต้องชี้แจงเหตุผลและมาตรการที่บริษัทมาใช้ในการทดแทนและการเปิดเผยข้อมูล ผลของการนำหลักการกำกับดูแลกิจการที่ดีไปปฏิบัติต่อผู้มีส่วนได้เสียและผู้เกี่ยวข้องต่าง ๆ บริษัทจะต้องมีการเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวในแบบแสดงรายการข้อมูลประจำปี (แบบ 56-1) และรายงานประจำปีของบริษัท นอกจากนี้บริษัทสามารถพิจารณาการเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับการกำกับดูแลกิจการของบริษัทผ่านช่องทางอื่นเช่น เว็บไซต์ของบริษัท เพื่อที่จะช่วยให้เกิดสะดวกในเข้าถึงข้อมูล ตลอดจนช่วยให้ทุกคนสามารถเข้าถึงข้อมูลดังกล่าวได้ ซึ่งแบ่งเป็น 5 หมวด ได้แก่

1. สิทธิของผู้ถือหุ้น การคุ้มครองสิทธิของผู้ถือหุ้น สำหรับเรื่องสิทธิของผู้ถือหุ้นนั้น บริษัทควรที่จะตระหนักและให้ความสำคัญในสิทธิพื้นฐานต่าง ๆ ของผู้ถือหุ้นทั้งในฐานะของนักลงทุนในหลักทรัพย์และในฐานะเจ้าของบริษัท ทั้งนี้บริษัทต้องไม่ทำการใด ๆ ที่เป็นการละเมิดหรือลดสิทธิของผู้ถือหุ้น และต้องส่งเสริมให้ผู้ถือหุ้นทุกรายได้ใช้สิทธิพื้นฐานตามที่กฎหมายกำหนด ซึ่งสิทธิพื้นฐานต่าง ๆ ได้แก่ การซื้อ ขาย โอนหุ้น การได้รับส่วนแบ่งในกำไรของกิจการ การได้รับข่าวสารข้อมูลของบริษัทอย่างถูกต้อง ครบถ้วน เพียงพอ ทันเวลา และเท่าเทียมกัน โดยจัดให้มีเว็บไซต์เพื่อให้ข้อมูลและข่าวสารต่าง ๆ ที่เป็นปัจจุบัน สามารถเข้าถึงได้ง่าย เช่น รายงานงบการเงิน บทวิเคราะห์ผลการดำเนินงานและฐานะการเงิน จดหมายข่าวถึงผู้ถือหุ้น แบบแสดงข้อมูลประจำปี (แบบ 56-1) รายงานประจำปี หนังสือเชิญประชุมผู้ถือหุ้น กิจกรรมเพื่อสังคม และกิจกรรมต่าง ๆ ของบริษัท เป็นต้น การเข้าร่วมประชุมเพื่อใช้สิทธิในการออกเสียงในที่ประชุมผู้ถือหุ้นในการแต่งตั้งหรือถอดถอนกรรมการ การแต่งตั้งผู้สอบบัญชี และสิทธิในการออกเสียงหรือ

แสดงความคิดเห็นในเรื่องที่มีผลกระทบต่อบริษัท เช่น การจัดสรรเงินปันผล การลดทุนหรือเพิ่มทุน การอนุมัติธุรกรรมที่สำคัญ ตลอดจนเรื่องต่าง ๆ มีผลต่อทิศทางการดำเนินธุรกิจของบริษัท และสำหรับในการเข้าร่วมประชุมนั้น บริษัทควรแจ้งให้ผู้ถือหุ้นทราบถึงกฎเกณฑ์และวิธีการในการเข้าประชุม และให้ข้อมูลที่เพียงพอต่อการพิจารณาในแต่ละวาระการประชุม ให้โอกาสในการซักถามกรรมการ โอกาสในการเสนอวาระการประชุม และมีสิทธิมอบฉันทะให้ผู้อื่นเข้าร่วมประชุมแทน ทั้งนี้บริษัทต้องไม่กระทำการที่จะเป็นการจำกัดโอกาสของผู้ถือหุ้นในการเข้าร่วมประชุมและออกเสียงลงมติ

การประชุมผู้ถือหุ้น บริษัทควรมีการส่งเสริมและสนับสนุนให้ผู้ถือหุ้นทุกกลุ่มให้ความสำคัญกับการเข้าร่วมประชุมด้วยการจัดส่งหนังสือเชิญประชุมให้แก่ผู้ถือหุ้น ซึ่งในหนังสือเชิญประชุมมีการระบุวัน เวลา สถานที่ประชุม และวาระการประชุม โดยมีคำชี้แจงและเหตุผลประกอบในแต่ละวาระหรือประกอบมติตามที่ระบุไว้ในหนังสือเชิญประชุมสามัญและวิสามัญผู้ถือหุ้น หรือในเอกสารแนบวาระการประชุม ตลอดจนหนังสือมอบฉันทะโดยแนบไปกับหนังสือเชิญประชุม ซึ่งกรณีมอบฉันทะสามารถใช้หนังสือมอบฉันทะที่แนบไปกับหนังสือเชิญประชุมโดยระบุความเห็นในการลงคะแนนเสียงและระเบียบวาระการประชุมได้ อีกทั้งบริษัทควรเสนอชื่อกรรมการอิสระอย่างน้อย 1 คน เพื่อเป็นทางเลือกในการมอบฉันทะของผู้ถือหุ้น ทั้งนี้บริษัทควรมีการเปิดโอกาสให้ผู้ถือหุ้นส่งคำถามล่วงหน้าก่อนวันประชุม โดยกำหนดหลักเกณฑ์ในการส่งคำถามล่วงหน้าให้ชัดเจน และแจ้งให้ผู้ถือหุ้นทราบพร้อมกับการนำส่งหนังสือเชิญประชุมผู้ถือหุ้น อีกทั้งบริษัทควรเผยแพร่หลักเกณฑ์การส่งคำถามล่วงหน้าดังกล่าวไว้ในเว็บไซต์ของบริษัทด้วย ทั้งนี้ในการเข้าร่วมประชุมและใช้สิทธิออกเสียงบริษัทควรอำนวยความสะดวกให้ผู้ถือหุ้น อย่างเช่น การเข้าประชุมไม่ควรมีวิธีการที่ยุ่งยากหรือมีค่าใช้จ่ายมากเกินไป สถานที่จัดประชุมสะดวกในการเดินทาง เป็นต้น

การดำเนินการในวันประชุมผู้ถือหุ้น บริษัทควรนำเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาใช้ในการประชุมผู้ถือหุ้นเพื่อเกิดความสะดวก ความรวดเร็ว ความถูกต้อง และความแม่นยำ ซึ่งเริ่มตั้งแต่วิธีการเตรียมข้อมูลผู้เข้าร่วมประชุม การลงทะเบียนเข้าร่วมประชุม การประมวลผล การลงคะแนนตามวาระ และการรายงานสรุปผลการประชุมผู้ถือหุ้น ในการประชุมกรรมการ

ทุกคนควรเข้าร่วมประชุมผู้ถือหุ้นเพื่อตอบข้อซักถามแก่ผู้ถือหุ้นที่เข้าร่วมประชุมผู้ถือหุ้น และสำหรับการตรวจนับหรือตรวจสอบคะแนนเสียงควรกำหนดให้บุคคลที่เป็นอิสระเป็นผู้นับคะแนนในการประชุมสามัญและวิสามัญผู้ถือหุ้น และเปิดเผยให้ที่ประชุมทราบพร้อมบันทึกไว้ในรายงานการประชุม

การจัดทำรายงานการประชุม และการเปิดเผยมติการประชุมผู้ถือหุ้น ในจัดทำรายงานการประชุมผู้ถือหุ้นจะต้องมีการชี้แจงขั้นตอนการลงคะแนน วิธีการแสดงผลคะแนนให้ที่ประชุมก่อนดำเนินการประชุม นอกจากนี้ยังมีประเด็นการซักถามและคำตอบ ผลการลงคะแนนในแต่ละวาระ และรายชื่อกรรมการผู้เข้าร่วมประชุมและกรรมการที่ลาประชุม และบริษัทควรเปิดเผยรายงานการประชุมผู้ถือหุ้นนี้ไว้บนเว็บไซต์ เพื่อให้สาธารณชนได้ทราบถึงผลการลงคะแนนของ แต่ละวาระในการประชุมนั้น ๆ

ดังนั้นบริษัทควรจะต้องมีการปฏิบัติงานที่โปร่งใส และมีการกำกับดูแลกิจการที่ดี เพื่อให้มั่นใจได้ว่าผู้มีส่วนได้เสียได้รับการคุ้มครองและปฏิบัติด้วยดี

2. การปฏิบัติต่อผู้ถือหุ้นอย่างเท่าเทียมกัน ในฐานะที่ผู้ถือหุ้นทุกรายเป็นเจ้าของบริษัท ดังนั้นผู้ถือหุ้นทุกรายย่อมมีสิทธิในฐานะผู้ถือหุ้นเท่าเทียมกันทุกประการ บริษัทจึงควรถือเป็นนโยบายในการที่จะกำกับดูแลให้มีการปฏิบัติที่เป็นธรรมต่อผู้ถือหุ้นทุกราย ซึ่งไม่เพียงเฉพาะในเรื่องของการปกป้องสิทธิขั้นพื้นฐานของผู้ถือหุ้นที่ได้กล่าวไว้ข้างต้นแล้วเท่านั้น แต่ได้รวมถึงการปฏิบัติต่อผู้ถือหุ้นอย่างเท่าเทียมกันในการประชุม ผู้ถือหุ้น การดูแลการใช้ข้อมูลภายในให้เป็นไปโดยชอบ บังคับไม่ให้ใช้ข้อมูลเหล่านั้นในการแสวงหาผลประโยชน์โดยมิชอบ และไม่เป็นการเอาเปรียบผู้ถือหุ้นอื่น ซึ่งการกำกับดูแลนี้จะช่วยสร้างความมั่นใจให้กับผู้ถือหุ้นว่า บริษัทดูแลการใช้เงินของผู้ถือหุ้นลงทุนไปอย่างเหมาะสม

การให้ข้อมูลก่อนการประชุมผู้ถือหุ้น บริษัทควรที่จะจัดทำเป็นหนังสือเชิญประชุม แจ้งกำหนด การประชุม กฎเกณฑ์ต่าง ๆ ที่ใช้ในการประชุม ขั้นตอนการออกเสียงลงมติ รวมทั้งสิทธิการออกเสียงลงคะแนนตามแต่ละประเภทของหุ้น และในส่วนของระเบียบวาระให้กำหนดวาระการประชุมผู้ถือหุ้นไว้เป็นเรื่อง ๆ ให้ชัดเจนว่าเป็นเรื่องที่จะเสนอเพื่อทราบ เพื่ออนุมัติ หรือเพื่อพิจารณา รวมทั้งความเห็นของคณะกรรมการข้อเท็จจริงและเหตุผลของแต่ละวาระที่เสนอไว้

ให้ชัดเจนเพียงพอต่อการตัดสินใจ โดยที่เอกสารประกอบการประชุมผู้ถือหุ้นดังกล่าวควรจัดทำทั้งเป็นภาษาไทยและภาษาอังกฤษ พร้อมทั้งเผยแพร่ไว้บนเว็บไซต์ของบริษัทก่อนวันประชุมผู้ถือหุ้นอย่างน้อย 28 วัน เพื่อให้ผู้ถือหุ้นได้มีเวลาศึกษาข้อมูลอย่างเพียงพอ

การคุ้มครองสิทธิของผู้ถือหุ้นส่วนน้อย บริษัทควรมีการคุ้มครองสิทธิดังกล่าวโดยเปิดโอกาสให้ผู้ถือหุ้นส่วนน้อยเสนอเพิ่มวาระการประชุมล่วงหน้าก่อนวันประชุมผู้ถือหุ้น รวมทั้งให้เสนอชื่อบุคคลที่มีคุณสมบัติเหมาะสมเข้าดำรงตำแหน่งกรรมการของบริษัท และกำกับดูแลไม่ให้ผู้บริหารเพิ่มวาระการประชุมที่ไม่ได้แจ้งเป็นการล่วงหน้าโดยไม่จำเป็น โดยเฉพาะวาระสำคัญที่ผู้ถือหุ้นต้องใช้เวลาในการศึกษาข้อมูลก่อนตัดสินใจ ทั้งนี้บริษัทควรเผยแพร่หลักเกณฑ์รวมถึงช่องทางรับเรื่องและช่วงเวลาที่เปิดรับเรื่อง ให้ผู้ถือหุ้นทราบผ่านทางเว็บไซต์ของบริษัท

การป้องกันการรั่วข้อมูลภายใน บริษัทควรกำหนดแนวทางในการเก็บรักษาและป้องกันการรั่วข้อมูลภายในไว้เป็นลายลักษณ์อักษร และแจ้งแนวทางดังกล่าวให้แก่บุคคลที่เกี่ยวข้อง ซึ่งรวมถึง กรรมการ ผู้บริหาร พนักงาน และลูกจ้าง รวมถึงคู่สมรสและบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะของบุคคลดังกล่าวที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลได้รับทราบและยึดถือปฏิบัติ เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดกรรมการและผู้บริหารที่เกี่ยวข้องกับการใช้ข้อมูลภายใน ในการซื้อขายหลักทรัพย์หรือหาผลประโยชน์ให้แก่ตนเองหรือผู้อื่นในทางมิชอบ โดยอาจมีการกำหนดห้ามบุคคลที่เกี่ยวข้องทำการซื้อขายหลักทรัพย์ของบริษัทเป็นระยะเวลาอย่างน้อย 1 เดือน ก่อนมีการเปิดเผยงบการเงินรายไตรมาส และงบการเงินประจำปี และให้รอคอยอย่างน้อย 24 ชั่วโมง ภายหลังจากเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวให้แก่สาธารณชนแล้ว และควรกำหนดให้กรรมการทุกคนตลอดจนผู้บริหารที่มีหน้าที่รายงานการถือครองหลักทรัพย์ตามกฎหมายจัดส่งรายงานดังกล่าวให้แก่คณะกรรมการเป็นประจำ รวมทั้งให้มีการเปิดเผยในรายงานประจำปีด้วย

การมีส่วนได้เสียของกรรมการ บริษัทจะต้องให้กรรมการรายงานการมีส่วนได้เสียของตนอย่างน้อยก่อนการพิจารณาวาระนั้น และบันทึกไว้ในรายงานการประชุมคณะกรรมการ กล่าวคือหากกรรมการมีส่วนได้เสียในวาระใด ให้เปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับส่วนได้เสียของตนให้ที่ประชุมทราบ และจะไม่มีสิทธิออกเสียงในวาระดังกล่าว

3. บทบาทของผู้มีส่วนได้เสีย บริษัทต้องให้ความสำคัญต่อสิทธิของผู้มีส่วนได้เสียทุกกลุ่ม ไม่ว่าจะเป็นผู้มีส่วนได้เสียภายใน เช่น ผู้บริหาร พนักงาน ลูกจ้างของบริษัท เป็นต้น หรือผู้มีส่วนได้เสียภายนอก เช่น คู่แข่ง คู่ค้า ลูกค้า เจ้าหนี้ ชุมชนและสังคม เป็นต้น

กำหนดนโยบายการปฏิบัติต่อผู้มีส่วนได้เสีย บริษัทจะต้องกำหนดนโยบายดังกล่าวของแต่ละกลุ่มไว้อย่างชัดเจน ซึ่งอย่างน้อยควรมีในเรื่องต่อไปนี้

3.1 การกำหนดขอบเขตในการดูแลลูกค้าอย่างเป็นระบบทั้งในด้านสุขภาพ ความปลอดภัย และการชดเชยจากการใช้สินค้าหรือบริการในช่วงอายุของสินค้าหรือบริการนั้น

3.2 การอธิบายถึงขั้นตอนและวิธีปฏิบัติในการคัดเลือกคู่ค้า

3.3 การอธิบายการดำเนินการอย่างเป็นระบบของบริษัทเพื่อทำให้มั่นใจได้ว่าห่วงโซ่คุณค่า (Value Chain) ของบริษัทนั้นเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และส่งเสริมการพัฒนาอย่างยั่งยืนอย่างสม่ำเสมอ

3.4 การสร้างปฏิสัมพันธ์อันดีกับชุมชนที่สถานประกอบการของบริษัทตั้งอยู่

3.5 การจัดให้มีโครงการหรือแนวทางในการต่อต้านการทุจริต การคอร์รัปชัน โดยกำหนดนโยบายการป้องกันการหาผลประโยชน์ในหน้าที่โดยมิชอบเพื่อให้ทุกคนในบริษัทได้รับรู้ถึงหน้าที่ ความรับผิดชอบในการต่อต้านการทุจริตด้วยการประกอบธุรกิจตามหลักคุณธรรม จริยธรรมและดำเนินธุรกิจด้วยหลักการในการต่อต้านการทุจริตทุกรูปแบบ รวมถึงการสนับสนุนกิจกรรมต่าง ๆ ที่ส่งเสริมและปลูกฝังให้พนักงานทุกคนปฏิบัติด้วยความซื่อสัตย์สุจริต มีคุณธรรม และให้มีความระมัดระวัง และป้องกันไม่ให้เกิดการใด ๆ ที่เป็นการละเมิดกฎหมาย และระเบียบข้อบังคับที่เกี่ยวข้อง

3.6 การกำหนดวิธีการและแนวปฏิบัติในการไม่ละเมิดสิทธิของเจ้าหน้าที่

3.7 การปฏิบัติกับพนักงานและลูกจ้างอย่างเป็นธรรม รวมทั้งมีการพัฒนาความรู้ และศักยภาพของพนักงานอย่างต่อเนื่อง

และจะต้องเปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนได้เสียแสดงความคิดเห็น แจ้งเบาะแส ข้อร้องเรียน หรือเสนอเรื่องสำคัญอื่น ๆ โดยจัดให้มีกระบวนการและช่องทางในการรับและจัดการกับข้อ

ร้องเรียน เช่น การร้องเรียนผ่านกรรมการอิสระ และการร้องเรียนผ่านเว็บไซต์ของบริษัท เพื่อให้เป็นประโยชน์ในการปรับปรุงการดำเนินงานและพัฒนาธุรกิจของบริษัท ทั้งนี้บริษัทจะต้องไม่กระทำการใด ๆ ที่เป็นการละเมิดสิทธิของผู้มีส่วนได้เสีย และในกรณีที่ผู้มีส่วนได้เสียได้รับความเสียหายจากการละเมิดสิทธิให้มีการกำหนดมาตรการขึ้นมาชัดเจนกรณีดังกล่าว ทั้งนี้บริษัทจะต้องปฏิบัติตามกฎหมาย และข้อกำหนดที่เกี่ยวข้องเพื่อให้สิทธิของผู้มีส่วนได้เสียดังกล่าวได้รับการดูแลเป็นอย่างดี และควรมีการส่งเสริมให้เกิดความร่วมมือระหว่างบริษัทกับผู้มีส่วนได้เสียทุกกลุ่มในการสร้างความมั่นคง ความมั่นคงทางการเงินและความยั่งยืนของกิจการ

การเปิดเผยการปฏิบัติตามนโยบาย และการจัดทำรายงานความรับผิดชอบต่อสังคม บริษัทควรมีการเปิดเผยการปฏิบัติตามนโยบายความรับผิดชอบต่อสังคมในรูปแบบรายงานแห่งความยั่งยืน ด้านความรับผิดชอบต่อสังคมเพื่อเปิดเผยการปฏิบัติกิจกรรมด้านต่าง ๆ รวมถึงส่งเสริมการมีส่วนร่วมของพนักงานในการปฏิบัติตามนโยบายเพื่อปลูกฝังจิตสำนึกกับความรับผิดชอบต่อสังคมแก่พนักงานในองค์กรทุกระดับอย่างต่อเนื่อง และควรจัดทำรายงานแห่งความยั่งยืน ด้านความรับผิดชอบต่อสังคมเปิดเผยไว้ในเว็บไซต์ และรายงานประจำปีหรือจัดทำเป็นฉบับต่างหากแยกจากรายงานประจำปี เพื่อเผยแพร่การปฏิบัติตามแนวทางของนโยบายความรับผิดชอบต่อสังคมเพื่อการพัฒนาธุรกิจอย่างยั่งยืน

4. การเปิดเผยข้อมูลและความโปร่งใส บริษัทควรให้ความสำคัญต่อการเปิดเผยข้อมูลสำคัญที่มีผลต่อการตัดสินใจของผู้ลงทุน และผู้มีส่วนได้เสียกับบริษัททั้งที่เป็นข้อมูลทางการเงินและไม่ใช่ข้อมูลทางการเงินอย่างถูกต้อง ครบถ้วน ทัวถึง ทันเวลา ผ่านช่องทางที่เข้าถึงข้อมูลได้ง่าย มีความเท่าเทียมกันและน่าเชื่อถือโดยรายงานผ่านช่องทางต่าง ๆ เช่น แบบแสดงรายการข้อมูลประจำปี (แบบ 56-1) รายงานประจำปี รวมถึงผ่านทางเว็บไซต์ของบริษัท และควรมีการเปิดเผยข้อมูลทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษด้วย

สำหรับการเปิดเผยข้อมูล ในส่วนของการจัดทำรายงานทางการเงินและข้อมูลทางการเงิน ควรจัดทำขึ้นตามมาตรฐานการบัญชีที่รับรองทั่วไปในประเทศไทย และผ่านการตรวจสอบจากผู้สอบบัญชีอิสระ โดยเลือกใช้นโยบายบัญชีที่เหมาะสมและถือปฏิบัติอย่างสม่ำเสมอ ใช้ดุลยพินิจในการจัดทำอย่างระมัดระวัง อีกทั้งมีการเปิดเผยข้อมูลสำคัญอย่าง

เพียงพอในหมายเหตุประกอบงบการเงิน นอกจากนั้นสำหรับในส่วนของค่าสอบบัญชีประจำปี เมื่อได้ผ่านความเห็นชอบและได้รับอนุมัติแล้วควรมีการเปิดเผยค่าสอบบัญชีและค่าบริการอื่นที่ผู้สอบบัญชีให้บริการไว้ด้วย

บริษัทควรมีการจัดทำคำอธิบายและการวิเคราะห์ของฝ่ายจัดการ (Management Discussion and Analysis หรือ MD&A) ประกอบการเปิดเผยงบการเงินทุกไตรมาส เพื่อให้ นักลงทุนได้รับทราบข้อมูลและการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นกับฐานะการเงินและผลการดำเนินงานของบริษัทได้ดียิ่งขึ้น นอกเหนือจากข้อมูลตัวเลขในงบการเงินเพียงอย่างเดียว

นอกจากนั้นบริษัทควรมีการเปิดเผยรายชื่อและอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ และคณะกรรมการชุดอื่น ๆ จำนวนครั้งของการประชุม จำนวนครั้งที่กรรมการแต่ละคนเข้าร่วมประชุมในปีที่ผ่านมา ความคิดเห็นจากการทำหน้าที่รวมถึงการฝึกอบรมและพัฒนาความรู้ ด้านวิชาชีพอย่างต่อเนื่อง อีกทั้งเปิดเผยคำตอบแทนแก่กรรมการและผู้บริหารไว้ในรายงานประจำปีด้วย และบริษัทควรมีการรายงานนโยบายการกำกับดูแลกิจการ จรรยาบรรณธุรกิจ นโยบายการบริหารความเสี่ยงและนโยบายเกี่ยวกับการดูแลสิ่งแวดล้อมและสังคม และผลการปฏิบัติตามนโยบายดังกล่าว รวมถึงกรณีที่ไม่สามารถปฏิบัติตามนโยบายเหล่านั้นได้พร้อมชี้แจงเหตุผลโดยผ่านช่องทางต่าง ๆ เช่น รายงานประจำปี รวมถึงผ่านทางเว็บไซต์ของบริษัท เพื่อให้ นักลงทุนได้ทราบข้อมูลดังกล่าวด้วย และคณะกรรมการบริษัทควรให้ความสำคัญกับข้อมูลที่เผยแพร่สู่สาธารณะชน ทั้งนี้คณะกรรมการตรวจสอบอาจมีการให้ความเห็นเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวในรายงานของคณะกรรมการตรวจสอบ ซึ่งแสดงไว้ในรายงานประจำปีของบริษัท รวมทั้งจัดให้มีรายงานความรับผิดชอบของคณะกรรมการต่อรายงานทางการเงินแสดงควบคู่กับ รายงานของผู้สอบบัญชีในรายงานประจำปี

ข้อมูลขั้นต่ำที่ควรเปิดเผยบนเว็บไซต์ของบริษัท ในส่วนที่นอกจากการเผยแพร่ข้อมูลตามเกณฑ์ที่กำหนดและผ่านช่องทางของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย แบบแสดงรายการข้อมูลประจำปี (แบบ 56-1) และรายงานประจำปีแล้ว บริษัทควรมีการเปิดเผยข้อมูลทั้งภาษาไทย และภาษาอังกฤษผ่านเว็บไซต์ โดยควรเผยแพร่อย่างสม่ำเสมอและเป็นปัจจุบัน ซึ่งข้อมูลบนเว็บไซต์ ของบริษัท อย่างน้อยควรประกอบด้วยข้อมูลต่อไปนี้

- 4.1 วิสัยทัศน์และพันธกิจของบริษัท
- 4.2 ลักษณะการประกอบธุรกิจของบริษัท
- 4.3 รายชื่อคณะกรรมการและผู้บริหาร
- 4.4 งบการเงินและรายงานเกี่ยวกับฐานะการเงินและผลการดำเนินงานทั้งฉบับปัจจุบันและของปีก่อนหน้า
- 4.5 แบบแสดงรายการข้อมูลประจำปี (แบบ 56-1) และรายงานประจำปี ที่สามารถให้ดาวน์โหลดได้
- 4.6 ข้อมูลหรือเอกสารอื่นใดที่บริษัทนำเสนอต่อนักวิเคราะห์ ผู้จัดการกองทุน หรือสื่อต่างๆ
- 4.7 โครงสร้างการถือหุ้นทั้งทางตรงและทางอ้อม
- 4.8 โครงสร้างกลุ่มบริษัท รวมถึงบริษัทย่อย บริษัทร่วม บริษัทร่วมค้า และ Special Purpose Enterprises/ Vehicles (SPEs/SPVs)
- 4.9 กลุ่มผู้ถือหุ้นรายใหญ่ทั้งทางตรงและทางอ้อมที่ถือหุ้นตั้งแต่ร้อยละ 5 ของจำนวนหุ้นที่จำหน่ายได้แล้วทั้งหมดและมีสิทธิออกเสียง
- 4.10 การถือหุ้นทั้งทางตรงและทางอ้อมของกรรมการ ผู้ถือหุ้นรายใหญ่ผู้บริหารระดับสูง
- 4.11 หนังสือเชิญประชุมสามัญและวิสามัญผู้ถือหุ้น
- 4.12 ข้อบังคับบริษัท หนังสือบริคณห์สนธิ และข้อตกลงของกลุ่มผู้ถือหุ้น (ถ้ามี)
- 4.13 นโยบายด้านการกำกับดูแลกิจการที่ดีของบริษัท
- 4.14 นโยบายด้านบริหารความเสี่ยง รวมถึงวิธีการจัดการความเสี่ยงด้านต่างๆ
- 4.15 กฎบัตร หรือหน้าที่ความรับผิดชอบ คุณสมบัติ วาระการดำรงตำแหน่งของคณะกรรมการ รวมถึงเรื่องที่ต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการ
- 4.16 กฎบัตร หรือหน้าที่ความรับผิดชอบ คุณสมบัติ วาระการดำรงตำแหน่งของคณะกรรมการตรวจสอบ คณะกรรมการสรรหา คณะกรรมการกำหนดค่าตอบแทน และคณะกรรมการกำกับดูแลกิจการที่ดี

4.17 จรรยาบรรณสำหรับพนักงานและกรรมการของบริษัท รวมถึงจรรยาบรรณของ นักลงทุนสัมพันธ์

4.18 ข้อมูลติดต่อหน่วยงาน หรือบุคคลที่รับผิดชอบงานนักลงทุนสัมพันธ์ เช่น ชื่อบุคคลที่สามารถให้ข้อมูลได้ หมายเลขโทรศัพท์

นอกจากนี้ บริษัทควรจัดให้มีหน่วยงานหรือผู้รับผิดชอบงานเกี่ยวกับ “นักลงทุนสัมพันธ์” (Investor Relations หรือ IR) เพื่อทำหน้าที่เผยแพร่ข้อมูลขององค์กรทั้งข้อมูลทางการเงินและข้อมูลทั่วไปให้แก่บุคคลภายนอก เช่น ผู้ลงทุน นักลงทุนสถาบัน นักลงทุนทั่วไป นักวิเคราะห์ ผ่านช่องทางต่าง ๆ ให้ได้รับข้อมูลอย่างเท่าเทียมและเป็นธรรม และอาจมีการจัดกิจกรรมเกี่ยวกับงานนักลงทุนสัมพันธ์ เพื่อเผยแพร่และชี้แจงข้อมูล รวมถึงมีการเปิดโอกาสให้สามารถเข้าพบผู้บริหารของบริษัทได้ตามความเหมาะสม ภายใต้หลักเกณฑ์ที่ว่าข้อมูลที่ให้เป็นข้อมูลที่เปิดเผยต่อสาธารณะแล้ว

5. ความรับผิดชอบของคณะกรรมการ เนื่องจากคณะกรรมการถือเป็นหัวใจสำคัญของการกำกับดูแลกิจการที่ดี ดังนั้นคุณสมบัติของผู้ที่เป็นคณะกรรมการควรจะต้องมีภาวะความเป็นผู้นำ มีวิสัยทัศน์ มีความเชี่ยวชาญ มีประสบการณ์ มีความเป็นอิสระในการตัดสินใจ สามารถอุทิศเวลาและมีความพยายามอย่างเต็มที่ในการปฏิบัติหน้าที่ตามความรับผิดชอบ มีความระมัดระวังและซื่อสัตย์สุจริต เพื่อประโยชน์สูงสุดของบริษัทและผู้ถือหุ้น คณะกรรมการควรมีการแบ่งแยกบทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบระหว่างคณะกรรมการและฝ่ายจัดการที่ชัดเจน และดูแลให้บริษัทมีระบบงานที่ให้ความเชื่อมั่นได้ว่ากิจกรรมต่าง ๆ ของบริษัทได้ดำเนินไปในลักษณะที่ถูกต้องตามกฎหมายและมีจริยธรรม โครงสร้างคณะกรรมการบริษัท บริษัทควรปฏิบัติตามหลักการดังนี้

5.1 การกำหนดโครงสร้างของคณะกรรมการให้ประกอบด้วยกรรมการที่มีคุณสมบัติหลากหลาย ทั้งในด้านทักษะ ประสบการณ์ ความสามารถเฉพาะด้านที่เป็นประโยชน์ในการทำงาน และต้องมีกรรมการที่ไม่ได้เป็นกรรมการบริหารอย่างน้อย 1 คน ที่มีประสบการณ์ในธุรกิจหรืออุตสาหกรรมหลักที่บริษัทดำเนินกิจการอยู่ และบริษัทยังต้องเปิดเผยนโยบายในการกำหนดองค์ประกอบของคณะกรรมการที่มีความหลากหลายในรายงานประจำปีและบนเว็บไซต์

5.2 บริษัทควรมีคณะกรรมการในจำนวนที่เหมาะสมและเพียงพอต่อการดำเนินธุรกิจ โดยมีจำนวนกรรมการไม่น้อยกว่า 5 คน และไม่ควรมากเกิน 12 คน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับขนาดประเภท และความซับซ้อนของธุรกิจ

5.3 คณะกรรมการควรมีกรรมการอิสระที่สามารถให้ความเห็นเกี่ยวกับการทำงานของฝ่ายจัดการได้อย่างอิสระในจำนวนที่เป็นไปตามสัดส่วนอย่างยุติธรรมและเหมาะสม และกรรมการที่ไม่ได้เป็นกรรมการอิสระ ควรเป็นไปตามสัดส่วนอย่างยุติธรรมของเงินลงทุนของผู้ถือหุ้นแต่ละกลุ่ม แต่ทั้งนี้สำหรับในกรณี ดังนี้

- 1) ประธานกรรมการและกรรมการผู้จัดการเป็นคนเดียวกัน
- 2) ประธานคณะกรรมการไม่เป็นกรรมการอิสระ
- 3) ประธานคณะกรรมการและกรรมการผู้จัดการเป็นบุคคลในครอบครัวเดียวกัน
- 4) ประธานคณะกรรมการเป็นสมาชิกในคณะกรรมการบริหาร หรือ

คณะทำงาน หรือได้รับมอบหมายให้รับผิดชอบด้านการบริหาร จากกรณีดังกล่าวนี้ คณะกรรมการควรประกอบด้วยกรรมการอิสระมากกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด เพื่อที่จะไม่ให้ใครคนใดคนหนึ่งมีอำนาจโดยไม่จำกัด ตลอดจนเพื่อให้เกิดการถ่วงดุลอำนาจและสอบทานการบริหารงานได้

5.4 ควรมีการกำหนดวาระการดำรงตำแหน่งของกรรมการไว้อย่างชัดเจน และระบุไว้ในนโยบายการกำกับดูแลกิจการ

5.5 คณะกรรมการควรมีการพิจารณาคุณสมบัติของผู้ที่จะเป็น “กรรมการอิสระ” เพื่อให้กรรมการอิสระนั้นมีความเป็นอิสระอย่างแท้จริง และควรกำหนดให้มีวาระการดำรงตำแหน่งต่อเนื่องไม่เกิน 9 ปี แต่ถ้าหากมีการดำรงตำแหน่งเกินจากนั้น คณะกรรมการควรมีการพิจารณาอย่างสมเหตุสมผลถึงความจำเป็นดังกล่าวนี้

5.6 ประธานกรรมการและกรรมการผู้จัดการมีหน้าที่และความรับผิดชอบต่างกัน คณะกรรมการควรกำหนดอำนาจหน้าที่ของแต่ละฝ่ายให้ชัดเจน เพื่อไม่ให้ใครคนใดคนหนึ่งมีอำนาจโดยไม่จำกัด และควรแยกบุคคลที่ดำรงตำแหน่งประธานกรรมการออกจากบุคคลที่ดำรง

ตำแหน่งกรรมการผู้จัดการ และคณะกรรมการควรให้กรรมการอิสระเป็นผู้ดำรงตำแหน่งประธานกรรมการ

5.7 คณะกรรมการควรกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีปฏิบัติในการให้กรรมการดำรงตำแหน่งในบริษัทอื่นไว้อย่างชัดเจน ทั้งประเภทของตำแหน่งกรรมการ และจำนวนบริษัทที่ไปดำรงตำแหน่งได้ โดยพิจารณาจำนวนบริษัทที่กรรมการแต่ละคนจะไปดำรงตำแหน่ง ซึ่งให้เหมาะสมกับลักษณะหรือสภาพธุรกิจของบริษัท ไม่ควรเกิน 5 บริษัทจดทะเบียน ทั้งนี้เพื่อให้มั่นใจได้ว่ากรรมการสามารถทุ่มเทเวลาในการปฏิบัติหน้าที่ในบริษัทได้อย่างเต็มที่ และมีประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานที่เพียงพอ

5.8 บริษัทควรมีเลขานุการบริษัทเพื่อที่จะทำหน้าที่ให้คำแนะนำด้านกฎหมายและกฎเกณฑ์ต่าง ๆ ที่คณะกรรมการจะต้องทราบ และทำหน้าที่ในการดูแลกิจกรรมต่าง ๆ ของคณะกรรมการ รวมทั้งประสานงานให้มีการปฏิบัติตามมติคณะกรรมการ ดังนั้นคณะกรรมการควรจัดให้มีการกำหนดคุณสมบัติและประสบการณ์ของเลขานุการที่เหมาะสม และส่งเสริมสนับสนุนให้เลขานุการได้รับการฝึกอบรมและพัฒนาความรู้อย่างต่อเนื่องทั้งทางด้านกฎหมาย การบัญชี หรือการปฏิบัติหน้าที่เลขานุการบริษัท และนอกจากนี้ควรเปิดเผยคุณสมบัติและประสบการณ์ของเลขานุการบริษัทไว้ในรายงานประจำปี และบนเว็บไซต์ของบริษัทด้วย

คณะกรรมการชุดย่อย นอกจากบริษัทจะมีคณะกรรมการตรวจสอบแล้ว คณะกรรมการควรพิจารณาจัดให้มีคณะกรรมการชุดย่อยอื่น เพื่อช่วยในการศึกษารายละเอียด กลั่นกรองงาน และยังเป็นการแบ่งเบาภาระหน้าที่ของคณะกรรมการบริษัทด้วย โดยการตั้งเป็นคณะกรรมการพิจารณาในเรื่องต่าง ๆ เฉพาะด้าน เช่น คณะกรรมการตรวจสอบ คณะกรรมการพิจารณาค่าตอบแทน คณะกรรมการสรรหา คณะกรรมการบรรษัทภิบาล เป็นต้น และเพื่อความ เป็นอิสระของคณะกรรมการชุดย่อย ไม่ควรให้ประธานคณะกรรมการเป็นประธานหรือสมาชิกใน คณะกรรมการชุดย่อยนี้ และคณะกรรมการชุดย่อยควรมีการจัดประชุมกันอย่างน้อยปีละ 2 ครั้ง ทั้งนี้เพื่อที่จะร่วมกันพิจารณาหารือกัน และดำเนินการต่าง ๆ ให้บรรลุตามหน้าที่ที่รับผิดชอบของตน นอกจากนี้ควรมีการเปิดเผยรายชื่อบุคคลที่เป็นคณะกรรมการชุดย่อยด้านต่าง ๆ ไว้ใน รายงานประจำปี และบนเว็บไซต์ของบริษัทด้วย

บทบาท หน้าที่ และความรับผิดชอบของคณะกรรมการ คณะกรรมการของบริษัทมีหน้าที่พิจารณาและให้ความเห็นชอบในเรื่องที่สำคัญเกี่ยวกับการดำเนินงานของบริษัท รวมทั้งกำกับดูแลให้ฝ่ายจัดการดำเนินงานตามนโยบายและแผนที่กำหนดไว้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล สำหรับหน้าที่และความรับผิดชอบของคณะกรรมการควรครอบคลุมในเรื่องดังต่อไปนี้ ได้แก่

- 1) การพิจารณาและให้ความเห็นชอบในเรื่องที่สำคัญเกี่ยวกับการดำเนินงานของบริษัท เช่น วิสัยทัศน์ ภารกิจ กลยุทธ์ เป้าหมาย เป็นต้น
- 2) ควบคุมดูแลและติดตามฝ่ายจัดการให้ดำเนินงานตามนโยบายและแผนที่กำหนดไว้
- 3) มีการควบคุมภายในและการบริหารความเสี่ยง
- 4) การดูแลให้บริษัทดำเนินธุรกิจต่อเนื่องในระยะยาว รวมทั้งแผนการพัฒนาพนักงาน และความต่อเนื่องของผู้บริหาร

นอกจากนี้คณะกรรมการควรจัดทำนโยบายการกำกับดูแลกิจการของบริษัทและจรรยาบรรณธุรกิจไว้เป็นลายลักษณ์อักษร เพื่อเผยแพร่ให้พนักงานใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติงาน ให้เป็นไปตามหลักจรรยาบรรณ มีความซื่อสัตย์สุจริต เที่ยงธรรม ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความระมัดระวัง เป็นไปตามกฎหมายและกฎระเบียบต่าง ๆ

คณะกรรมการบริษัทควรกำหนดนโยบายเกี่ยวกับความขัดแย้งทางผลประโยชน์บนหลักการที่ว่า การตัดสินใจใด ๆ ในการดำเนินกิจกรรมทางธุรกิจจะต้องทำเพื่อผลประโยชน์สูงสุดของบริษัทเท่านั้น และควรหลีกเลี่ยงการกระทำที่ก่อให้เกิดความขัดแย้งทางผลประโยชน์ และคณะกรรมการควรจัดให้มีช่องทางในการแจ้งเบาะแสในการกระทำผิด ผ่านทางเว็บไซต์หรือรายงานตรงต่อบริษัท ซึ่งเบาะแสดังกล่าวอาจจะทำให้มีการผ่านกรรมการอิสระหรือกรรมการตรวจสอบของบริษัท เพื่อสั่งการให้มีการตรวจสอบข้อมูลตามกระบวนการที่บริษัท กำหนดไว้ และรายงานต่อคณะกรรมการ

คณะกรรมการควรจัดให้มีระบบการควบคุม ด้านการดำเนินงาน ด้านรายงานทางการเงิน และด้านการปฏิบัติตามกฎ ระเบียบและนโยบาย ด้วยการแต่งตั้งบุคคลหรือหน่วยงานที่มีความเป็นอิสระ เป็นผู้รับผิดชอบในการตรวจสอบระบบการควบคุมดังกล่าว

คณะกรรมการควรมีการกำหนดนโยบายด้านการบริหารความเสี่ยงครอบคลุมทั้งบริษัท และให้ฝ่ายจัดการเป็นผู้ปฏิบัติและรายงานให้คณะกรรมการทราบเป็นประจำ อีกทั้งควรมีการทบทวนระบบ และการประเมินประสิทธิผลของการจัดการความเสี่ยงอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง เพื่อให้ไม่ล้าสมัย เข้ากับสภาพการณ์ปัจจุบัน และควรมีการเปิดเผยไว้ในรายงานประจำปี อีกทั้งต้องมีความเห็นถึงความเพียงพอของระบบการควบคุมภายในและการบริหารความเสี่ยงนั้นด้วย

ในส่วนของกลไกกำกับดูแลบริษัทย่อย คณะกรรมการมีหน้าที่ในการพิจารณาความเหมาะสมของบุคคลที่จะส่งไปเป็นกรรมการในบริษัทย่อย เพื่อให้การควบคุมการบริหารให้เป็นไปตามนโยบายของบริษัท และการปฏิบัติงานต่าง ๆ ถูกต้องตามกฎหมาย ทั้งนี้ก็เพื่อดูแลรักษาผลประโยชน์ในเงินลงทุนของบริษัทนั่นเอง

การประชุมคณะกรรมการ บริษัทควรจัดให้มีการประชุมคณะกรรมการอย่างสม่ำเสมอ โดยกำหนดการประชุมคณะกรรมการไว้เป็นการล่วงหน้าอย่างชัดเจนและบอกถึงวาระการประชุมที่สำคัญ เช่น การพิจารณางบการเงินแต่ละไตรมาส การติดตามผลการดำเนินงาน เป็นต้น และได้แจ้งกำหนดการดังกล่าวให้กรรมการทุกท่านทราบล่วงหน้าเพื่อให้สามารถจัดเวลาและเข้าร่วมประชุมได้ โดยจัดส่งหนังสือเชิญประชุมพร้อมระเบียบวาระการประชุม และเอกสารให้แก่กรรมการล่วงหน้าก่อนวันประชุมอย่างน้อย 5 วัน เพื่อให้กรรมการมีเวลาในการศึกษาวาระการประชุมและเอกสารประกอบการประชุม สำหรับในการประชุมคณะกรรมการบริษัทนั้น ประธานกรรมการควรจัดสรรเวลาไว้เพียงพอที่กรรมการจะอภิปรายปัญหาสำคัญ และในการพิจารณาบางวาระกรรมการผู้จัดการได้เชิญผู้บริหารระดับสูงเข้าร่วมประชุมเพื่อให้ข้อมูลรายละเอียดเพิ่มเติมในฐานะที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่น่าเสนอโดยตรง ในกรณีที่จำเป็นคณะกรรมการอาจจะสามารถขอความเห็นจากที่ปรึกษาอิสระหรือผู้ประกอบวิชาชีพภายนอกได้โดยถือเป็นค่าใช้จ่ายของบริษัท

นอกจากนั้น คณะกรรมการควรมีนโยบายให้กรรมการที่ไม่เป็นผู้บริหารสามารถจัดประชุมระหว่างกันได้โดยไม่ต้องมีกรรมการผู้จัดการเข้าร่วมประชุมด้วย แต่ต้องแจ้งมติการประชุมให้กรรมการผู้จัดการรับทราบ

สำหรับการประชุมคณะกรรมการนั้น กรรมการทุกคนควรเข้าร่วมประชุมไม่น้อยกว่าร้อยละ 75 ของจำนวนการประชุมคณะกรรมการบริษัททั้งหมดที่ได้จัดขึ้นในรอบปี ส่วนจำนวนครั้งของการประชุมคณะกรรมการควรพิจารณาให้เหมาะสมกับภาระหน้าที่และความรับผิดชอบ และลักษณะการดำเนินธุรกิจของบริษัท แต่ทั้งนี้ไม่ควรน้อยกว่า 6 ครั้งต่อปี และในกรณีที่บริษัทไม่ได้มีการประชุมทุกเดือน บริษัทควรส่งรายงานผลการดำเนินงานให้คณะกรรมการทราบในเดือนที่ไม่ได้มีการประชุม ทั้งนี้ก็เพื่อให้คณะกรรมการสามารถกำกับควบคุมดูแลการปฏิบัติงานของฝ่ายจัดการได้อย่างต่อเนื่อง

การประเมินตนเองของคณะกรรมการ คณะกรรมการและคณะกรรมการชุดย่อย ควรกำหนดให้มีการประเมินตนเองอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง เพื่อช่วยให้มีการพิจารณาทบทวนผลงาน ปัญหาและอุปสรรคในปีที่ผ่านมา และเพื่อให้การทำงานมีประสิทธิภาพมากขึ้น เพราะทราบถึงความรับผิดชอบต่อตนเองได้ชัดเจนขึ้นซึ่งการประเมินตนเองเป็นเครื่องมือสำคัญในการประเมินความเหมาะสมของโครงสร้างคณะกรรมการและประสิทธิภาพในการปฏิบัติหน้าที่ โดยผลการประเมินและข้อคิดเห็นของกรรมการได้นำไปใช้เพื่อการปรับปรุงการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการ และของกรรมการในแต่ละปี ซึ่งควรมีการประเมินทั้งคณะ และรายบุคคล รวมถึงต้องทั้งเปิดเผยหลักเกณฑ์ ขั้นตอน และผลการประเมินในภาพรวมไว้ในรายงานประจำปีด้วย

คำตอบแทน คณะกรรมการควรกำหนดนโยบาย วิธีการ และหลักเกณฑ์การกำหนดคำตอบแทนให้แก่กรรมการ กรรมการผู้จัดการ และผู้บริหารระดับสูง อย่างเป็นธรรม สมเหตุสมผล และโปร่งใสโดยเชื่อมโยงกับผลการดำเนินงานของบริษัทและผลการปฏิบัติงานของแต่ละบุคคลให้อยู่ในระดับเดียวกับอุตสาหกรรม และสูงเพียงพอที่จะจูงใจและรักษากรรมการที่มีคุณภาพตามที่ต้องการไว้ ทั้งนี้การกำหนดคำตอบแทนกรรมการเป็นเรื่องเกี่ยวกับผลประโยชน์ของกรรมการโดยตรง ดังนั้นกรรมการจึงไม่ควรอนุมัติคำตอบแทนของตนเอง

การพัฒนากรรมการและผู้บริหาร บริษัทควรให้ความสำคัญในเรื่องการพัฒนา กรรมการ ผู้บริหาร และพนักงาน โดยการได้รับการอบรมสัมมนาจากสถาบันภายนอกและภายใน บริษัท เพื่อเป็นการเพิ่มพูนความรู้ด้านต่าง ๆ อย่างสม่ำเสมอ และช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงาน

ฉะนั้นคณะกรรมการถือได้ว่ามีบทบาทสำคัญในการกำกับดูแลกิจการ ดังนั้น คณะกรรมการควรมีความโปร่งใส ปราศจากอิทธิพลของผู้ถือหุ้นที่มีอำนาจควบคุมหรือฝ่ายจัดการ อีกทั้งมีการแสดงความคิดเห็นอย่างเป็นอิสระ และปรับปรุงตัวเองให้ทันสมัยอยู่เสมอ มีการปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์ สุจริต และรอบคอบ โดยคำนึงถึงประโยชน์สูงสุดของบริษัท ซึ่งสิ่งเหล่านี้จะช่วยสร้างความมั่นใจให้กับผู้มีส่วนได้เสียต่าง ๆ

หลักการกำกับดูแลกิจการทั้ง 5 หมวดนี้ สำหรับหมวดที่ 1 และหมวดที่ 2 จะเป็น เรื่องที่เกี่ยวกับผู้ถือหุ้น สำหรับหมวดที่ 4 และหมวดที่ 5 เป็นเรื่องเกี่ยวกับคณะกรรมการ ซึ่งทั้ง ผู้ถือหุ้นและคณะกรรมการถือเป็นผู้มีส่วนได้เสียภายในกิจการ แต่จะมีเพียงหมวดที่ 3 เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับผู้มีส่วนได้เสียภายนอกกิจการ (สถาบันไทยพัฒนา, 2553 อ้างอิงในสุภาพันธุ์ สมบูรณ์มนต์, 2559)

จากการศึกษาการกำกับดูแลกิจการที่ดี ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาการกำกับดูแลกิจการที่ดี ประกอบด้วย สัดส่วนการถือหุ้นที่ถือโดยผู้บริหาร สัดส่วนของกรรมการอิสระ ขนาดของคณะกรรมการบริษัท การควบคุมอำนาจในการบริหารของประธานกรรมการ และสัดส่วนในการเข้าประชุมของคณะกรรมการบริษัท เพื่อให้ทราบถึงการบริหารงานของคณะกรรมการบริษัทที่อยู่ภายใต้หลักการกำกับดูแลกิจการที่ดี ว่ามีความสัมพันธ์กับระดับการเปิดเผยข้อมูล สิ่งแวดล้อมในทิศทางใด

2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

บุรณภาพ สมเศรษฐ์ และคณะ (2556) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างขนาดขององค์กร ความรับผิดชอบทางสังคม และผลการดำเนินงานด้านการเงินของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยที่มีขนาดเล็กถึงขนาดกลาง ระหว่างปี พ.ศ. 2553 - 2554 ผล

การศึกษาพบว่า ปัจจัยกิจกรรมการแสดงความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กรด้านสิ่งแวดล้อมมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ แต่ไม่พบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยกิจกรรมการแสดงความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กรด้านการจ้างงานและชุมชนกับอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ และผลการศึกษาไม่พบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยกิจกรรมการแสดงความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กรทั้งด้านการจ้างงานและชุมชน และด้านสิ่งแวดล้อม กับอัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น มูลค่าเพิ่มทางการตลาด และ Tobin's Q นอกจากนี้ ผลการศึกษาพบความสัมพันธ์เชิงบวกระหว่างขนาดขององค์กรกับการทำกิจกรรมที่แสดงความรับผิดชอบต่อสังคมในด้านการจ้างงานและชุมชน แต่ไม่พบความสัมพันธ์ระหว่างขนาดขององค์กรกับการทำกิจกรรมที่แสดงความรับผิดชอบต่อสังคมด้านสิ่งแวดล้อม

พิไลวรรณ พันธุ์เพ็ง (2557) ศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีผลกระทบกับคุณภาพการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ในปี 2554 มีทั้งสิ้น จำนวน 428 บริษัท ใช้วิธีการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุ เป็นตัวแบบในการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรตาม ได้แก่ คุณภาพการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อม และตัวแปรอิสระ ประกอบด้วย ความสามารถในการแข่งขัน ความสามารถในการทำกำไร สภาพคล่องของกิจการ อายุการดำเนินงาน กลุ่มอุตสาหกรรมและขนาดของกิจการเป็นตัวแปรควบคุม ผลการวิจัยพบว่าความสามารถในการแข่งขันมีความสัมพันธ์กับคุณภาพการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมอย่างมีนัยสำคัญแสดงให้เห็นว่าการแข่งขันที่สูงขึ้นทำให้มีการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมมากขึ้นตามไปด้วยส่วนตัวแปรอื่นซึ่งประกอบด้วยความสามารถในการทำกำไร สภาพคล่องของกิจการและอายุการดำเนินงานไม่มีความสัมพันธ์กับคุณภาพการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิตินอกจากนี้ยังพบว่าขนาดของบริษัทมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับคุณภาพการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมอย่างมีนัยสำคัญแสดงให้เห็นว่าบริษัทที่มีขนาดใหญ่จะมีคุณภาพการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมมากกว่าบริษัทขนาดเล็กสำหรับคุณภาพการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมแยกเป็นรายการหลักกลุ่มทรัพยากรมีคุณภาพการเปิดเผยข้อมูลด้านกฎหมายและรายงานเกี่ยวกับความยั่งยืนมากกว่ากลุ่มอุตสาหกรรมอื่นกลุ่มสินค้าอุตสาหกรรมมีคุณภาพการเปิดเผยรายการด้านนโยบายของบริษัทมากกว่ากลุ่ม

อุตสาหกรรมอื่นส่วนกลุ่มบริการมีคุณภาพการเปิดเผยข้อมูลด้านการบัญชีและการเงินที่เกี่ยวข้อง
สิ่งแวดล้อมมากกว่ากลุ่มอุตสาหกรรมอื่น

สัตยา ตันจันทร์พงศ์ (2557) ศึกษาอิทธิพลของการกำกับดูแลกิจการ การบริหารกำไร และการวางแผนภาษีที่มีผลต่อผลการดำเนินงานของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ที่มีใช้กลุ่มธุรกิจการเงิน โดยมีขอบเขตการศึกษาจำกัดเฉพาะปี 2553 - 2554 งานวิจัยใช้แบบประเมินการกำกับดูแลกิจการที่ปรับปรุงมาจากสมาคมส่งเสริมสถาบันกรรมการบริษัทไทย Ananchotikul (2006; Cheung, et al., 2007) ที่มีเกณฑ์ประเมินทั้งสิ้น 204 ข้อ การบริหารกำไรใช้ตัวแบบของ Kothari, et al. (2005) การวางแผนภาษีจะวัดค่าโดยใช้อัตราส่วนภาษีต่อสินทรัพย์รวม และผลการดำเนินงาน วัดค่าโดยใช้ Tobin's Q การวิเคราะห์ข้อมูลจะใช้ 3 เทคนิค ได้แก่ สหสัมพันธ์เพียร์สัน การวิเคราะห์ถดถอยเชิงพหุและการวิเคราะห์เส้นทางความสัมพันธ์ โดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ผลการศึกษาพบว่า ภาพรวมข้อมูลเชิงประจักษ์มีความสอดคล้องกับกับตัวแบบทางทฤษฎี รวมทั้งการกำกับดูแลกิจการมีความสัมพันธ์เชิงลบกับการวางแผนภาษี และการวางแผนภาษีมีความสัมพันธ์ในเชิงบวกกับการบริหารกำไร การกำกับดูแลกิจการที่ดีมีความสัมพันธ์ในเชิงบวกกับผลการดำเนินงาน ขณะที่การบริหารกำไร และการวางแผนภาษี มีความสัมพันธ์ในเชิงลบกับผลการดำเนินงาน

พรณี กัมพลกัญญา (2558) ศึกษาเรื่องการเปิดเผยข้อมูลความรับผิดชอบต่อสังคมของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยที่มีรายชื่อหลักทรัพย์ในกลุ่มดัชนี SET 100 ตามแนวทางความรับผิดชอบต่อสังคมที่จัดทำโดยตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยซึ่งกำหนดหลักการไว้ 8 ข้อ ทั้งในภาพรวมและแยกตามกลุ่มอุตสาหกรรม และศึกษาทิศทางการเปลี่ยนแปลงของการเปิดเผยข้อมูลเรื่องความรับผิดชอบต่อสังคม ระหว่างปี 2556 และปี 2557 โดยทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากเนื้อหาเรื่องความรับผิดชอบต่อสังคมของบริษัทที่มีการเปิดเผยไว้ในแบบแสดงรายการข้อมูลประจำปี (แบบ 56-1) สำหรับปี 2556 และปี 2557 ผลการศึกษาพบว่า ในปี 2556 การเปิดเผยข้อมูลเรื่องความรับผิดชอบต่อสังคมของบริษัท (จำนวน 96 บริษัท) ในภาพรวมมีจำนวนคำ/เฉลี่ย 2,765 คำ หลักการที่มีการเปิดเผยข้อมูลมากที่สุด คือ เรื่องการร่วม

พัฒนาชุมชนหรือสังคม (คำเฉลี่ย 623 คำ) โดยบริษัทเน้นเรื่องการดำเนินกิจกรรมเพื่อร่วมพัฒนาสังคมและชุมชน ทั้งนี้ อุตสาหกรรมที่มีการเปิดเผยข้อมูลเรื่องความรับผิดชอบต่อสังคมมากที่สุดคือ กลุ่มอุตสาหกรรมสินค้าอุตสาหกรรม (คำเฉลี่ย 4,020 คำ) โดยให้ความสำคัญกับการเปิดเผยข้อมูลเรื่องการดูแลสุขภาพและความปลอดภัยของพนักงาน

ในปี 2557 การเปิดเผยข้อมูลเรื่องความรับผิดชอบต่อสังคมของบริษัท (จำนวน 99 บริษัท) ในภาพรวมมีจำนวนคำเฉลี่ย 4,130 คำ หลักการที่มีการเปิดเผยข้อมูลมากที่สุดคือ เรื่องการดูแลรักษาสิ่งแวดล้อม (คำเฉลี่ย 914 คำ) โดยเนื้อหาส่วนมากกล่าวถึงเรื่องการใช้ทรัพยากรอย่างรู้คุณค่า การตระหนักถึงความสำคัญของการดูแลรักษาสิ่งแวดล้อม การป้องกันมลพิษทั้งทางอากาศและน้ำ และอุตสาหกรรมที่มีการเปิดเผยข้อมูลเรื่องความรับผิดชอบต่อสังคมมากที่สุดคือ กลุ่มอุตสาหกรรมสินค้าอุตสาหกรรม (คำเฉลี่ย 5,414 คำ) โดยให้ความสำคัญกับการเปิดเผยข้อมูลเรื่องการฝึกอบรมและการพัฒนาบุคลากรเพิ่มเติมจากการเรื่องที่ได้เปิดเผยข้อมูลไว้ในปี 2556 สำหรับทิศทางการเปลี่ยนแปลงการเปิดเผยข้อมูลเรื่องความรับผิดชอบต่อสังคม ระหว่างปี 2556 และปี 2557 (จำนวน 83 บริษัท) พบว่า ปริมาณการเปิดเผยข้อมูลในปี 2557 เพิ่มขึ้นจากปี 2556 โดยมีจำนวนคำเฉลี่ยเพิ่มขึ้นจำนวน 1,520 คำ (เป็นการเพิ่มขึ้น 53%) และหลักการเรื่องการดูแลรักษาสิ่งแวดล้อมมีจำนวนคำเฉลี่ยเป็นจำนวนเพิ่มขึ้นมากที่สุด (คำเฉลี่ยเพิ่มขึ้น 409 คำ คิดเป็นการเพิ่มขึ้น 75%) นอกจากนี้ หลักการที่มีเปอร์เซ็นต์การเปิดเผยข้อมูลเพิ่มขึ้นสูงสุดคือ เรื่องการต่อต้านการทุจริตคอร์รัปชัน มีเปอร์เซ็นต์การเพิ่มขึ้น 99% (จำนวนคำเฉลี่ยเพิ่ม 197 คำ)

รองเอก วรรณพุกษ์ (2558) ศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างผลการดำเนินงานกับการเปิดเผยข้อมูลด้านสังคมและสิ่งแวดล้อมของบริษัทในกลุ่มอุตสาหกรรมอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้างที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย จำนวน 62 บริษัท ระหว่างปี พ.ศ.2554 ถึง พ.ศ.2556 รวม 3 ปี โดยใช้วิธีในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากงบการเงิน แบบแสดงรายการข้อมูล ประจำปี (56-1) และรายงานประจำปี ใช้วิธีการวิเคราะห์ข้อมูลคือสถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าร้อยละ โดยแสดงในรูปตารางแจกแจงความถี่และค่าเฉลี่ย และสถิติเชิงอนุมานเพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต้นกับตัวแปรตามโดยการวิเคราะห์ถดถอยพหุ จากผลการศึกษาพบว่า อัตราส่วนผลตอบแทนต่อสินทรัพย์รวมและขนาดของบริษัทที่มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการ

เปิดเผยข้อมูลด้านสังคม และอัตราส่วนผลตอบแทนต่อสินทรัพย์รวมและขนาดของบริษัทที่มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการเปิดเผยข้อมูลด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม

จิรติ สิริอนุสรณ์ (2559) ศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมและสังคมกับผลประโยชน์เชิงบวกของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยหมวดขึ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ทั้งหมด จำนวน 11 บริษัท ใช้กระดาษทำการวัดการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี แบบแสดงรายการข้อมูลประจำปี (แบบ 56-1) ระหว่างปี พ.ศ. 2557 ถึงปี พ.ศ.2558 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) และสถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics) ในการวิเคราะห์ สหสัมพันธ์เพียร์สัน (Pearson Correlation Analysis) เพื่อทดสอบสมมติฐาน ผลการศึกษาพบว่าข้อมูลความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมกับผลประโยชน์เชิงบวกของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยหมวดขึ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งประกอบไปด้วย อัตรากำไรขั้นต้น (Gross Profit Margin) อัตรากำไรสุทธิ (Net Profit Margin) สินทรัพย์รวม (Total Assets) และหนี้สินรวม (Total Liabilities) ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับความเชื่อมั่นที่ 99%

ศศิ ดิษณะ (2559) ศึกษาเรื่องผลกระทบของการเปิดเผยข้อมูลสิ่งแวดล้อม และการควบคุมภายในต่อมูลค่ากิจการของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย จำนวน 235 บริษัท ระหว่างปี พ. ศ. 2555-2557 ผลการศึกษาพบว่า การเปิดเผยข้อมูลสิ่งแวดล้อมและการควบคุมภายในเพิ่มขึ้นนอกจากนี้ยังพบว่า การเปิดเผยข้อมูลสิ่งแวดล้อมด้านการจัดการด้านสิ่งแวดล้อมและการควบคุมภายในด้านการประเมินความเสี่ยงมีปริมาณการเปิดเผยข้อมูลมากที่สุดส่วนการเปิดเผยข้อมูลสิ่งแวดล้อมด้านข้อมูลทางการเงินที่เกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อมและการควบคุมภายในด้านกิจกรรมการควบคุมมีปริมาณการเปิดเผยข้อมูลน้อยที่สุดนอกจากนี้ยังพบว่า การเปิดเผยข้อมูลสิ่งแวดล้อมด้านการวิจัยและพัฒนา มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับมูลค่ากิจการเพียงด้านเดียวจากทั้งหมด 6 ด้าน ส่วนการควบคุมภายในพบว่า การควบคุมภายในด้านการประเมินความเสี่ยงมีความสัมพันธ์เชิงลบกับมูลค่ากิจการเพียงด้านเดียวจากทั้งหมด 5 ด้านและ

พบว่าขนาดของกิจการประเภทของผู้สอบบัญชีและกลุ่มของอุตสาหกรรมไม่มีความสัมพันธ์กับ ปริมาณการเปิดเผยข้อมูลสิ่งแวดล้อมการควบคุมภายในและมูลค่ากิจการ

ปิยะณัฐ ฤนพุทตม (2560) ศึกษาผลกระทบของโครงสร้างผู้ถือหุ้นที่มีต่อผลการดำเนินงานของ บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ซึ่งทำการวิจัยเชิงประจักษ์ โดยใช้กลุ่มตัวอย่างจากบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ปี 2554 – 2558 โดยยกเว้นบริษัทที่อยู่ในกลุ่มธุรกิจ กองทุน และบริษัทที่อยู่ระหว่างฟื้นฟูผลการดำเนินงาน ข้อมูลที่ใช้ในการศึกษา รวมทั้งสิ้น 1,665 ข้อมูล และทำการวิเคราะห์ผลทางสถิติ โดยใช้การวิเคราะห์ ความถดถอยเชิงพหุ ผลการวิจัยพบว่า สัดส่วนผู้ถือหุ้นสถาบัน มีผลกระทบทางลบอย่างมี นัยสำคัญต่อผลการดำเนินงานที่วัด ผลตอบแทนจากสินทรัพย์ ในขณะที่โครงสร้างผู้ถือหุ้นกระจุก ตัว มีผลกระทบทางบวกต่อผลการดำเนินงานที่วัด ผลตอบแทนจากสินทรัพย์ อย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติ

มาลินี สายก้อน, ณัฐนันท์ ฐิตยาปราโมทย์ (2560) ศึกษาเรื่องผลกระทบความ รับผิดชอบต่อสังคมของธุรกิจที่มีต่อการเปิดเผยข้อมูลบัญชีสิ่งแวดล้อมของกลุ่มอุตสาหกรรมการ ผลิตที่ได้การรับรอง ISO 14001 ในประเทศไทย ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูล จากผู้บริหารฝ่ายบัญชี/ผู้จัดการฝ่ายบัญชีของธุรกิจ ได้รับตอบกลับจำนวน 138 ราย ทำการ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) ผล การศึกษาพบว่ามิ ตัดด้านการประกอบธุรกิจด้วยความเป็นธรรม และด้านการร่วมพัฒนาชุมชนและ สังคมของความรับผิดชอบต่อสังคมของธุรกิจมีผลกระทบเชิงบวกต่อการเปิดเผยข้อมูลบัญชี สิ่งแวดล้อมของธุรกิจ แต่ด้านการเคารพสิทธิมนุษยชนและการปฏิบัติต่อแรงงานอย่างเป็นธรรมมี ผลกระทบเชิงลบต่อการเปิดเผยข้อมูลบัญชีสิ่งแวดล้อมของธุรกิจ

วิริยา จงรักษ์สัตย์ (2560) ศึกษาเรื่องการเปิดเผยข้อมูลทางสังคมและสิ่งแวดล้อม ตามกรอบการจัดทำรายงานของ GRI:กรณีศึกษา บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่ง ประเทศไทยในกลุ่มดัชนีเซท 100 ใช้เครื่องมือในการวิจัยเป็นแบบตรวจรายการ (Checklist) ที่ พัฒนาขึ้นโดยอยู่บนพื้นฐานของรายการที่ควรรายงานตามกรอบการจัดทำรายงานของ GRI ซึ่ง

ประกอบด้วยตัวชี้วัด 5 ด้านและ 48 รายการ งานวิจัยนี้ใช้การวิเคราะห์เชิงเนื้อหาในการวิเคราะห์ข้อมูลและแยกประเภทของข้อมูลเชิงคุณภาพ เพื่อคำนวณดัชนีการรายงานข้อมูลสังคมและสิ่งแวดล้อมและวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ผลการวิจัยพบว่า บริษัทไทยส่วนใหญ่มีระดับการรายงานข้อมูลสังคมและสิ่งแวดล้อมตามกรอบการจัดทำรายงานของ GRI ฉบับ 3.1 ในระดับต่ำโดยเฉลี่ยไม่เกิน 10% และส่วนใหญ่รายงานข้อมูลเพียงบางประเด็นในแต่ละด้าน โดยกลุ่มอุตสาหกรรมสินค้าอุตสาหกรรม (ประเภทธุรกิจปิโตรเคมีและเคมีภัณฑ์) และกลุ่มอุตสาหกรรมทรัพยากร (ประเภทธุรกิจพลังงานและสาธารณูปโภค) มีการรายงานข้อมูลสังคมและสิ่งแวดล้อมมากกว่ากลุ่มอุตสาหกรรมอื่น ในทางตรงกันข้าม กลุ่มอุตสาหกรรมบริการมีระดับการรายงานข้อมูลสังคมและสิ่งแวดล้อมตามกรอบการจัดทำรายงานของ GRI ต่ำสุด หากจำแนกตามประเภทของการรายงานตามกรอบการจัดทำรายงานของ GRI บริษัทในทุกกลุ่มอุตสาหกรรมมีการรายงานด้านสังคมมากกว่าด้านอื่น ๆ

อุปพันธ์ ทวีผล (2560) ศึกษาเรื่องอิทธิพลของระดับการเปิดเผยข้อมูลสิ่งแวดล้อมของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยที่มีต่อความสำเร็จของการดำเนินธุรกิจในกลุ่มสินค้าอุตสาหกรรมจำนวน 82 บริษัท และกลุ่มทรัพยากรจำนวน 32 บริษัท รวมทั้งสิ้น 114 บริษัท แบ่งการวิเคราะห์เป็นข้อมูลอัตราส่วนทางการเงินที่ใช้วัดความสำเร็จของการดำเนินธุรกิจและการวิเคราะห์เนื้อหาสาระจากแบบ 56-1 เพื่อจัดระดับการเปิดเผยข้อมูลสิ่งแวดล้อม เมื่อได้ข้อมูลทั้งสองส่วนแล้ว จึงใช้วิธีการทางสถิติ Multiple Regression เพื่อวิเคราะห์อิทธิพลของระดับการเปิดเผยสิ่งแวดล้อมของที่มีต่อความสำเร็จของการดำเนินธุรกิจ ผลการวิจัยพบว่า การเปิดเผยข้อมูลสิ่งแวดล้อมของบริษัทในกลุ่มอุตสาหกรรม มีอิทธิพลกับผลการดำเนินงานของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ในทิศทางบวก โดยมีอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ (ROA) อัตราผลตอบแทนต่อส่วนผู้ถือหุ้น (ROE) และอัตราส่วนกำไรสุทธิต่อหุ้น (EPS) ซึ่งปัจจุบันได้มีการรณรงค์เรื่องการเปิดเผยข้อมูลตามหลักการกำกับดูแลที่ตีรวมทั้งบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์จะอยู่ภายใต้มาตรฐานการจัดการสิ่งแวดล้อมซึ่งอาจเป็นโอกาสให้ผลการดำเนินงานของบริษัทโดยรวมสูงขึ้น

ไอลดา หนูตะพังค์ (2560) ศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อระดับการเปิดเผยข้อมูลสิ่งแวดล้อม กรณีศึกษาในกลุ่มบริษัทอุตสาหกรรมเกษตร และอุตสาหกรรมอาหารที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยใช้ข้อมูลจากงบการเงินระหว่างจากงบการเงินระหว่างปี พ.ศ.2554-2558 ของบริษัททั้งหมดของทั้งสองอุตสาหกรรมรวม 39 บริษัท หรือจำนวน 195 งบการเงิน ระดับการเปิดเผยข้อมูลสิ่งแวดล้อมวัดโดยใช้ดัชนีการเปิดเผยข้อมูลที่ดัดแปลงจากงานวิจัยในอดีตเพื่อหาความสัมพันธ์กับปัจจัยที่คาดว่าจะมีผลต่อระดับการเปิดเผยข้อมูลสิ่งแวดล้อมอย่างมีสาระสำคัญ ในขณะที่อุตสาหกรรมเกษตรมีระดับการเปิดเผยข้อมูลที่สูงกว่าอุตสาหกรรมอาหาร

มัลลิกา เทียมสวัสดิ์ (2561) ศึกษาเรื่องประสิทธิผลของบัญชีสิ่งแวดล้อมที่มีต่อคุณภาพของข้อมูลทางการเงินจำแนกตามลักษณะประชากรและศึกษาความยั่งยืนขององค์กรของธุรกิจที่ได้รับ ISO 14001 ในประเทศไทย ซึ่งทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้อำนวยความสะดวกการเงินและบัญชีหรือผู้จัดการฝ่ายการเงินและบัญชีของธุรกิจที่ได้รับ ISO 14001 ในประเทศไทย จำนวน 200 คน และใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการวิจัย สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ การหาค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์สหสัมพันธ์แบบพหุคูณ และการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุคูณ ผลการศึกษาพบว่า ประสิทธิภาพของบัญชีสิ่งแวดล้อม ด้านรายงานข้อมูลได้นำเชื่อถือมีความสัมพันธ์ของข้อมูลทางการเงินและความยั่งยืนขององค์กร อย่างมีนัยสำคัญ นอกจากนี้พบว่า คุณภาพของข้อมูลทางการเงินมีความสัมพันธ์กับความยั่งยืนขององค์กร ซึ่งประกอบด้วย ด้านการเพิ่มคุณค่าธุรกิจ ด้านความสามารถในการแข่งขัน ด้านภาพลักษณ์ขององค์กร อย่างมีนัยสำคัญ

พรพิมล โทสมบูรณ์ (2562) ศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดเผยข้อมูลด้านบัญชีสิ่งแวดล้อมและความรับผิดชอบต่อสังคมกับผลการดำเนินงานของบริษัทในกลุ่มอุตสาหกรรมทรัพยากรและกลุ่มอุตสาหกรรมเทคโนโลยีที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย จากรายงานประจำปี (แบบ 56-1) และงบการเงินประจำปี ระหว่างปี พ.ศ. 2557-2561 จำนวน 2 กลุ่มอุตสาหกรรม 44 บริษัท ใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Analysis) วิเคราะห์

ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าสูงสุด (Maximum) ค่าต่ำสุด (Minimum) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระโดยใช้สถิติสหสัมพันธ์ (Correlation Analysis) วิเคราะห์สมการถดถอยเชิงพหุ (Multiple Regression Analysis) เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างความรับผิดชอบต่อสังคมกับผลการดำเนินงาน ผลการวิจัยพบว่าความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดเผยข้อมูลด้านบัญชีสิ่งแวดล้อมและ ความรับผิดชอบต่อสังคมของบริษัทในกลุ่มอุตสาหกรรมทรัพยากรไม่มีความสัมพันธ์กับอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ (ROA) อัตราผลตอบแทนต่อผู้ถือหุ้น (ROE) และอัตราส่วนราคาตลาดต่อกำไรสุทธิต่อหุ้น (PE) และกลุ่มอุตสาหกรรมเทคโนโลยี ไม่มีความสัมพันธ์กับอัตราส่วนราคาตลาดต่อกำไรสุทธิต่อหุ้น (PE)

Murcia and Santos (2012) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อระดับการเปิดเผยข้อมูลตามความสมัครใจ ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ประเทศบราซิล จากกลุ่มตัวอย่าง 100 บริษัท โดยเก็บข้อมูลจากงบการเงินประจำปี 2006 - 2008 และเก็บข้อมูลจากตัวชี้วัด 92 รายการ ทั้งมุมมองด้านเศรษฐกิจ และมุมมองด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มอุตสาหกรรมความสามารถในการทำกำไร มีความสัมพันธ์กับการเปิดเผยข้อมูลตามความสมัครใจทั้งมุมมองด้านเศรษฐกิจและมุมมองด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม Tobin's Q มีความสัมพันธ์กับการเปิดเผยข้อมูลในมุมมองด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม โครงสร้างทุนและขนาดของสำนักงานสอบบัญชี มีความสัมพันธ์กับการเปิดเผยข้อมูลในมุมมองด้านเศรษฐกิจ แต่ไม่พบความสัมพันธ์ของ ขนาด การกำกับดูแลกิจการ การออกหุ้น โอกาสในการเติบโตของธุรกิจ กับการเปิดเผยข้อมูลทั้งมุมมองด้านเศรษฐกิจ มุมมองด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม และมุมมองรวม

HengkyLatan, Charbel Jose ChiappettaJabbour, Ana Beatriz Lopes de Sousa Jabbour, Samuel FossoWamba and Muhammad SHahbaz (2018) ทำการศึกษาเรื่องผลกระทบของกลยุทธ์ด้านสิ่งแวดล้อมความไม่แน่นอนด้านสิ่งแวดล้อมและความมุ่งมั่นของผู้บริหารสูงสุดในการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อมขององค์กร : บทบาทของการบัญชีการจัดการสิ่งแวดล้อมจากการสำรวจและรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง 107 บริษัท ที่ผ่านการรับรองมาตรฐาน ISO 14001 ซึ่งจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์อินโดนีเซีย พบว่า การบัญชีการจัดการ

สิ่งแวดล้อมมีอิทธิพลในเชิงบวกและมีนัยสำคัญระหว่างทรัพยากรขององค์กร (กลยุทธ์ด้านสิ่งแวดล้อมขององค์กรความมุ่งมั่นของผู้บริหารระดับสูงและความไม่แน่นอนด้านสิ่งแวดล้อม)

Gengyuan Liu, Xinan Yin, Walter Pengue, Enrico Benetto, Donald Huising, Hans Schnitzer, Yutao Wang and Marco Casazza (2018) ทำการศึกษาเรื่องการบริหารจัดการด้านสิ่งแวดล้อม: ระหว่างข้อมูลเบื้องต้นกับการใช้ข้อมูลเพื่อการจัดการ การจัดการประชุมสุดยอดระดับโลกด้านการบัญชีและการจัดการสิ่งแวดล้อมเรื่อง “การออกแบบอนาคตที่รุ่งเรืองและยั่งยืน” ซึ่งจัดขึ้นที่กรุงเทพฯ ในวันที่ 4-6 กรกฎาคม 2559 หัวข้อหลัก ของการประชุมคือการรวมผลกระทบทั้งระบบเข้ากับผลกระทบสิ่งแวดล้อมโดยพิจารณาจากกรอบการบัญชีและการจัดการด้านสิ่งแวดล้อมแบบบูรณาการ พบว่า นักวิชาการด้านบัญชีสิ่งแวดล้อมได้พัฒนาวิธีการมากมายที่สามารถแปลงข้อมูลสิ่งแวดล้อมและสังคมเศรษฐกิจดิบเป็นข้อมูลที่เป็นประโยชน์ทั้งเพื่อปกป้องระบบนิเวศทางธรรมชาติและเพื่อกำหนดนโยบายและตัวเลือกการวางแผนที่เหมาะสมที่สุดเพื่อให้บรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนในปัจจุบัน

Roger Leonard Burritt, Christian Herzig, Stefan Schaltegger and Tobias Viere (2019) ทำการศึกษาเรื่องการเปิดเผยเกี่ยวกับบัญชีการจัดการสิ่งแวดล้อมสำหรับธุรกิจการผลิตบางประเภท จากการศึกษากรณีศึกษา 5 กรณีของธุรกิจอินโดนีเซียได้ทำการสำรวจลักษณะของนวัตกรรมการบัญชีการจัดการสิ่งแวดล้อมของฟิลิปปินส์และเวียดนามและเส้นทางการพัฒนาชั่วคราว พบว่า ความสำคัญของการเปลี่ยนแปลงเฉพาะเส้นทางการเพิ่มขึ้นในการทำงานไปสู่การตั้งค่าความยั่งยืนที่ซับซ้อนและแสดงให้เห็นถึงความมีชีวิตชีวาและประโยชน์ของการส่งเสริมการผลิตโดยผ่านเครื่องมือการบัญชีการจัดการสิ่งแวดล้อมที่หลากหลาย และบัญชีต้นทุนที่มีอย่างเพียงพอ

บทที่ 3

วิธีดำเนินการ

การศึกษาเรื่องระดับการเปิดเผยข้อมูลสิ่งแวดล้อมและการกำกับดูแลกิจการที่ดีที่มีผลต่อผลการดำเนินงานของธุรกิจ ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง ผู้วิจัยได้ดำเนินการ ดังนี้

- 3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- 3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 3.3 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.4 วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรในการศึกษาครั้งนี้ประกอบ บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ในกลุ่มอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง จำนวน 102 บริษัท โดยบริษัทที่มีข้อมูลงบการเงินประจำปีครบทั้ง 5 ปี (พ.ศ.2558 - พ.ศ.2562) มีจำนวน 91 บริษัท ตามตาราง 3.1

ตาราง 3.1 ข้อมูลบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง จำนวน 91บริษัท

ลำดับ	ชื่อบริษัท	ชื่อย่อ
1	บริษัท อารียา พรอพเพอร์ตี้ จำกัด (มหาชน)	A
2	บริษัท อมตะ คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน)	AMATA
3	บริษัท อมตะ วิเอ็น จำกัด (มหาชน)	AMATAV
4	บริษัท อนันดา ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด (มหาชน)	ANAN
5	บริษัท เอพี (ไทยแลนด์) จำกัด (มหาชน)	AP
6	บริษัท เอเชีย พร็อพเพอร์ตี้ จำกัด (มหาชน)	APCS

ตาราง 3.1 ข้อมูลบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มอสังหาริมทรัพย์
และก่อสร้าง จำนวน 91 บริษัท (ต่อ)

ลำดับ	ชื่อบริษัท	ชื่อย่อ
7	บริษัท เอเพ็กซ์ ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด (มหาชน)	APEX
8	บริษัท เอคว เอสเตท จำกัด (มหาชน)	AQ
9	บริษัท บีเจซี เฮฟวี่ อินดัสทรี จำกัด (มหาชน)	BJCHI
10	บริษัท บางกอก เดค-คอน จำกัด (มหาชน)	BKD
11	บริษัท บางกอกแลนด์ จำกัด (มหาชน)	BLAND
12	บริษัท บ้านร็อคคาร์เด็น จำกัด (มหาชน)	BROCK
13	บริษัท ผลิตภัณฑ์คอนกรีตชลบุรี จำกัด (มหาชน)	CCP
14	บริษัท คันทรี กรุ๊ป ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด (มหาชน)	CGD
15	บริษัท ซาญอิสสระ ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด (มหาชน)	CI
16	บริษัท ช.การช่าง จำกัด (มหาชน)	CK
17	บริษัท คริสเตียนีและนิลเสน (ไทย) จำกัด (มหาชน)	CNT
18	บริษัท เซ็นทรัลพัฒนา จำกัด (มหาชน)	CPN
19	บริษัท ไดนาสตีเซรามิค จำกัด (มหาชน)	DCC
20	บริษัท ดีคอนโปรดักส์ จำกัด (มหาชน)	DCON
21	บริษัท ผลิตภัณฑ์ตราเพชร จำกัด (มหาชน)	DRT
22	บริษัท อีเอ็มซี จำกัด (มหาชน)	EMC
23	บริษัท อีสเทิร์นโพลีเมอร์ กรุ๊ป จำกัด (มหาชน)	EPG
24	บริษัท อีสเทอร์น สตาร์ เรียด เอสเตท จำกัด (มหาชน)	ESTAR
25	บริษัท เอเวอร์แลนด์ จำกัด (มหาชน)	EVER
26	บริษัท เฟรเซอร์ส พร็อพเพอร์ตี้ (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน)	FPT

ตาราง 3.1 ข้อมูลบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มอสังหาริมทรัพย์
และก่อสร้าง จำนวน 91 บริษัท (ต่อ)

ลำดับ	ชื่อบริษัท	ชื่อย่อ
27	บริษัท เจนเนอรัล เอนจิเนียริง จำกัด (มหาชน)	GEL
28	บริษัท แกรนด์ คาแนล แลนด์ จำกัด (มหาชน)	GLAND
29	บริษัท อิตาเลียนไทย ดีเวลล็อปเมนต์ จำกัด (มหาชน)	ITD
30	บริษัท เจเอเอส แอสเซ็ท จำกัด (มหาชน)	J
31	บริษัท เจซีเค อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด (มหาชน)	JCK
32	บริษัท เค.ซี. พร็อพเพอร์ตี้ จำกัด (มหาชน)	KC
33	บริษัท คิง ไว กรุ๊ป (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน)	KWG
34	บริษัท ลลิล พร็อพเพอร์ตี้ จำกัด (มหาชน)	LALIN
35	บริษัท แลนด์แอนด์เฮ้าส์ จำกัด (มหาชน)	LH
36	บริษัท แอล.พี.เอ็น.ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด (มหาชน)	LPN
37	บริษัท เอ็ม บี เค จำกัด (มหาชน)	MBK
38	บริษัท เมเจอร์ ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด (มหาชน)	MJD
39	บริษัท มั่นคงเคหะการ จำกัด (มหาชน)	MK
40	บริษัท เอ็น. ซี. เฮ้าส์ซิง จำกัด (มหาชน)	NCH
41	บริษัท นวนคร จำกัด (มหาชน)	NNCL
42	บริษัท โนเบิล ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด (มหาชน)	NOBLE
43	บริษัท อนุศาสน์ จำกัด (มหาชน)	NUSA
44	บริษัท เนอวานา ไดอิ จำกัด (มหาชน)	NVD
45	บริษัท เนาวรัตน์พัฒนาการ จำกัด (มหาชน)	NWR
46	บริษัท ออริจิ้น พร็อพเพอร์ตี้ จำกัด (มหาชน)	ORI

ตาราง 3.1 ข้อมูลบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มอสังหาริมทรัพย์ และก่อสร้าง จำนวน 91 บริษัท (ต่อ)

ลำดับ	ชื่อบริษัท	ชื่อย่อ
47	บริษัท พีเออี (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน)	PAE
48	บริษัท พร็อพเพอร์ตี้ เพอร์เฟค จำกัด (มหาชน)	PF
49	บริษัท เดอะ แพลทินัม กรุ๊ป จำกัด (มหาชน)	PLAT
50	บริษัท เพาเวอร์ไลน์ เอ็นจิเนียริง จำกัด (มหาชน)	PLE
51	บริษัท พรีเมียร์ โปรดักส์ จำกัด (มหาชน)	PPP
52	บริษัท พรีเมิลท์ จำกัด (มหาชน)	PREB
53	บริษัท ปรีชากรู๊ป จำกัด (มหาชน)	PRECHA
54	บริษัท ปริณสุธี จำกัด (มหาชน)	PRIN
55	บริษัท ไพลอน จำกัด (มหาชน)	PYLON
56	บริษัท ควอลิตี้คอนสตรัคชันโปรดักส์ จำกัด (มหาชน)	Q-CON
57	บริษัท ควอลิตี้เฮาส์ จำกัด (มหาชน)	QH
58	บริษัท โรแยล ซีรามิค อุตสาหกรรม จำกัด (มหาชน)	RCI
59	บริษัท ริชชี เพลซ 2002 จำกัด (มหาชน)	RICHY
60	บริษัท ไรมอน แลนด์ จำกัด (มหาชน)	RML
61	บริษัท สวณอุตสาหกรรมโรจนะ จำกัด (มหาชน)	ROJNA
62	บริษัท สิงห์ เอสเตท จำกัด (มหาชน)	S
63	บริษัท สัมมากร จำกัด (มหาชน)	SAMCO
64	บริษัท เอสซี แอสเสท คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน)	SC
65	บริษัท ปูนซิเมนต์ไทย จำกัด (มหาชน)	SCC
66	บริษัท ปูนซิเมนต์นครหลวง จำกัด (มหาชน)	SCCC

ตาราง 3.1 ข้อมูลบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มอสังหาริมทรัพย์
และก่อสร้าง จำนวน 91 บริษัท (ต่อ)

ลำดับ	ชื่อบริษัท	ชื่อย่อ
67	บริษัท ทักษิณคอนกรีต จำกัด (มหาชน)	SCP
68	บริษัท ซีฟโก้ จำกัด (มหาชน)	SEAFCO
69	บริษัท เสนาดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด (มหาชน)	SENA
70	บริษัท สยามฟิวเจอร์ดีเวลอปเม้นท์ จำกัด (มหาชน)	SF
71	บริษัท แส่นสิริ จำกัด (มหาชน)	SIRI
72	บริษัท ศุภาลัย จำกัด (มหาชน)	SPALI
73	บริษัท ศรีราชาคอนสตรัคชั่น จำกัด (มหาชน)	SRICHA
74	บริษัท ซิโน-ไทย เอ็นจีเนียริงแอนด์คอนสตรัคชั่น จำกัด(มหาชน)	STEC
75	บริษัท เอสทีพี แอนด์ ไอ จำกัด (มหาชน)	STPI
76	บริษัท ซินเท็ค คอนสตรัคชั่น จำกัด (มหาชน)	SYNTEC
77	บริษัท ทิปปโก้แอสฟัลท์ จำกัด (มหาชน)	TASCO
78	บริษัท ทีซีเอ็ม คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน)	TCMC
79	บริษัท ทีพีไอ โพลีน จำกัด (มหาชน)	TPIPL
80	บริษัท ไทยโพลีคอนส์ จำกัด (มหาชน)	TPOLY
81	บริษัท ทีอาร์ซี คอนสตรัคชั่น จำกัด (มหาชน)	TRC
82	บริษัท ไทรทัน โฮลดิ้ง จำกัด (มหาชน)	TRITN
83	บริษัท ทีทีซีแอล จำกัด (มหาชน)	TTCL
84	บริษัท ยู ซิตี้ จำกัด (มหาชน)	U
85	บริษัท สหโมเสคอุตสาหกรรม จำกัด (มหาชน)	UMI
86	บริษัท ยูนิค เอ็นจีเนียริง แอนด์ คอนสตรัคชั่น จำกัด (มหาชน)	UNIQ

ตาราง 3.1 ข้อมูลบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มอสังหาริมทรัพย์ และก่อสร้าง จำนวน 91 บริษัท (ต่อ)

ลำดับ	ชื่อบริษัท	ชื่อย่อ
87	บริษัท ยูนิเวนเจอร์ จำกัด (มหาชน)	UV
88	บริษัท วนชัย กรุ๊ป จำกัด (มหาชน)	VNG
89	บริษัท ดับบลิวเอชเอ คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน)	WHA
90	บริษัท วิค จำกัด (มหาชน)	WIIC
91	บริษัท สวอนอุตสาหกรรม วินโคสต์ จำกัด (มหาชน)	WIN

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวัดการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมและสังคม

การศึกษาครั้งนี้ ใช้เครื่องมือในการรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับระดับการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมและสังคม คือ กระดาษทำการวัดการเปิดเผยข้อมูล ซึ่งสร้างดัชนีขึ้นจากการทบทวนวรรณกรรมที่ผ่านมาโดยอ้างอิงจากงานวิจัยของไอรดา หนูตะพงค์ (2560) จึงได้เป็นกระดาษทำการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมและสังคม ตามตาราง 3.2

ตาราง 3.2 กระดาษทำการวัดการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อม

กระดาษทำการวัดการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อม		คะแนน
1. การเปิดเผยนโยบายด้านสิ่งแวดล้อม	<ol style="list-style-type: none"> กำหนดนโยบายด้านสิ่งแวดล้อม กำหนด Goals (เป้าหมาย) Target (จุดมุ่งหมาย) และวัตถุประสงค์ด้านสิ่งแวดล้อม การปฏิบัติตามใบอนุญาต กฎหมายและหน่วยงานด้านสิ่งแวดล้อม ความร่วมมือด้านสิ่งแวดล้อม รางวัลด้านสิ่งแวดล้อม 	
2. การเปิดเผยการจัดการและการตรวจสอบด้านสิ่งแวดล้อม	<ol style="list-style-type: none"> การจัดการด้านสิ่งแวดล้อม ได้รับมาตรฐานระบบจัดการสิ่งแวดล้อม (ISO14001) การตรวจสอบด้านสิ่งแวดล้อม 	

ตาราง 3.2 กระดาษทำการวัดการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อม (ต่อ)

กระดาษทำการวัดการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อม		คะแนน
3. การเปิดเผยผลกระทบของผลิตภัณฑ์และบริการต่อสิ่งแวดล้อม	<ol style="list-style-type: none"> 1. ของเสีย 2. การนำกลับมาใช้ใหม่ 3. การพัฒนาผลิตภัณฑ์ให้เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม 4. การใช้น้ำอย่างมีประสิทธิภาพ 5. ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม 6. การฟื้นฟูสิ่งแวดล้อมที่ได้รับผลกระทบ 	
4. การเปิดเผยข้อมูลด้านการเงินเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม	<ol style="list-style-type: none"> 1. การลงทุนเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม 2. ค่าใช้จ่ายและต้นทุนด้านสิ่งแวดล้อม 3. หนี้สินด้านสิ่งแวดล้อม 4. คำอธิบายของการปฏิบัติทางบัญชีสำหรับประเด็นด้านสิ่งแวดล้อม 5. การประกันภัยด้านสิ่งแวดล้อม 	
5. การเปิดเผยข้อมูลการวิจัยและศึกษาด้านสิ่งแวดล้อม	<ol style="list-style-type: none"> 1. การศึกษาด้านสิ่งแวดล้อม 2. การวิจัยด้านสิ่งแวดล้อม 	
6. การเปิดเผยข้อมูลอื่นๆเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม	<ol style="list-style-type: none"> 1. การเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับความยั่งยืน 2. การจัดการป่าไม้ 3. การตระหนักถึงความหลากหลายทางชีวภาพ 	
	รวม	

หลักเกณฑ์การให้คะแนนการเปิดเผยข้อมูล

การให้คะแนนการเปิดเผยข้อมูลนั้น หากบริษัทมีการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมและสังคมในรายงานประจำปีตามรายการที่กำหนดไว้ บริษัทจะได้รับคะแนนเท่ากับ 1 แต่ในทางตรงกันข้าม หากไม่มีการเปิดเผยรายการตามที่กำหนดไว้ บริษัทจะได้รับคะแนนเท่ากับ 0 การให้คะแนนการเปิดเผยข้อมูลในลักษณะนี้ถูกนำมาใช้ในงานวิจัยของ Camfferman and Cooke (2002) Eng Li L and Mak Yuen T (2003) ลีติมา กิ่งแก้ว (2555) และไอรดา หนูตะพงค์ (2560)

วิธีคำนวณดัชนีการเปิดเผยข้อมูล

เมื่อให้คะแนนการเปิดเผยข้อมูลทั้งหมดของแต่ละบริษัทแล้ว จะทำการคำนวณดัชนีการเปิดเผยข้อมูล (Disclosure Index) Camfferman และ Cooke (2002) ซึ่งจะอยู่ในรูปอัตรา

ส่วนของคะแนนรวมที่แต่ละบริษัทได้รับจริงกับคะแนนรวมสูงสุดที่คาดว่าจะได้รับดัชนีการเปิดเผยข้อมูลของแต่ละบริษัทสามารถเขียนสมการได้ดังนี้

$$\text{Disclosure Index} = \frac{AS}{MS}$$

โดยที่ $0 < \text{INDEX} < 1$

AS = คะแนนจริงที่แต่ละบริษัทได้รับ (Actual Scores)

MS = คะแนนรวมสูงสุดที่แต่ละบริษัทควรจะได้รับ (Maximum Scores)

3.3 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงประจักษ์ (Empirical Research) จากข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) เก็บรวบรวมข้อมูลจากบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง แบบแสดงรายการข้อมูลประจำปี (แบบ 56-1) งบการเงินของบริษัทซึ่งเป็นข้อมูลในปี พ.ศ. 2558 - 2562 ผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากหนังสือตำรา บทความ วารสารวิชาชีพ งานวิจัย วิทยานิพนธ์ และข้อมูลจากเว็บไซต์ที่เกี่ยวข้อง

3.4 วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ใช้แบ่งการประมวลผลและวิเคราะห์ข้อมูลเป็น 2 ส่วน ได้แก่ สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) และสถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics) โดยการใช้การประมวลผลข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติช่วยในการวิเคราะห์

1. สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) เป็นการอธิบายภาพรวมของตัวแปรด้วยค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ความถี่ และร้อยละ (Frequency and Proportion) ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าสูงสุด (Maximum) ค่าต่ำสุด (Minimum) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

2. สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics) ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ใช้ข้อมูลจากกลุ่มประชากร แล้วนำผลการทดสอบที่ได้อ้างอิงไปยังกลุ่มประชากร เพื่อทดสอบว่าข้อมูลที่รวบรวมมาจากกลุ่มตัวอย่างสอดคล้องหรือขัดแย้งกับสมมติฐานทางสถิติที่ตั้งหรือไม่ โดยงานวิจัยใช้การวิเคราะห์ ดังนี้

2.1 ใช้การวิเคราะห์สหสัมพันธ์เพียร์สัน (Pearson Correlation Analysis) เป็นการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระและตัวแปรตามโดยใช้ตัวเลขของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์หรือค่า r (ศิริชัย พงษ์วิชัย, 2552 อ้างอิงใน ทริยา พงษ์พันธุ์, 2558) ค่าที่คำนวณได้แทนระดับความสัมพันธ์ของตัวแปรทั้ง 2 โดยมีค่าตั้งแต่ -1.00 ถึง 1.00 และสามารถบอกระดับความสัมพันธ์กันในระดับน้อยหรือมากได้

2.2 การทดสอบอิทธิพลของการกำกับดูแลกิจการที่ดี และผลการดำเนินงานของบริษัท ต่อการวางแผนภาษี พิจารณาจากค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยแบบพหุ โดยใช้การวิเคราะห์ถดถอยแบบพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) และค่าสหสัมพันธ์พหุคูณ (Multiple Correlation) เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรตามและตัวแปรอิสระมากกว่าหนึ่งตัว

การกำหนดตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

3.4.1 ตัวแปรอิสระ (Independent Variables) มีดังนี้

1. การกำกับดูแลกิจการที่ดี ประกอบด้วย

1.1 สัดส่วนการถือหุ้นที่ถือโดยผู้บริหาร (Percent share Stock of Executive Director)

คือ สัดส่วนการถือครองหุ้นของกรรมการที่มาจากฝ่ายบริหาร เข้าถืออิทธิพลของโครงสร้างการถือหุ้นที่มีผลต่อแรงจูงใจของผู้บริหารในการจัดทำรายงานทางการเงินที่มีคุณภาพ จึงน่าจะช่วยองค์กรกำกับดูแลในการวางแผนการกำกับดูแลที่เหมาะสมแก่บริษัท และช่วยให้ผู้ใช้รายงานทางการเงินใช้ข้อมูลที่นำเสนอในรายงานทางการเงินอย่างระมัดระวังมากขึ้น (กรณพรรัตน์ บุญญวัฒน์ และศักดา มาณวพัฒน์, 2554 อ้างอิงใน นภาพร จักรวาลกุล, 2559) ซึ่งแสดงว่าบริษัทมีความระมัดระวังในการแสดงกำไรตามเกณฑ์คงค้าง ได้แก่ จำนวนหุ้นสามัญที่ถือครองโดยกรรมการที่มาจากฝ่ายบริหาร ต่อจำนวนหุ้นสามัญที่ชำระแล้วทั้งหมด และมีผลกระทบกับการจัดทำรายงานทางการเงินและการวางแผนภาษีเกิดขึ้นได้ สามารถใช้ตัวแปร Stock แทนคำนวณได้ ดังนี้

$$\text{Stock} = \frac{\text{จำนวนหุ้นสามัญของกรรมการที่มาจากฝ่ายบริหาร} \times 100}{\text{จำนวนหุ้นสามัญที่ชำระแล้วทั้งหมด}}$$

1.2 สัดส่วนของกรรมการอิสระ (Proportion of Independent Director : PID) คือ สัดส่วนของกรรมการที่มีอิสระต่อจำนวนกรรมการของบริษัททั้งหมด ปัจจัยหลักส่วนหนึ่งของการกำกับดูแลกิจการที่ดี คือ คณะกรรมการตรวจสอบ ซึ่งถือเป็นตัวการสำคัญในการทำให้การกำกับดูแลกิจการดำเนินงานได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม โดยสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ (ก.ล.ต.อ้างอิงใน นภาพร จักรวาลกุล, 2559) ได้กำหนดให้กรรมการตรวจสอบต้องเป็นกรรมการอิสระ และกำหนดให้บริษัทจดทะเบียนต้องมีคณะกรรมการตรวจสอบไม่น้อยกว่า 3 คน เนื่องจากคาดว่าจะยังมีคณะกรรมการตรวจสอบมาก ยิ่งทำให้การบริหารงานและการออกงบการเงินโปร่งใสมากยิ่งขึ้น ความเป็นอิสระของคณะกรรมการ ซึ่งขัดจากอัตราส่วนจำนวนกรรมการอิสระต่อจำนวนคณะกรรมการของบริษัททั้งหมด โดยกรรมการอิสระนั้นต้องเป็นบุคคลที่ไม่มีความสัมพันธ์ทางธุรกิจหรือทางสายโลหิตกับเจ้าของกิจการ และไม่มีผลประโยชน์ร่วมในกิจการ อันจะส่งผลกระทบต่อความตัดสินใจในการปฏิบัติหน้าที่ในการออกเสียงแทนผู้ถือหุ้นอย่างเป็นอิสระ เป็นความโปร่งใส ยุติธรรม สามารถแสดงถึงกำไรที่มีคุณภาพ เพิ่มขีดความสามารถของบริษัท และมีผลกระทบกับการจัดทำรายงานทางการเงินและการวางแผนภาษีเกิดขึ้นได้ ใช้ตัวแปร PID แทนคำนวณได้ดังนี้

$$\text{PID} = \frac{\text{จำนวนของกรรมการอิสระ} \times 100}{\text{จำนวนกรรมการของบริษัททั้งหมด}}$$

1.3 ขนาดของคณะกรรมการบริษัท (Board size) คือ “คณะกรรมการบริษัท” จะเป็นผู้ดำเนินการต่าง ๆ ในนามของบริษัท และการกระทำของกรรมการก็จะมีผลผูกพันบริษัท โดยสังเกตว่า “ผู้ถือหุ้น” ไม่สามารถเข้าไปบริหารกิจการของบริษัทได้โดยตรง ซึ่งการเป็นผู้ถือหุ้นจึงไม่ได้แปลว่าเป็นผู้บริหารของบริษัท ผู้ถือหุ้น (ตัวการ) จะเลือกบุคคลภายนอกที่คิดว่ามีความสามารถเป็นกรรมการก็ได้ แต่ก็อาจจะมีบางบริษัทที่ไม่ต้องการให้บุคคลภายนอกเข้ามายุ่งเกี่ยวกับกิจการของบริษัท อาจะวางข้อกำหนดว่ากรรมการต้องเป็นผู้ถือหุ้นของบริษัทเท่านั้นก็ได้ โดยการเอาข้อกำหนด

ของบริษัทมาใส่ไว้ใน “ข้อบังคับ” ของบริษัท เมื่อใส่แล้วก็จะกลายเป็นกติกาที่ทุกคนต้องปฏิบัติตาม แต่ละบริษัทสามารถกำหนดจำนวนกรรมการได้มากน้อยตามความเหมาะสม ซึ่งเรื่องของจำนวนกรรมการสามารถกำหนดใส่ไว้ใน “ข้อบังคับ” ได้อีกเช่นกัน แม้ว่าปัจจุบันกฎหมายที่ควบคุมบริษัทมหาชนและบริษัทจดทะเบียน จะกำหนดให้กรรมการต้องปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริต โปร่งใส คำนึงถึงผลประโยชน์ของบริษัท และผู้ถือหุ้นทุกรายแต่ก็ไม่มีแนวทางที่ชัดเจนในการกำหนดว่าการปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริต ว่ามีขอบเขตของการดำเนินงานมากน้อยเพียงใด (นภาพร จักรवालกุล, 2559)

นอกจากนี้ปัจจุบันการควบคุมดูแลให้กรรมการปฏิบัติในเรื่องดังกล่าวยังไม่เข้มงวด ไม่ว่าจะเป็นโดยผู้ถือหุ้นเอง หรือโดยทางการ และอาจจะมีบทบัญญัติของกฎหมายบางประการที่ทำให้กรรมการ หรือผู้บริหารสามารถใช้เป็นช่องทางในการหาประโยชน์ส่วนตน และมีผลกระทบกับการจัดทำรายงานทางการเงินและการวางแผนภาษีเกิดขึ้นได้ โดยใช้ตัวแปร BSize แทนได้ดังนี้

$$BSize = \text{จำนวนของคณะกรรมการบริษัท}$$

1.4 การควบอำนาจในการบริหารของประธานกรรมการ (DualCEO) เมื่อพิจารณาโครงสร้างการถือหุ้นของบริษัทจดทะเบียนในประเทศไทย ส่วนใหญ่มักเป็นบริษัทที่มีพื้นฐานมาจากบริษัทครอบครัว (นภาพร จักรवालกุล, 2559) จึงทำให้การถือหุ้น และอำนาจการบริหารในบริษัทถือหุ้นแบบครอบครัว และในบางครั้งการตัดสินใจเลือกลงทุนของผู้ลงทุนภายนอก มักจะเกิดจากความเชื่อมั่น ในกลุ่มผู้ถือหุ้นใหญ่มีการกระจุกตัวมีข้อดีในด้านความคล่องตัวในการดำเนินงาน และผู้ถือหุ้นรายใหญ่มักจะมีความผูกพันกับบริษัทและมีแนวโน้มจะคำนึงถึงประโยชน์และความอยู่รอดของบริษัทในระยะยาว แต่อีกในแง่มุม อาจเอื้อให้ผู้ถือหุ้นรายใหญ่สามารถดำเนินการในลักษณะเอาเปรียบผู้มีส่วนได้เสียอีกด้วย โดยคำนึงถึงผลประโยชน์แก่ตัวเองเป็นสำคัญ นอกจากนี้โครงสร้างการถือหุ้นระหว่างบริษัทกับบริษัทในกลุ่มจำนวนมาก ยังมีลักษณะการถือหุ้นไขว้กัน หรือการถือหุ้นผ่านตัวแทนของตนเอง (Nominee) ทำให้ผู้ลงทุนรายย่อยไม่ทราบโครงสร้างการถือหุ้น และอำนาจควบคุมของบริษัทและบริษัทในกลุ่มอย่างชัดเจนสำหรับ

ผู้ลงทุนวงนอก (Outside Investor) ซึ่งได้แก่ เจ้าหนี้ ผู้ลงทุนประเภทสถาบัน และผู้ลงทุนรายย่อย ส่วนมากมักเป็น Passive Investor จึงมักจะไม่สามารถรวมตัวกันเพื่อคานอำนาจผู้ถือหุ้นรายใหญ่ ประกอบกับที่ผ่านมาผู้ลงทุนเหล่านี้มักจะเน้นการลงทุนในระยะสั้น จึงไม่ได้ให้ความสำคัญกับ ปัจจัยพื้นฐาน และการติดตามการดำเนินงานของบริษัทเท่าที่ควร เมื่อพบการกระทำมิชอบของบริษัท ผู้ลงทุนเหล่านี้ก็มักเลือกขายหุ้นเพื่อตัดขาดทุนมากกว่าดำเนินการฟ้องร้องค่าเสียหายกับบริษัทหรือ ผู้บริหารดังนั้น การที่ กสท.กำหนดให้การดำเนินการในบางเรื่องที่สำคัญคณะกรรมการบริษัทต้อง ขอมติที่ประชุมผู้ถือหุ้นนั้นจึงไม่ค่อยได้ผลนัก เพราะผู้ถือหุ้นรายย่อยมักไม่ไปเข้าร่วมประชุม การแยก ตำแหน่งประธานกรรมการกับประธานบริหารที่ไม่ได้เป็นบุคคลเดียวกันนั้นเป็นการแบ่งแยกหน้าที่ใน ด้านนโยบายและหน้าที่ในการบริหารออกจากกัน ประธานกรรมการมีบทบาทหน้าที่กำกับดูแลการใช้ นโยบาย และแนวทางปฏิบัติงานเชิงกลยุทธ์ของฝ่ายจัดการ รวมทั้งให้คำแนะนำและสนับสนุน การดำเนินธุรกิจของฝ่ายจัดการ แต่ไม่มีส่วนร่วมในการบริหารงานประจำของบริษัทฯ ประธาน กรรมการเป็นผู้ทำหน้าที่เป็นประธานในที่ประชุมคณะกรรมการบริษัทและที่ประชุมผู้ถือหุ้น และ สนับสนุนให้กรรมการทุกคนมีส่วนร่วมในการประชุม ตลอดจนดูแลให้การประชุมคณะกรรมการ บริษัทและผู้ถือหุ้นดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพจนสำเร็จลุล่วง ฉะนั้นการควบคุมอำนาจในการบริหาร ของประธานกรรมการอาจส่งผลกระทบต่อรายงานทางการเงิน การวางแผนภาษีเกิดขึ้นได้ อาจก่อให้เกิดการปรับแต่งตัวเลขในรายการคงค้างอีกด้วย สามารถใช้ตัวแปร DualCEO แทน โดยกำหนดเป็นDummy Variables ได้ดังนี้

มีการควบคุมอำนาจในการบริหารของประธานกรรมการ	มีค่าเป็น 0
ไม่มีการควบคุมอำนาจในการบริหารของประธานกรรมการ	มีค่าเป็น 1

1.5 สัดส่วนการเข้าประชุมของคณะกรรมการบริษัท (Proportion of Directors in Board's Meeting : PDBM) ผู้ลงทุนสถาบันจำนวนมากใช้เรื่องการประชุมผู้ถือหุ้นประกอบการ ตัดสินใจว่าจะลงทุนในบริษัทนั้น ๆ หรือไม่ สิ่งที่ผู้ลงทุนสถาบันและผู้ลงทุนรายบุคคลมีความวิตก กังวลมากที่สุดเรื่องหนึ่ง เนื่องจากผู้บริหารของบริษัทหรือผู้ถือหุ้นรายใหญ่ที่มีอำนาจในการควบคุม การบริหารงานของบริษัท ให้ความสนใจและเคารพสิทธิของผู้ถือหุ้นรายอื่นมาน้อยเพียงใด

ให้ความเป็นธรรมแก่ผู้ถือหุ้นรายอื่นมากนักน้อยเพียงใด เพราะถ้ามีตัวบ่งชี้ให้เห็นว่าผู้ถือหุ้นรายใหญ่หรือผู้บริหารที่ควบคุมโดยผู้ถือหุ้นรายใหญ่ไม่สนใจผลประโยชน์ของผู้ถือหุ้นอื่นแล้วการที่จะไปลงทุนกับบริษัทนั้น ๆ ก็เป็นปัญหา อาจจะมีผลการดำเนินงานที่ดี แต่ถ้ามีรายการเกี่ยวโยงกันที่ไม่โปร่งใส ที่ไม่มีความชัดเจนเกิดขึ้นอย่างสม่ำเสมอ การที่จะลงทุนระยะยาว อาจจะมีปัญหาได้เช่นกัน ผู้ถือหุ้นสถาบันต่างประเทศ และภายในประเทศเองอาจต้องจำหน่ายหุ้นออกไป เพราะถึงแม้ไม่เห็นด้วย เวลาลงคะแนนก็ตามมติผู้ถือหุ้นรายใหญ่ จึงเป็นอีกจุดหนึ่งที่ผู้ลงทุนสถาบันจะดูจากการประชุมผู้ถือหุ้นของบริษัทว่าเคารพสิทธิของผู้ถือหุ้นทั้งหลายมากนักน้อยเพียงใด การประชุมผู้ถือหุ้นถือว่าเป็นเหตุการณ์สำคัญ ในขณะที่ผู้ถือหุ้นซึ่งเป็นเจ้าของ แต่ไม่มีโอกาสเข้ามาบริหารธุรกิจเองจะได้มารับรู้ผลการดำเนินงานของบริษัท และอนุมัติในสิ่งที่คณะกรรมการทำแทนตน ถือเป็นโอกาสที่ผู้ถือหุ้นและกรรมการจะได้ประชุมแลกเปลี่ยนข้อคิดเห็นโดยเฉพาะในสถานการณ์ที่ถือว่าบริษัทจะต้องมีการกำกับดูแลกิจการที่ดี จะต้องมีข้อพึงปฏิบัติจำนวนมาก (นภาพร จักรวาลกุล, 2559) ฉะนั้นจำนวนในการจัดประชุมจึงมีผลต่อการจัดทำรายงานทางการเงินและส่งผลต่อการวางแผนภาษีได้ สามารถใช้ตัวแปร PDBM แทน ได้ดังนี้

$$PDBM = \frac{\text{จำนวนครั้งเฉลี่ยการเข้าประชุมของกรรมการบริษัท}}{\text{จำนวนครั้งของการจัดประชุมของคณะกรรมการของบริษัท}} \times 100$$

2. ผลการดำเนินงาน ประกอบด้วย

2.1 อัตราผลตอบแทนต่อผู้ถือหุ้น (Return on Equity Ratio : ROE)

เป็นอัตราส่วนทางการเงินที่เปรียบเทียบระหว่าง กำไรสุทธิกับส่วนของผู้ถือหุ้น เป็นการวัดประสิทธิภาพส่วนของผู้ถือหุ้นว่าให้ผลตอบแทนเท่าไร

$$\text{อัตราผลตอบแทนต่อผู้ถือหุ้น (\%)} = \frac{\text{กำไรสุทธิ} \times 100}{\text{ส่วนของผู้ถือหุ้น}}$$

2.2 อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ (Return on Assets : ROA)

เป็นอัตราส่วนทางการเงินระหว่างกำไรสุทธิกับสินทรัพย์รวม เป็นอัตราส่วนที่บ่งบอกถึงความสามารถของบริษัทที่จะนำสินทรัพย์ที่มีไปใช้ประโยชน์ในดำเนินงานของบริษัทได้อย่างมีประสิทธิภาพ

$$\text{อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ (\%)} = \frac{\text{กำไรสุทธิ} \times 100}{\text{สินทรัพย์รวม}}$$

2.3 อัตราส่วนราคาตลาดต่อกำไรสุทธิต่อหุ้น (Price-Earnings Ratio : P/E)

เป็นตัวชี้วัดมูลค่าหุ้นที่ได้รับความนิยมมากจากนักลงทุน P/E Ratio สามารถอธิบายถึงอัตราการเติบโตของราคาหุ้นของบริษัทเนื่องจากค่า P/E Ratio นี้เป็นการนำข้อมูลในอดีตมาใช้วัดการเติบโตของราคาหุ้น

$$\text{อัตราส่วนราคาตลาดต่อกำไรสุทธิต่อหุ้น (\%)} = \frac{\text{ราคาหุ้น} \times 100}{\text{กำไรสุทธิต่อหุ้น}}$$

2.4 กำไรสุทธิต่อหุ้น (Earnings Per Share : EPS)

เป็นอัตราส่วนทางการเงินที่ทำให้นักลงทุนทราบถึงความสามารถในการดำเนินงานของผู้บริหาร และกำไรส่วนที่นักลงทุนจะได้รับจากบริษัทต่อหุ้นหนึ่งหน่วยซึ่งนำไปสู่การคาดคะเนของกำไรสุทธิต่อหุ้นในอนาคตและมูลค่าที่แท้จริงของหุ้น

$$\text{กำไรสุทธิต่อหุ้น (\%)} = \frac{\text{กำไรสุทธิ} \times 100}{\text{จำนวนหุ้นสามัญที่ออกชำระแล้ว}}$$

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่องระดับการเปิดเผยข้อมูลสิ่งแวดล้อมและการกำกับดูแลกิจการที่ดีที่มีผลต่อผลการดำเนินงานของธุรกิจ ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มอุตสาหกรรมอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง ได้เก็บรวบรวมข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูล และนำเสนอผลวิเคราะห์ตามลำดับ ดังนี้

- 4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการเปิดเผยข้อมูลสิ่งแวดล้อม
- 4.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการกำกับดูแลกิจการที่ดี
- 4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลผลการดำเนินงานของธุรกิจ
- 4.4 ผลการวิเคราะห์สถิติสหสัมพันธ์ (Pearson Correlation Coefficient)
- 4.5 ผลการวิเคราะห์สมการถดถอยเชิงพหุ (Multiple Regression)

ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ และแปลผลข้อมูล ดังนี้

สัญลักษณ์	ความหมาย
N	จำนวนประชากรที่ใช้ในการศึกษา
B	ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวแปรอิสระแต่ละตัวที่จะนำมาสร้างสมการพยากรณ์เป็นการเขียนสมการในรูปคะแนนดิบหรือค่าจริง
Std.Error	ค่าที่แสดงระดับความคลาดเคลื่อนที่เกิดจากการใช้ตัวแปรอิสระทั้งหมดพยากรณ์ตัวแปรตาม
Beta	ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวแปรอิสระแต่ละตัวที่จะนำมาสร้างสมการพยากรณ์เป็นการเขียนสมการในรูปคะแนนมาตรฐาน
t	ค่าสถิติที่ใช้ทดสอบว่าตัวแปรอิสระสามารถพยากรณ์ตัวแปรตามได้บ้าง

สัญลักษณ์	ความหมาย
P-Value	ค่าความน่าจะเป็นที่ได้จากการทดสอบสมมติฐาน
R	ค่าที่แสดงถึงระดับความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มของตัวแปรอิสระทั้งหมดในสมการกับตัวแปรตาม เรียกว่าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ
R ²	ค่าที่แสดงอิทธิพลของตัวแปรอิสระทั้งหมดในสมการที่มีต่อตัวแปรตาม
df	ขั้นของความเป็นอิสระ
β	ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอย
ODI	ดัชนีการเปิดเผยข้อมูล (Open Data Index)
OEPD	การเปิดเผยข้อมูลนโยบายด้านสิ่งแวดล้อม (Open Environment Policy Data)
OMMD	การเปิดเผยการจัดการและการตรวจสอบด้านสิ่งแวดล้อม (Open Management and Monitoring Data)
OPSID	การเปิดเผยผลกระทบของผลิตภัณฑ์และบริการต่อสิ่งแวดล้อม (Open Product and Service Impact Data)
OFSD	การเปิดเผยข้อมูลด้านงบการเงินเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม (Open Financial Statements Data)
ORSD	การเปิดเผยข้อมูลการวิจัยและศึกษาด้านสิ่งแวดล้อม (Open Research and Study Data)
OOD	การเปิดเผยข้อมูลอื่นๆ ด้านสิ่งแวดล้อม (Open Other Data)
MO	สัดส่วนการถือหุ้นที่ถือโดยผู้บริหาร (Managerial Ownership)
IDR	สัดส่วนของกรรมการอิสระ (Independent Director Ratio)

สัญลักษณ์	ความหมาย
Bsize	จำนวนคณะกรรมการบริษัท (Board Size)
DualCEO	การควบอำนาจในการบริหารของประธานกรรมการ (DualCEO)
PDBM	สัดส่วนการเข้าประชุมของคณะกรรมการบริษัท (Proportion of Directors in Board's Meeting)
ROE	อัตราผลตอบแทนต่อผู้ถือหุ้น (Return on Equity)
ROA	อัตราผลตอบแทนของสินทรัพย์รวม (Return on Assets)
P/E	อัตราส่วนราคาตลาดต่อกำไรสุทธิต่อหุ้น (Price-Earnings Ratio)
EPS	กำไรสุทธิต่อหุ้น (Earnings Per Share)

4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการเปิดเผยข้อมูลสิ่งแวดล้อม

การวิเคราะห์ข้อมูลระดับการเปิดเผยข้อมูลสิ่งแวดล้อม ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มอุตสาหกรรมอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง พบว่า ดัชนีการเปิดเผยข้อมูล มีค่าดัชนีเฉลี่ยเท่ากับร้อยละ 25.92 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 9.26 เมื่อพิจารณาการเปิดเผยข้อมูลในแต่ละด้าน พบว่า การเปิดเผยข้อมูลนโยบายด้านสิ่งแวดล้อม (คะแนนเต็ม 5) มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.69 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.93 คะแนนการเปิดเผยการจัดการและการตรวจสอบด้านสิ่งแวดล้อม (คะแนนเต็ม 3) คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 0.91 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.90 คะแนน การเปิดเผยผลกระทบของผลิตภัณฑ์และบริการต่อสิ่งแวดล้อม (คะแนนเต็ม 7) คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.30 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.21 คะแนน การเปิดเผยข้อมูลด้านการเงินเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม (คะแนนเต็ม 6) คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 0.06 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.38 คะแนน การเปิดเผยข้อมูลการวิจัยและศึกษาด้านสิ่งแวดล้อม (คะแนนเต็ม 2) คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 0.07 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.26 คะแนน และการเปิดเผยข้อมูลอื่นๆ ด้านสิ่งแวดล้อม (คะแนนเต็ม 3) คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 0.72 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.64 คะแนน รายละเอียดแสดงในตาราง 4.1

ตาราง 4.1 การวิเคราะห์ระดับการเปิดเผยข้อมูลสิ่งแวดล้อมของบริษัทจดทะเบียนในตลาด
หลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มอุตสาหกรรมอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง

การเปิดเผยข้อมูล	Min	Max	Mean	SD.
1. การเปิดเผยข้อมูลนโยบายด้านสิ่งแวดล้อม (คะแนนเต็ม 5)	0.00	5.00	2.69	0.93
2. การเปิดเผยการจัดการและการตรวจสอบ ด้านสิ่งแวดล้อม (คะแนนเต็ม 3)	0.00	3.00	0.91	0.90
3. การเปิดเผยผลกระทบของผลิตภัณฑ์และ บริการต่อสิ่งแวดล้อม (คะแนนเต็ม 7)	0.00	6.00	2.30	1.21
4. การเปิดเผยข้อมูลด้านงบประมาณเกี่ยวกับ สิ่งแวดล้อม (คะแนนเต็ม 6)	0.00	3.00	0.06	0.38
5. การเปิดเผยข้อมูลการวิจัยและศึกษาด้าน สิ่งแวดล้อม (คะแนนเต็ม 2)	0.00	2.00	0.07	0.26
6. การเปิดเผยข้อมูลอื่นๆ ด้านสิ่งแวดล้อม (คะแนนเต็ม 3)	0.00	3.00	0.72	0.64
ดัชนีการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อม	7.69	57.69	25.92	9.26

4.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการกำกับดูแลกิจการที่ดี

การวิเคราะห์ข้อมูลระดับการกำกับดูแลกิจการที่ดี ของบริษัทจดทะเบียนในตลาด
หลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มอุตสาหกรรมอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง พบว่า ขนาดของ
คณะกรรมการบริษัท (คน) เฉลี่ยเท่ากับ 9.65 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.99 สัดส่วนการถือ
หุ้นที่ถือโดยผู้บริหาร (ร้อยละ) เฉลี่ยเท่ากับ 18.70 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 17.01 สัดส่วน
ของกรรมการอิสระ (ร้อยละ) เฉลี่ยเท่ากับ 43.74 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 9.89 สัดส่วน
การเข้าประชุมของคณะกรรมการบริษัท (ร้อยละ) เฉลี่ยเท่ากับ 94.40 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
เท่ากับ 62.27 และการควบอำนาจในการบริหารของประธานกรรมการ มีการควบอำนาจ ร้อยละ
80.9 รายละเอียดแสดงในตาราง 4.2 - 4.3

ตาราง 4.2 การวิเคราะห์การกำกับกิจการที่ดีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์
แห่งประเทศไทย กลุ่มอุตสาหกรรมอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง

การกำกับกิจการที่ดี	Min	Max	Mean	SD.
1. สัดส่วนการถือหุ้นที่ถือโดยผู้บริหาร (ร้อยละ)	0.00	84.21	18.70	19.01
2. สัดส่วนของกรรมการอิสระ (ร้อยละ)	27.27	90.00	43.74	9.89
3. ขนาดของคณะกรรมการบริษัท (คน)	5.00	16.00	9.65	1.99
4. สัดส่วนการเข้าประชุมของคณะกรรมการบริษัท (ร้อยละ)	54.07	1408.10	94.40	62.27

ตาราง 4.3 การวิเคราะห์การควบคุมอำนาจในการบริหารของประธานกรรมการบริษัทจดทะเบียน
ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มอุตสาหกรรมอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง

การกำกับกิจการที่ดี	จำนวน	ร้อยละ
การควบคุมอำนาจในการบริหารของประธานกรรมการ		
ควบคุมอำนาจ	368	80.9
ไม่ควบคุมอำนาจ	87	19.1

4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลผลการดำเนินงานของธุรกิจ

การวิเคราะห์ข้อมูลผลการดำเนินงาน ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มอุตสาหกรรมอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง พบว่าอัตราผลตอบแทนส่วนของผู้ถือหุ้น (ROE) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.51 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 96.73 อัตราผลตอบแทนของสินทรัพย์ (ROA) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.51 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 11.09 อัตราส่วนราคาตลาดต่อกำไรสุทธิต่อหุ้น (P/E) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 45.65 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 632.49 และกำไรสุทธิต่อหุ้น (EPS) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 108.9 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 525.88 รายละเอียดแสดงในตาราง 4.4

ตาราง 4.4 การวิเคราะห์ผลการดำเนินงานของธุรกิจของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์
แห่งประเทศไทย กลุ่มอุตสาหกรรมอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง

ผลการดำเนินงานของธุรกิจ	Min	Max	Mean	SD.
อัตราผลตอบแทนต่อผู้ถือหุ้น	-1,950.00	239.24	1.51	96.73
อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์	-70.16	89.14	3.51	11.09
อัตราส่วนราคาตลาดต่อกำไรสุทธิต่อหุ้น	-767.75	13386.00	45.65	632.49
กำไรสุทธิต่อหุ้น	-326.26	5893.30	108.90	525.88

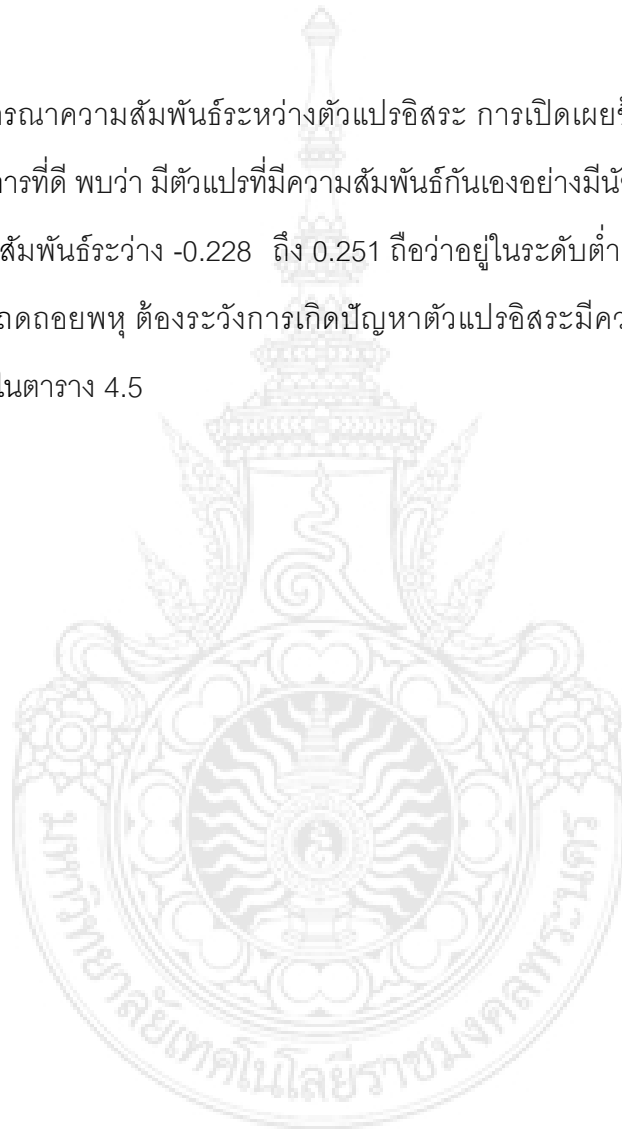
4.4 ผลการการวิเคราะห์สถิติสหสัมพันธ์ (Pearson Correlation Coefficient)

การวิเคราะห์ความสัมพันธ์การเปิดเผยข้อมูลสิ่งแวดล้อม การกำกับดูแลกิจการที่ดี และผลการดำเนินงานของธุรกิจ ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มอุตสาหกรรมอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง ทำการวิเคราะห์โดยใช้สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน (Pearson Correlation Coefficient)

จากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการเปิดเผยข้อมูลสิ่งแวดล้อม การกำกับดูแลกิจการที่ดี และผลการดำเนินงานของธุรกิจ ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มอุตสาหกรรมอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง พบว่า การเปิดเผยข้อมูลสิ่งแวดล้อม การกำกับดูแลกิจการที่ดี ที่มีความสัมพันธ์กับ อัตราผลตอบแทนส่วนของผู้ถือหุ้น (ROE) ได้แก่ การเปิดเผยข้อมูลนโยบายด้านสิ่งแวดล้อม (OEPD) ค่า r เท่ากับ 0.096 การเปิดเผยข้อมูลอื่นๆ ด้านสิ่งแวดล้อม (OOD) ค่า r เท่ากับ 0.098 การควมชำนาญในการบริหารของประธานกรรมการ (DualCEO) ค่า r เท่ากับ 0.105 ที่มีความสัมพันธ์กับอัตราผลตอบแทนของสินทรัพย์ (ROA) ได้แก่ การเปิดเผยข้อมูลอื่นๆ ด้านสิ่งแวดล้อม (OOD) ค่า r เท่ากับ 0.139 สัดส่วนการถือหุ้นที่ถือโดยผู้บริหาร (MO) ค่า r เท่ากับ 0.146 จำนวนคณะกรรมการบริษัท (Bsize) ค่า r เท่ากับ 0.12 ที่มีความสัมพันธ์กับกำไรสุทธิต่อหุ้น (EPS) ได้แก่ การเปิดเผยข้อมูลนโยบายด้านสิ่งแวดล้อม (OEPD) ค่า r เท่ากับ 0.099 การเปิดเผยผลกระทบของผลิตภัณฑ์และบริการต่อสิ่งแวดล้อม (OPSID) ค่า r เท่ากับ 0.145 การเปิดเผยข้อมูลด้านงบการเงินเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม (OFSD) ค่า r เท่ากับ 0.203 การเปิดเผย

ข้อมูลอื่นๆ ด้านสิ่งแวดล้อม (OOD) ค่า r เท่ากับ 0.135 สัดส่วนการถือหุ้นที่ถือโดยผู้บริหาร (MO) ค่า r เท่ากับ -0.114 สัดส่วนของกรรมการอิสระ (IDR) ค่า r เท่ากับ 0.10 จำนวนคณะกรรมการบริษัท (Bsize) ค่า r เท่ากับ 0.163 แต่ไม่มีตัวแปรการเปิดเผยข้อมูลสิ่งแวดล้อม การกำกับดูแลกิจการที่ดีที่มีความสัมพันธ์กับอัตราส่วนราคาตลาดต่อกำไรสุทธิต่อหุ้น (P/E) รายละเอียดแสดงในตาราง 4.5

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ การเปิดเผยข้อมูลสิ่งแวดล้อม และการกำกับดูแลกิจการที่ดี พบว่า มีตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กันเองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่าง -0.228 ถึง 0.251 ถือว่าอยู่ในระดับต่ำ แต่ทั้งนี้เมื่อนำไปใช้ในการวิเคราะห์การถดถอยพหุ ต้องระวังการเกิดปัญหาตัวแปรอิสระมีความสัมพันธ์กันเองด้วย รายละเอียดแสดงในตาราง 4.5

ตาราง 4.5 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของการเปิดเผยข้อมูลสิ่งแวดล้อม การกำกับดูแลกิจการที่ดี และผลการดำเนินงานของธุรกิจ ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มอุตสาหกรรมอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง

Variable	Variable														
		OMMD	OPSID	OFSD	ORSD	OOD	MO	IDR	Bsize	DualCEO	PDBM	ROE	ROA	P/E	EPS
OEPD	r	0.135	0.213	-0.021	0.104	0.045	-0.013	-0.087	0.204	-0.036	0.021	0.096	0.084	-0.045	0.099
	p	0.004	0.000	0.661	0.027	0.342	0.790	0.065	0.000	0.446	0.662	0.040	0.073	0.334	0.034
OMMD	r		0.251	0.068	0.074	0.072	-0.048	-0.163	0.169	-0.119	0.026	0.041	0.035	0.009	0.037
	p		0.000	0.148	0.114	0.126	0.310	0.000	0.000	0.011	0.574	0.382	0.450	0.853	0.426
OPSID	r			0.141	0.043	0.184	-0.079	-0.060	0.087	-0.055	0.083	-0.025	0.088	-0.086	0.145
	p			0.003	0.364	0.000	0.091	0.200	0.062	0.239	0.077	0.589	0.059	0.068	0.002
OFSD	r				0.071	0.072	-0.085	0.064	-0.070	0.034	-0.008	0.004	0.004	-0.010	0.203
	p				0.132	0.126	0.072	0.171	0.136	0.463	0.857	0.940	0.937	0.840	0.000
ORSD	r					0.061	-0.039	-0.098	-0.066	-0.158	-0.003	0.030	0.061	-0.014	0.001
	p					0.197	0.411	0.036	0.157	0.001	0.957	0.522	0.196	0.762	0.976
OOD	r						-0.087	-0.169	0.053	0.003	0.034	0.098	0.139	-0.041	0.135
	p						0.065	0.000	0.258	0.950	0.471	0.036	0.003	0.381	0.004
MO	r							0.020	-0.040	0.004	-0.043	0.052	0.146	-0.020	-0.114
	p							0.677	0.400	0.939	0.355	0.272	0.002	0.666	0.015
IDR	r								-0.228	0.185	-0.057	0.035	-0.029	-0.050	0.100
	p								0.000	0.000	0.227	0.456	0.540	0.292	0.033

ตาราง 4.5 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของการเปิดเผยข้อมูลสิ่งแวดล้อม การกำกับดูแลกิจการที่ดี และผลการดำเนินงานของธุรกิจ ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มอุตสาหกรรมอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง (ต่อ)

Variable	Variable													
	OMMD	OPSID	OFSD	ORSD	OOD	MO	IDR	Bsize	DualCEO	PDBM	ROE	ROA	P/E	EPS
Bsize	r								0.150	-0.014	0.077	0.120	-0.027	0.163
	p								0.001	0.762	0.102	0.010	0.566	0.000
DualCEO	r									0.022	0.105	0.059	0.016	0.053
	p									0.643	0.025	0.210	0.737	0.257
PDBM	r										0.005	0.031	0.003	-0.003
	p										0.921	0.507	0.946	0.941

ตาราง 4.6 สรุปการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการเปิดเผยข้อมูลสิ่งแวดล้อม การกำกับดูแลกิจการที่ดี และผลการดำเนินงานของธุรกิจ
ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มอุตสาหกรรมอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง

Variable														
Variable	OMMD	OPSID	OFSD	ORSD	OOD	MO	IDR	Bsize	DualCEO	PDBM	ROE	ROA	P/E	EPS
OEPD	+	+	x	+	x	x	x	+	x	x	+	x	x	+
OMMD		+	x	x	x	x	-	+	-	x	x	x	x	x
OPSID			+	x	+	x	x	x	x	x	x	x	x	+
OFSD				x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	+
ORSD					x	x	-	x	-	x	x	x	x	x
OOD						x	-	x	x	x	+	+	x	+
MO							x	x	x	x	x	+	x	-
IDR								-	+	x	x	x	x	+
Bsize									+	x	x	+	x	+
DualCEO										x	+	x	x	x
PDBM											x	x	x	x

4.5 ผลการวิเคราะห์สมการถดถอยเชิงพหุ (Multiple Regression)

การวิเคราะห์สมการถดถอยเชิงพหุ (Multiple Regression) เพื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต้นคือการเปิดเผยข้อมูลสิ่งแวดล้อม ได้แก่ การเปิดเผยข้อมูลนโยบายด้านสิ่งแวดล้อม (OEPD) การเปิดเผยการจัดการและการตรวจสอบด้านสิ่งแวดล้อม (OMMD) การเปิดเผยผลกระทบของผลิตภัณฑ์และบริการต่อสิ่งแวดล้อม (OPSID) การเปิดเผยข้อมูลด้านงบประมาณการเงินเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม (OFSD) การเปิดเผยข้อมูลการวิจัยและศึกษาด้านสิ่งแวดล้อม (ORSD) และการเปิดเผยข้อมูลอื่นๆ ด้านสิ่งแวดล้อม (OOD) และการกำกับดูแลกิจการที่ดี ได้แก่ สัดส่วนการถือหุ้นที่ถือโดยผู้บริหาร (MO) สัดส่วนของกรรมการอิสระ (IDR) จำนวนคณะกรรมการบริษัท (Bsize) การควบอำนาจในการบริหารของประธานกรรมการ (DualCEO) และสัดส่วนการเข้าประชุมของคณะกรรมการบริษัท (PDMB) ตัวแปรตามคือ ผลการดำเนินงานของธุรกิจ ได้แก่ อัตราผลตอบแทนต่อผู้ถือหุ้น (ROE) อัตราผลตอบแทนของสินทรัพย์รวม (RAO) อัตราส่วนราคาตลาดต่อกำไรสุทธิต่อหุ้น (P/E) และกำไรสุทธิต่อหุ้น (EPS) ได้ผลการวิเคราะห์ดังนี้

4.5.1 การวิเคราะห์ถดถอยพหุการเปิดเผยข้อมูลสิ่งแวดล้อม ต่อผลการดำเนินงาน

การวิเคราะห์ถดถอยพหุการเปิดเผยข้อมูลสิ่งแวดล้อม ต่ออัตราผลตอบแทนส่วนของผู้ถือหุ้น (ROE) พบว่า สมการถดถอยที่ได้ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($P_{(ANOVA)} = 0.091 > 0.05$) หมายความว่าตัวแปรการเปิดเผยข้อมูลสิ่งแวดล้อม ได้แก่ การเปิดเผยข้อมูลนโยบายด้านสิ่งแวดล้อม (OEPD) การเปิดเผยการจัดการและการตรวจสอบด้านสิ่งแวดล้อม (OMMD) การเปิดเผยผลกระทบของผลิตภัณฑ์และบริการต่อสิ่งแวดล้อม (OPSID) การเปิดเผยข้อมูลด้านงบประมาณการเงินเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม (OFSD) การเปิดเผยข้อมูลการวิจัยและศึกษาด้านสิ่งแวดล้อม (ORSD) และการเปิดเผยข้อมูลอื่นๆ ด้านสิ่งแวดล้อม (OOD) ไม่มีความสัมพันธ์กับอัตราผลตอบแทนส่วนของผู้ถือหุ้น (ROE) รายละเอียดแสดงดังตาราง 4.7

ตาราง 4.7 การวิเคราะห์ถดถอยพหุระหว่างการเปิดเผยข้อมูลสิ่งแวดล้อม ต่ออัตราผลตอบแทน
ส่วนของผู้ถือหุ้น

Model Profitability	Unstandardized		Standardized			Collinearity Statistics		
	Coefficients		Coefficients		t	P-Value	Tolerance	VIF
	B	Std.Error	Beta					
Constant	-28.188	15.495			-1.819	0.070		
OEPD	10.572	5.014	0.102		2.108	0.036*	0.936	1.069
OMMD	4.043	5.193	0.038		0.779	0.437	0.925	1.081
OPSID	-6.146	4.005	-0.077		-1.535	0.126	0.864	1.157
OFSD	1.393	12.001	0.006		0.116	0.908	0.970	1.031
ORSD	5.004	17.750	0.013		0.282	0.778	0.978	1.022
OOD	15.791	7.226	0.104		2.185	0.029*	0.961	1.041
R = 0.155	R ² = 0.024		S.E. = 96.204					
F = 1.833	Df = 6, 448		P _(ANOVA) = 0.091		Durbin-Watson = 1.941			

a. Dependent Variable: อัตราผลตอบแทนส่วนของผู้ถือหุ้น (ROE)

การวิเคราะห์ถดถอยพหุการเปิดเผยข้อมูลสิ่งแวดล้อม ต่ออัตราผลตอบแทนของ
สินทรัพย์รวม (ROA) พบว่า สมการถดถอยที่ได้มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05
($P_{(ANOVA)} = 0.033 < 0.05$) ได้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ $r = 0.173$ และค่า $r^2 = 0.03$
หมายความว่าสมการถดถอยสามารถอธิบายอัตราผลตอบแทนของสินทรัพย์รวม (ROA) ได้ 3%
ถือว่าอยู่ในระดับต่ำมาก โดยตัวแปรที่ส่งผลอย่างมีนัยสำคัญ คือ การเปิดเผยข้อมูลอื่นๆ ด้าน
สิ่งแวดล้อม (OOD) มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.01 ($P = 0.009 < 0.01$) และไม่เกิด
ปัญหา MultiCollinearity เนื่องจาก Tolerance ไม่ต่ำกว่า 0.2 และค่า VIF ไม่เกิน 10 เมื่อพิจารณา
ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอย (β) พบว่า มีค่าเป็นบวก หมายความว่ามีความสัมพันธ์ทางบวกกับ
อัตราผลตอบแทนของสินทรัพย์รวม (ROA) หรือถ้าการเปิดเผยข้อมูลอื่นๆ ด้านสิ่งแวดล้อม (OOD)
เพิ่มขึ้น จะทำให้อัตราผลตอบแทนของสินทรัพย์รวม (ROA) เพิ่มขึ้น แต่ถ้าการเปิดเผยข้อมูลอื่นๆ
ด้านสิ่งแวดล้อม (OOD) ลดลงจะทำให้อัตราผลตอบแทนของสินทรัพย์รวม (ROA) ลดลงด้วย
เช่นกัน รายละเอียดแสดงดังตาราง 4.8

ตาราง 4.8 การวิเคราะห์ถดถอยพหุระหว่างการเปิดเผยข้อมูลสิ่งแวดล้อม ต่ออัตราผลตอบแทนของสินทรัพย์รวม

Model Profitability	Unstandardized		Standardized			Collinearity Statistics	
	Coefficients		Coefficients			Tolerance	VIF
	B	Std.Error	Beta	t	P-Value		
Constant	-1.264	1.771		-0.714	0.476		
OEPD	0.742	0.573	0.062	1.295	0.196	0.936	1.069
OMMD	0.033	0.594	0.003	0.056	0.955	0.925	1.081
OPSID	0.473	0.458	0.052	1.033	0.302	0.864	1.157
OFSD	-0.424	1.372	-0.015	-0.309	0.757	0.970	1.031
ORSD	1.955	2.029	0.045	0.964	0.336	0.978	1.022
OOD	2.171	0.826	0.125	2.628	0.009**	0.961	1.041
R = 0.173	R ² = 0.03		S.E. = 10.997				
F = 2.306	Df = 6, 448		P _(ANOVA) = 0.033*		Durbin-Watson = 1.443		

a. Dependent Variable: อัตราผลตอบแทนของสินทรัพย์รวม (ROA)

การวิเคราะห์ถดถอยพหุการเปิดเผยข้อมูลสิ่งแวดล้อม ต่ออัตราส่วนราคาตลาดต่อกำไรสุทธิต่อหุ้น (P/E) พบว่า สมการถดถอยที่ได้ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($P_{(ANOVA)} = 0.796 > 0.05$) หมายความว่าตัวแปรการเปิดเผยข้อมูลสิ่งแวดล้อม ได้แก่ การเปิดเผยข้อมูลนโยบายด้านสิ่งแวดล้อม (OEPD) การเปิดเผยการจัดการและการตรวจสอบด้านสิ่งแวดล้อม (OMMD) การเปิดเผยผลกระทบของผลิตภัณฑ์และบริการต่อสิ่งแวดล้อม (OPSID) การเปิดเผยข้อมูลด้านงบการเงินเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม (OFSD) การเปิดเผยข้อมูลการวิจัยและศึกษาด้านสิ่งแวดล้อม (ORSD) และการเปิดเผยข้อมูลอื่นๆ ด้านสิ่งแวดล้อม (OOD) ไม่มีความสัมพันธ์กับอัตราส่วนราคาตลาดต่อกำไรสุทธิต่อหุ้น (P/E) รายละเอียดแสดงดังตาราง 4.9

ตาราง 4.9 การวิเคราะห์ถดถอยพหุระหว่างการเปิดเผยข้อมูลสิ่งแวดล้อม ต่ออัตราส่วนราคาตลาดต่อกำไรสุทธิต่อหุ้น

Model Profitability	Unstandardized		Standardized			Collinearity Statistics	
	Coefficients		Coefficients			Tolerance	VIF
	B	Std. Error	Beta	t	P-Value		
Constant	878.82	3821.09		0.230	0.818		
OEPD	-422.24	1236.55	-0.02	-0.341	0.733	0.94	1.07
OMMD	-532.93	1280.51	-0.02	-0.416	0.677	0.93	1.08
OPSID	1332.96	987.71	0.07	1.350	0.178	0.86	1.16
OFSD	-1479.01	2959.46	-0.02	-0.500	0.617	0.97	1.03
ORSD	-1878.87	4377.22	-0.02	-0.429	0.668	0.98	1.02
OOD	1380.44	1781.99	0.04	0.775	0.439	0.96	1.04
R = 0.083	R ² = 0.007		S.E. = 23723.764				
F = 0.516	Df = 6, 448		P _(ANOVA) = 0.796		Durbin-Watson = 1.968		

a. Dependent Variable: อัตราส่วนราคาตลาดต่อกำไรสุทธิต่อหุ้น (P/E)

การวิเคราะห์ถดถอยพหุการเปิดเผยข้อมูลสิ่งแวดล้อม ต่อกำไรสุทธิต่อหุ้น (EPS) พบว่า สมการถดถอยที่ได้ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($P_{(ANOVA)} = 0.796 > 0.05$) หมายความว่าตัวแปรการเปิดเผยข้อมูลสิ่งแวดล้อม ได้แก่ การเปิดเผยข้อมูลนโยบายด้านสิ่งแวดล้อม (OEPD) การเปิดเผยการจัดการและการตรวจสอบด้านสิ่งแวดล้อม (OMMD) การเปิดเผยผลกระทบของผลิตภัณฑ์และบริการต่อสิ่งแวดล้อม (OPSID) การเปิดเผยข้อมูลด้านงบการเงินเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม (OFSD) การเปิดเผยข้อมูลการวิจัยและศึกษาด้านสิ่งแวดล้อม (ORSD) และการเปิดเผยข้อมูลอื่นๆ ด้านสิ่งแวดล้อม (OOD) ไม่มีความสัมพันธ์กับกำไรสุทธิต่อหุ้น (EPS) รายละเอียดแสดงดังตาราง 4.10

ตาราง 4.10 การวิเคราะห์ถดถอยพหุระหว่างการเปิดเผยข้อมูลสิ่งแวดล้อม ต่อกำไรสุทธิต่อหุ้น

Model Profitability	Unstandardized		Standardized			Collinearity Statistics	
	Coefficients		Coefficients			Tolerance	VIF
	B	Std.Error	Beta	t	P-Value		
Constant	-238.652	359.620		-0.664	0.507		
OEPD	106.568	116.378	0.044	0.916	0.360	0.936	1.069
OMMD	-115.988	120.515	-0.047	-0.962	0.336	0.925	1.081
OPSID	45.875	92.958	0.025	0.493	0.622	0.864	1.157
OFSD	217.477	278.528	0.037	0.781	0.435	0.970	1.031
ORSD	386.452	411.960	0.045	0.938	0.349	0.978	1.022
OOD	132.644	167.711	0.038	0.791	0.429	0.961	1.041
R = 0.10		R ² = 0.01		S.E. = 2232.752			
F = 0.753		Df = 6, 448		P _(ANOVA) = 0.607		Durbin-Watson = 1.031	

a. Dependent Variable: กำไรสุทธิต่อหุ้น (EPS)

4.5.2 การวิเคราะห์ถดถอยพหุการกำกับดูแลกิจการที่ดี ต่อผลการดำเนินงาน

การวิเคราะห์ถดถอยพหุการกำกับดูแลกิจการที่ดี ต่ออัตราผลตอบแทนส่วนของผู้ถือหุ้น (ROE) พบว่า สมการถดถอยที่ได้ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($P_{(ANOVA)} = 0.111 > 0.05$) หมายความว่าตัวแปรการกำกับดูแลกิจการที่ดี ได้แก่ สัดส่วนการถือหุ้นที่ถือโดยผู้บริหาร (MO) สัดส่วนของกรรมการอิสระ (IDR) จำนวนคณะกรรมการบริษัท (Bsize) การควบอำนาจในการบริหารของประธานกรรมการ (DualCEO) และสัดส่วนการเข้าประชุมของคณะกรรมการบริษัท (PDMB) ไม่มีความสัมพันธ์กับอัตราผลตอบแทนส่วนของผู้ถือหุ้น (ROE) รายละเอียดแสดงดังตาราง 4.11

ตาราง 4.11 การวิเคราะห์ถดถอยพหุระหว่างการทำกับดูแลกิจการที่ดี ต่ออัตราผลตอบแทนส่วนของผู้ถือหุ้น

Model Profitability	Unstandardized		Standardized		Collinearity Statistics		
	Coefficients		Coefficients				
	B	Std. Error	Beta	t	P-Value	Tolerance	VIF
Constant	-74.132	35.754		-2.073	0.039		
MO	0.313	0.239	0.061	1.309	0.191	0.991	1.009
IDR	0.347	0.483	0.035	0.718	0.473	0.894	1.118
Bsize	3.680	2.386	0.076	1.542	0.124	0.905	1.105
DualCEO	22.100	11.946	0.090	1.850	0.065	0.924	1.083
PDBM	0.013	0.073	0.008	0.181	0.856	0.993	1.007
R = 0.14		R ² = 0.02		S.E. = 96.037			
F = 1.802		Df = 5, 449		P _(ANOVA) = 0.111		Durbin-Watson = 1.937	

a. Dependent Variable: อัตราผลตอบแทนส่วนของผู้ถือหุ้น (ROE)

การวิเคราะห์ถดถอยพหุการทำกับดูแลกิจการที่ดี ต่ออัตราผลตอบแทนของสินทรัพย์รวม (ROA) พบว่า สมการถดถอยที่ได้มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.01 ($P_{(ANOVA)} = 0.003 < 0.01$) ได้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ $r = 0.199$ และ ค่า $r^2 = 0.04$ หมายความว่า สมการถดถอยสามารถอธิบายอัตราผลตอบแทนของสินทรัพย์รวม (ROA) ได้ 4% ถือว่าอยู่ในระดับต่ำมาก โดยตัวแปรที่ส่งผลอย่างมีนัยสำคัญ ได้แก่ สัดส่วนการถือหุ้นที่ถือโดยผู้บริหาร (MO) มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.01 ($P = 0.001 < 0.01$) จำนวนคณะกรรมการบริษัท (Bsize) มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ($P = 0.013 < 0.05$) และไม่เกิดปัญหา MultiCollinearity เนื่องจาก Tolerance ไม่ต่ำกว่า 0.2 และค่า VIF ไม่เกิน 10 เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์การถดถอย (β) พบว่า มีค่าเป็นบวก หมายความว่าตัวแปรทั้ง 2 มีความสัมพันธ์ทางบวกกับอัตราผลตอบแทนของสินทรัพย์รวม (ROA) หรือถ้าตัวแปรใดเพิ่มขึ้น จะทำให้อัตราผลตอบแทนของสินทรัพย์รวม (ROA) เพิ่มขึ้น แต่ถ้าตัวแปรใดมีค่าลดลงจะทำให้อัตราผลตอบแทนของสินทรัพย์รวม (ROA) ลดลงด้วยเช่นกัน รายละเอียดแสดงดังตาราง 4.12

ตาราง 4.12 การวิเคราะห์ถดถอยพหุระหว่างการทำกับดูแลกิจการที่ดี ต่ออัตราผลตอบแทน
ของสินทรัพย์รวม

Model Profitability	Unstandardized		Standardized			Collinearity Statistics	
	Coefficients		Coefficients			Tolerance	VIF
	B	Std.Error	Beta	t	P-Value		
Constant	-5.939	4.058		-1.463	0.144		
MO	0.088	0.027	0.150	3.231	0.001**	0.991	1.009
IDR	-0.011	0.055	-0.010	-0.201	0.840	0.894	1.118
Bsize	0.676	0.271	0.121	2.497	0.013*	0.905	1.105
DualCEO	1.399	1.356	0.050	1.032	0.303	0.924	1.083
PDBM	0.007	0.008	0.038	0.814	0.416	0.993	1.007
R = 0.199		R ² = 0.04		S.E. = 10.931			
F = 3.697		Df = 5, 449		P _(ANOVA) = 0.003**		Durbin-Watson = 1.434	

a. Dependent Variable: อัตราผลตอบแทนของสินทรัพย์รวม (ROA)

การวิเคราะห์ถดถอยพหุการทำกับดูแลกิจการที่ดี ต่ออัตราส่วนราคาตลาดต่อกำไรสุทธิต่อหุ้น (P/E) พบว่า สมการถดถอยที่ได้ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($P_{(ANOVA)} = 0.374 > 0.05$) หมายความว่าตัวแปรการทำกับดูแลกิจการที่ดี ได้แก่ สัดส่วนการถือหุ้นที่ถือโดยผู้บริหาร (MO) สัดส่วนของกรรมการอิสระ (IDR) จำนวนคณะกรรมการบริษัท (Bsize) การควบอำนาจในการบริหารของประธานกรรมการ (DualCEO) และสัดส่วนการเข้าประชุมของคณะกรรมการบริษัท (PDBM) ไม่มีความสัมพันธ์กับอัตราส่วนราคาตลาดต่อกำไรสุทธิต่อหุ้น (P/E) รายละเอียดแสดงดังตาราง 4.13

ตาราง 4.13 การวิเคราะห์ถดถอยพหุระหว่างการทำกับดักแล็กจการที่ดี ต่ออัตราส่วนราคาตลาด ต่อกำไรสุทธิต่อหุ้น

Model Profitability	Unstandardized		Standardized			Collinearity Statistics	
	Coefficients		Coefficients			Tolerance	VIF
	B	Std.Error	Beta	t	P-Value		
Constant	-1675.82	8775.72		-0.191	0.849		
MO	-32.35	58.63	-0.03	-0.552	0.581	0.99	1.01
IDR	226.02	118.63	0.10	1.905	0.057	0.89	1.12
Bsize	-401.37	585.65	-0.03	-0.685	0.493	0.91	1.11
DualCEO	-974.58	2932.13	-0.02	-0.332	0.740	0.92	1.08
PDBM	1.63	17.88	0.00	0.091	0.928	0.99	1.01
R = 0.109		R ² = 0.012		S.E. = 23638.081			
F = 1.075		Df = 5, 449		P _(ANOVA) = 0.374		Durbin-Watson = 1.953	

a. Dependent Variable: อัตราส่วนราคาตลาดต่อกำไรสุทธิต่อหุ้น (P/E)

การวิเคราะห์ถดถอยพหุการทำกับดักแล็กจการที่ดี ต่อกำไรสุทธิต่อหุ้น (EPS) พบว่า สมการถดถอยที่ได้ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($P_{(ANOVA)} = 0.774 > 0.05$) หมายความว่าตัวแปรการ ทำกับดักแล็กจการที่ดี ได้แก่ สัดส่วนการถือหุ้นที่ถือโดยผู้บริหาร (MO) สัดส่วนของกรรมการอิสระ (IDR) จำนวนคณะกรรมการบริษัท (Bsize) การควบอำนาจในการบริหารของประธานกรรมการ (DualCEO) และสัดส่วนการเข้าประชุมของคณะกรรมการบริษัท (PDMB) ไม่มีความสัมพันธ์กับ กำไรสุทธิต่อหุ้น (EPS) รายละเอียดแสดงดังตาราง 4.14

ตาราง 4.14 การวิเคราะห์ถดถอยพหุระหว่างการกำกับดูแลกิจการที่ดี ต่อกำไรสุทธิต่อหุ้น

Model Profitability	Unstandardized		Standardized			Collinearity Statistics	
	Coefficients		Coefficients			Tolerance	VIF
	B	Std.Error	Beta	t	P-Value		
Constant	-119.386	829.835		-0.144	0.886		
MO	2.032	5.544	0.017	0.367	0.714	0.991	1.009
IDR	10.717	11.217	0.048	0.955	0.340	0.894	1.118
Bsize	4.300	55.379	0.004	0.078	0.938	0.905	1.105
DualCEO	-362.734	277.263	-0.064	-1.308	0.191	0.924	1.083
PDBM	0.496	1.691	0.014	0.293	0.769	0.993	1.007
R = 0.075	R ² = 0.005		S.E. = 2235.225				
F = 0.504	Df = 5, 449		P _(ANOVA) = 0.774		Durbin-Watson = 1.002		

a. Dependent Variable: กำไรสุทธิต่อหุ้น (EPS)

4.5.3 การวิเคราะห์ถดถอยพหุการเปิดเผยข้อมูลสิ่งแวดล้อม และการกำกับดูแลกิจการที่ดี ต่อผลการดำเนินงาน

การวิเคราะห์ถดถอยพหุการเปิดเผยข้อมูลสิ่งแวดล้อม และการกำกับดูแลกิจการที่ดี ต่อผลการดำเนินงานของธุรกิจของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มอุตสาหกรรมอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง พบว่า การเปิดเผยข้อมูลสิ่งแวดล้อม การกำกับดูแลกิจการที่ดี ที่มีความสัมพันธ์กับ อัตราผลตอบแทนส่วนของผู้ถือหุ้น (ROE) พบว่า สมการถดถอยที่ได้มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ($P_{(ANOVA)} = 0.037 < 0.05$) ได้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ $r = 0.212$ และ ค่า $r^2 = 0.045$ หมายความว่าสมการถดถอยสามารถอธิบายอัตราผลตอบแทนส่วนของผู้ถือหุ้น (ROE) ได้ 4.5% ถือว่าอยู่ในระดับต่ำ โดยตัวแปรที่ส่งผลอย่างมีนัยสำคัญ ได้แก่ การเปิดเผยข้อมูลอื่นๆ ด้านสิ่งแวดล้อม (OOD) มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.01 ($P = 0.018 < 0.05$) และไม่เกิดปัญหา MultiCollinearity เนื่องจาก Tolerance ไม่ต่ำกว่า 0.2 และค่า VIF ไม่เกิน 10 เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์การถดถอย (β) พบว่า มีค่าเป็นบวก หมายความว่า การเปิดเผยข้อมูลอื่นๆ ด้านสิ่งแวดล้อม (OOD) มีความสัมพันธ์ทางบวกกับอัตราผลตอบแทนส่วนของผู้ถือหุ้น (ROE) หรือถ้าการเปิดเผยข้อมูลอื่นๆ ด้านสิ่งแวดล้อม (OOD) เพิ่มขึ้นจะทำให้อัตราผลตอบแทนส่วน

ของผู้ถือหุ้น (ROE) เพิ่มขึ้น ถ้าการเปิดเผยข้อมูลอื่นๆ ด้านสิ่งแวดล้อม (OOD) ลดลง จะทำให้อัตราผลตอบแทนส่วนของผู้ถือหุ้น (ROE) ลดลงด้วยเช่นกัน รายละเอียดแสดงดังตาราง 4.15

ตาราง 4.15 การวิเคราะห์ถดถอยพหุระหว่างการเปิดเผยข้อมูลสิ่งแวดล้อม และการกำกับดูแลกิจการที่ดี ต่ออัตราผลตอบแทนส่วนของผู้ถือหุ้น

Model Profitability	Unstandardized		Standardized			Collinearity Statistics	
	Coefficients		Coefficients			Tolerance	VIF
	B	Std.Error	Beta	t	P-Value		
Constant	-109.144	38.077		-2.866	0.004*		
OEPD	9.788	5.078	0.094	1.928	0.055	0.903	1.108
OMMD	5.401	5.289	0.050	1.021	0.308	0.883	1.133
OPSID	-5.800	4.004	-0.073	-1.449	0.148	0.856	1.168
OFSD	0.764	12.060	0.003	0.063	0.950	0.950	1.053
ORSD	15.052	17.972	0.040	0.838	0.403	0.944	1.059
OOD	17.296	7.306	0.114	2.367	0.018*	0.930	1.075
MO	0.318	0.241	0.062	1.321	0.187	0.979	1.021
IDR	0.628	0.491	0.064	1.280	0.201	0.855	1.169
Bsize	2.676	2.457	0.055	1.089	0.277	0.843	1.187
DualCEO	23.456	12.085	0.095	1.941	0.053	0.891	1.122
PDBM	0.014	0.073	0.009	0.187	0.852	0.985	1.015
R = 0.212	R ² = 0.045		S.E. = 9.569				
F = 1.903	Df = 11, 443		P _(ANOVA) = 0.037*		Durbin-Watson = 1.99		

a. Dependent Variable: อัตราผลตอบแทนส่วนของผู้ถือหุ้น (ROE)

การวิเคราะห์ถดถอยพหุการเปิดเผยข้อมูลสิ่งแวดล้อม และการกำกับดูแลกิจการที่ดี ต่อผลการดำเนินงาน พบว่า การเปิดเผยข้อมูลสิ่งแวดล้อม การกำกับดูแลกิจการที่ดี ที่มีความสัมพันธ์กับ อัตราผลตอบแทนของสินทรัพย์รวม (ROA) พบว่า สมการถดถอยที่ได้มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.01 ($P_{(ANOVA)} = 0.000 < 0.01$) ได้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ $r = 0.20$ และ ค่า $r^2 = 0.073$ หมายความว่าสมการถดถอยสามารถอธิบายอัตราผลตอบแทนของสินทรัพย์รวม (ROA) ได้ 7.3% ถือว่าอยู่ในระดับต่ำ โดยตัวแปรที่ส่งผลอย่างมีนัยสำคัญ ได้แก่

การเปิดเผยข้อมูลอื่นๆ ด้านสิ่งแวดล้อม (OOD) และสัดส่วนการถือหุ้นที่ถือโดยผู้บริหาร (MO) มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.01 ($P < 0.01$) จำนวนคณะกรรมการบริษัท (Bsize) มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ($P < 0.05$) และไม่เกิดปัญหา Multicollinearity เนื่องจาก Tolerance ไม่ต่ำกว่า 0.2 และค่า VIF ไม่เกิน 10 เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์การถดถอย (β) พบว่า ทั้ง 3 ตัวมีค่าเป็นบวก หมายความว่า มีความสัมพันธ์ทางบวกกับอัตราผลตอบแทนของสินทรัพย์รวม (ROA) หรือถ้าการเปิดเผยข้อมูลอื่นๆ ด้านสิ่งแวดล้อม (OOD) สัดส่วนการถือหุ้นที่ถือโดยผู้บริหาร (MO) หรือจำนวนคณะกรรมการบริษัท (Bsize) เพิ่มขึ้น จะทำให้อัตราผลตอบแทนของสินทรัพย์รวม (ROA) เพิ่มขึ้น แต่ถ้าลดลงจะทำให้อัตราผลตอบแทนของสินทรัพย์รวม (ROA) ลดลงด้วยเช่นกัน รายละเอียดแสดงดังตาราง 4.16

ตาราง 4.16 การวิเคราะห์ถดถอยพหุระหว่างการเปิดเผยข้อมูลสิ่งแวดล้อมและการกำกับดูแลกิจการที่ดี ต่ออัตราผลตอบแทนของสินทรัพย์รวม

Model Profitability	Unstandardized		Standardized			Collinearity Statistics	
	Coefficients		Coefficients			Tolerance	VIF
	B	Std. Error	Beta	t	P-Value		
Constant	-11.272	4.303		-2.62	0.009*		
OEPD	0.5	0.574	0.042	0.872	0.384	0.903	1.108
OMMD	-0.01	0.598	0	-0.017	0.987	0.883	1.133
OPSID	0.529	0.452	0.058	1.168	0.243	0.856	1.168
OFSD	0.029	1.363	0.001	0.022	0.983	0.95	1.053
ORSD	3.021	2.031	0.07	1.487	0.138	0.944	1.059
OOD	2.323	0.826	0.133	2.814	0.005**	0.93	1.075
MO	0.1	0.027	0.17	3.68	0.000**	0.979	1.021
IDR	0.023	0.055	0.021	0.421	0.674	0.855	1.169
Bsize	0.602	0.278	0.108	2.17	0.031*	0.843	1.187
DualCEO	1.487	1.366	0.053	1.089	0.277	0.891	1.122
PDBM	0.005	0.008	0.03	0.654	0.514	0.985	1.015
R = 0.20	R ² = 0.073		S.E. = 10.81				
F = 3.155	Df = 11, 443		P _(ANOVA) = 0.000**		Durbin-Watson = 1.518		

a. Dependent Variable: อัตราผลตอบแทนของสินทรัพย์รวม (ROA)

การวิเคราะห์ถดถอยพหุการเปิดเผยข้อมูลสิ่งแวดล้อม และการกำกับดูแลกิจการที่ดี ต่อผลการดำเนินงาน พบว่า การเปิดเผยข้อมูลสิ่งแวดล้อม การกำกับดูแลกิจการที่ดี ที่มีความสัมพันธ์กับ อัตราส่วนราคาตลาดต่อกำไรสุทธิต่อหุ้น (P/E) พบว่า สมการถดถอยที่ได้ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($P_{(ANOVA)} = 0.769 > 0.05$) หมายความว่าตัวแปรการเปิดเผยข้อมูลสิ่งแวดล้อม ได้แก่ การเปิดเผยข้อมูลนโยบายด้านสิ่งแวดล้อม (OEPD) การเปิดเผยการจัดการและการตรวจสอบด้านสิ่งแวดล้อม (OMMD) การเปิดเผยผลกระทบของผลิตภัณฑ์และบริการต่อสิ่งแวดล้อม (OPSID) การเปิดเผยข้อมูลด้านงานการเงินเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม (OFSD) การเปิดเผยข้อมูลการวิจัยและศึกษาด้านสิ่งแวดล้อม (ORSD) การเปิดเผยข้อมูลอื่นๆ ด้านสิ่งแวดล้อม (OOD) และการกำกับดูแลกิจการที่ดี ได้แก่ สัดส่วนการถือหุ้นที่ถือโดยผู้บริหาร (MO) สัดส่วนของกรรมการอิสระ (IDR) จำนวนคณะกรรมการบริษัท (Bsize) การควมอำนาจในการบริหารของประธานกรรมการ (DualCEO) และสัดส่วนการเข้าประชุมของคณะกรรมการบริษัท (PDMB) ไม่มีความสัมพันธ์กับอัตราส่วนราคาตลาดต่อกำไรสุทธิต่อหุ้น (P/E) รายละเอียดแสดงในตาราง 4.17

ตาราง 4.17 การวิเคราะห์ถดถอยพหุระหว่างการเปิดเผยข้อมูลสิ่งแวดล้อม และการกำกับดูแล
กิจการที่ดี ต่ออัตราส่วนราคาตลาดต่อกำไรสุทธิต่อหุ้น

Model Profitability	Unstandardized		Standardized			Collinearity Statistics	
	Coefficients		Coefficients			Tolerance	VIF
	B	Std.Error	Beta	t	P-Value		
Constant	508.893	252.700		2.014	0.045*		
OEPD	-17.854	33.700	-0.026	-0.530	0.597	0.903	1.108
OMMD	23.835	35.099	0.034	0.679	0.497	0.883	1.133
OPSID	-43.149	26.572	-0.083	-1.624	0.105	0.856	1.168
OFSD	2.330	80.035	0.001	0.029	0.977	0.950	1.053
ORSD	-35.201	119.271	-0.014	-0.295	0.768	0.944	1.059
OOD	-39.275	48.487	-0.040	-0.810	0.418	0.930	1.075
MO	-0.992	1.597	-0.030	-0.621	0.535	0.979	1.021
IDR	-4.736	3.259	-0.074	-1.453	0.147	0.855	1.169
Bsize	-13.259	16.308	-0.042	-0.813	0.417	0.843	1.187
DualCEO	51.654	80.202	0.032	0.644	0.520	0.891	1.122
PDBM	0.043	0.482	0.004	0.089	0.929	0.985	1.015
R = 0.128		R ² = 0.016		S.E. = 635.05			
F = 0.668		Df = 11, 443		P _(ANOVA) = 0.769		Durbin-Watson = 2.02	

a. Dependent Variable: อัตราส่วนราคาตลาดต่อกำไรสุทธิต่อหุ้น (P/E)

การวิเคราะห์ถดถอยพหุการเปิดเผยข้อมูลสิ่งแวดล้อม และการกำกับดูแลกิจการที่ดี ต่อผลการดำเนินงาน พบว่า การเปิดเผยข้อมูลสิ่งแวดล้อม การกำกับดูแลกิจการที่ดี ที่มีความสัมพันธ์กับ กำไรสุทธิต่อหุ้น (EPS) พบว่า สมการถดถอยที่ได้มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.01 ($P_{(ANOVA)} = 0.000 < 0.01$) ได้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ $r = 0.353$ และค่า $r^2 = 0.124$ หมายความว่าสมการถดถอยสามารถอธิบายกำไรสุทธิต่อหุ้น (EPS) ได้ 12.4% ถือว่าอยู่ในระดับต่ำ โดยตัวแปรที่ส่งผลอย่างมีนัยสำคัญ ได้แก่ การเปิดเผยข้อมูลด้านงบการเงินเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม (OFSD) สัดส่วนของกรรมการอิสระ (IDR) จำนวนคณะกรรมการบริษัท (Bsize) มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.01 ($P < 0.01$) การเปิดเผยข้อมูลอื่นๆ

ด้านสิ่งแวดล้อม (OOD) มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ($P < 0.05$) และไม่เกิดปัญหา Multicollinearity เนื่องจาก Tolerance ไม่ต่ำกว่า 0.2 และค่า VIF ไม่เกิน 10 เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์การถดถอย (β) พบว่า ทั้ง 4 ตัวมีค่าเป็นบวก หมายความว่ามีความสัมพันธ์ทางบวกกับกำไรสุทธิต่อหุ้น (EPS) หรือถ้าการเปิดเผยข้อมูลด้านงบการเงินเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม (OFSD) สัดส่วนของกรรมการอิสระ (IDR) จำนวนคณะกรรมการบริษัท (Bsize) หรือการเปิดเผยข้อมูลอื่นๆ ด้านสิ่งแวดล้อม (OOD) เพิ่มขึ้น จะทำให้กำไรสุทธิต่อหุ้น (EPS) เพิ่มขึ้น แต่ถ้าลดลง จะทำให้กำไรสุทธิต่อหุ้น (EPS) ลดลงด้วยเช่นกัน รายละเอียดแสดงดังตาราง 4.18

ตาราง 4.18 การวิเคราะห์ถดถอยพหุระหว่างการเปิดเผยข้อมูลสิ่งแวดล้อมและการกำกับดูแลกิจการที่ดี ต่อกำไรสุทธิต่อหุ้น

Model Profitability	Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients		P-Value	Collinearity Statistics	
	B	Std.Error	Beta	t		Tolerance	VIF
Constant	-931.950	198.220		-4.702	0.000**		
OEPD	33.086	26.435	0.059	1.252	0.211	0.903	1.108
OMMD	-12.177	27.532	-0.021	-0.442	0.659	0.883	1.133
OPSID	33.622	20.843	0.078	1.613	0.107	0.856	1.168
OFSD	251.883	62.780	0.183	4.012	0.000**	0.950	1.053
ORSD	-4.878	93.557	-0.002	-0.052	0.958	0.944	1.059
OOD	96.365	38.033	0.117	2.534	0.012*	0.930	1.075
MO	-2.180	1.253	-0.078	-1.740	0.083	0.979	1.021
IDR	8.482	2.556	0.160	3.318	0.001**	0.855	1.169
Bsize	49.909	12.792	0.189	3.902	0.000**	0.843	1.187
DualCEO	-9.927	62.911	-0.007	-0.158	0.875	0.891	1.122
PDBM	-0.038	0.378	-0.004	-0.099	0.921	0.985	1.015
R = 0.353	R ² = 0.124		S.E. = 498.14				
F = 5.724	Df = 11, 443		P _(ANOVA) = 0.000**		Durbin-Watson = 0.347		

a. Dependent Variable: กำไรสุทธิต่อหุ้น (EPS)

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่องระดับการเปิดเผยข้อมูลสิ่งแวดล้อมและการกำกับดูแลกิจการที่ดีที่มีผลต่อผลการดำเนินงานของธุรกิจ ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างระดับการเปิดเผยข้อมูลสิ่งแวดล้อมกับผลการดำเนินงานและศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการกำกับดูแลกิจการที่ดีกับผลการดำเนินงานของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง สามารถสรุปผล อภิปรายผล และเสนอแนะงานวิจัย โดยแบ่งออกเป็น 3 หัวข้อ ดังนี้

- 5.1 สรุปผลการศึกษา
- 5.2 อภิปรายผลการศึกษา
- 5.3 ข้อเสนอแนะการศึกษา

5.1 สรุปผลการศึกษา

5.1.1 สรุปผลข้อมูลการเปิดเผยข้อมูลสิ่งแวดล้อม

จากการศึกษาสรุปว่า ดัชนีการเปิดเผยข้อมูลสิ่งแวดล้อม มีค่าดัชนีเฉลี่ยเท่ากับร้อยละ 25.92 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 9.26 เมื่อพิจารณาการเปิดเผยข้อมูลในแต่ละด้านพบว่า การเปิดเผยข้อมูลนโยบายด้านสิ่งแวดล้อม (คะแนนเต็ม 5) มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.69 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.93 คะแนน การเปิดเผยการจัดการและการตรวจสอบด้านสิ่งแวดล้อม (คะแนนเต็ม 3) คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 0.91 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.90 คะแนน การเปิดเผยผลกระทบของผลิตภัณฑ์และบริการต่อสิ่งแวดล้อม (คะแนนเต็ม 7) คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.30 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.21 คะแนน การเปิดเผยข้อมูลด้านงบการเงินเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม (คะแนนเต็ม 6) คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 0.06 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.38 คะแนน การเปิดเผยข้อมูลการวิจัยและศึกษาด้านสิ่งแวดล้อม (คะแนนเต็ม 2) คะแนนเฉลี่ย

เท่ากับ 0.07 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.26 คะแนน และการเปิดเผยข้อมูลอื่นๆ ด้านสิ่งแวดล้อม (คะแนนเต็ม 3) คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 0.72 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.64 คะแนน

5.1.2 สรุปผลข้อมูลการกำกับดูแลกิจการที่ดี

จากการศึกษาสรุปว่า บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มอุตสาหกรรมอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง มีขนาดของคณะกรรมการบริษัท (คน) เฉลี่ยเท่ากับ 9.65 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.99 สัดส่วนการถือหุ้นที่ถือโดยผู้บริหาร (ร้อยละ) เฉลี่ยเท่ากับ 18.70 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 17.01 สัดส่วนของกรรมการอิสระ (ร้อยละ) เฉลี่ยเท่ากับ 43.74 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 9.89 สัดส่วนการเข้าประชุมของคณะกรรมการบริษัท (ร้อยละ) เฉลี่ยเท่ากับ 94.40 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 62.27 และการควบอำนาจในการบริหารของประธานกรรมการ มีการควบอำนาจ ร้อยละ 80.9

5.1.3 สรุปผลข้อมูลผลการดำเนินงานของธุรกิจ

จากการศึกษาสรุปว่า บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มอุตสาหกรรมอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง มีอัตราผลตอบแทนส่วนของผู้ถือหุ้น (ROE) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.51 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 96.73 อัตราผลตอบแทนของสินทรัพย์ (ROA) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.51 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 11.09 อัตราส่วนราคาตลาดต่อกำไรสุทธิต่อหุ้น (P/E) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 45.65 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 632.49 และกำไรสุทธิต่อหุ้น (EPS) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 108.9 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 525.88

5.1.4 สรุปผลผลการวิเคราะห์สหสัมพันธ์เพียร์สัน (Pearson Correlation Coefficient)

จากการศึกษาสรุปว่า การเปิดเผยข้อมูลสิ่งแวดล้อม การกำกับดูแลกิจการที่ดี ที่มีความสัมพันธ์กับ อัตราผลตอบแทนส่วนของผู้ถือหุ้น (ROE) ได้แก่ การเปิดเผยข้อมูลนโยบายด้านสิ่งแวดล้อม (OEPD) ค่า r เท่ากับ 0.096 การเปิดเผยข้อมูลอื่นๆ ด้านสิ่งแวดล้อม (OOD) ค่า r เท่ากับ 0.098 การควบอำนาจในการบริหารของประธานกรรมการ (DualCEO) ค่า r เท่ากับ 0.105 ที่มีความสัมพันธ์กับอัตราผลตอบแทนของสินทรัพย์ (ROA) ได้แก่ การเปิดเผยข้อมูลอื่นๆ

ด้านสิ่งแวดล้อม (OOD) ค่า r เท่ากับ 0.139 สัดส่วนการถือหุ้นที่ถือโดยผู้บริหาร (MO) ค่า r เท่ากับ 0.146 จำนวนคณะกรรมการบริษัท (Bsize) ค่า r เท่ากับ 0.12 ที่มีความสัมพันธ์กับกำไรสุทธิต่อหุ้น (EPS) ได้แก่ การเปิดเผยข้อมูลนโยบายด้านสิ่งแวดล้อม (OEPD) ค่า r เท่ากับ 0.099 การเปิดเผยผลกระทบของผลิตภัณฑ์และบริการต่อสิ่งแวดล้อม (OPSID) ค่า r เท่ากับ 0.145 การเปิดเผยข้อมูลด้านงบการเงินเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม (OFSD) ค่า r เท่ากับ 0.203 การเปิดเผยข้อมูลอื่นๆ ด้านสิ่งแวดล้อม (OOD) ค่า r เท่ากับ 0.135 สัดส่วนการถือหุ้นที่ถือโดยผู้บริหาร (MO) ค่า r เท่ากับ -0.114 สัดส่วนของกรรมการอิสระ (IDR) ค่า r เท่ากับ 0.10 จำนวนคณะกรรมการบริษัท (Bsize) ค่า r เท่ากับ 0.163 แต่ไม่มีตัวแปรการเปิดเผยข้อมูลสิ่งแวดล้อม การกำกับดูแลกิจการที่ดีที่มีความสัมพันธ์กับ อัตราส่วนราคาตลาดต่อกำไรสุทธิต่อหุ้น (P/E)

5.1.5 ผลการวิเคราะห์สมการถดถอยเชิงพหุ (Multiple Regression)

1. สรุปผลการวิเคราะห์ถดถอยพหุการเปิดเผยข้อมูลสิ่งแวดล้อมต่อผลการดำเนินงาน

จากการวิเคราะห์ถดถอยพหุการเปิดเผยข้อมูลสิ่งแวดล้อม ต่ออัตราผลตอบแทนส่วนของผู้ถือหุ้น (ROE) พบว่า สมการถดถอยที่ได้ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($P_{(ANOVA)} = 0.091 > 0.05$) หมายความว่าตัวแปรการเปิดเผยข้อมูลสิ่งแวดล้อม ได้แก่ การเปิดเผยข้อมูลนโยบายด้านสิ่งแวดล้อม (OEPD) การเปิดเผยการจัดการและการตรวจสอบด้านสิ่งแวดล้อม (OMMD) การเปิดเผยผลกระทบของผลิตภัณฑ์และบริการต่อสิ่งแวดล้อม (OPSID) การเปิดเผยข้อมูลด้านงบการเงินเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม (OFSD) การเปิดเผยข้อมูลการวิจัยและศึกษาด้านสิ่งแวดล้อม (ORSD) และการเปิดเผยข้อมูลอื่นๆ ด้านสิ่งแวดล้อม (OOD) ไม่มีความสัมพันธ์กับอัตราผลตอบแทนส่วนของผู้ถือหุ้น (ROE)

จากการวิเคราะห์ถดถอยพหุการเปิดเผยข้อมูลสิ่งแวดล้อม ต่ออัตราผลตอบแทนของสินทรัพย์รวม (ROA) สรุปว่า สมการถดถอยที่ได้มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ($P_{(ANOVA)} = 0.033 < 0.05$) ได้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ $r = 0.173$ และ ค่า $r^2 = 0.03$ หมายความว่าสมการถดถอยสามารถอธิบายอัตราผลตอบแทนของสินทรัพย์รวม (ROA) ได้ 3% ถือว่าอยู่ในระดับต่ำมาก โดยตัวแปรที่ส่งผลอย่างมีนัยสำคัญ คือ การเปิดเผยข้อมูลอื่นๆ

ด้านสิ่งแวดล้อม (OOD) มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.01 ($P = 0.009 < 0.01$) และไม่เกิดปัญหา MultiCollinearity เนื่องจาก Tolerance ไม่ต่ำกว่า 0.2 และค่า VIF ไม่เกิน 10 เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์การถดถอย (β) พบว่า มีค่าเป็นบวก หมายความว่ามีความสัมพันธ์ทางบวกกับอัตราผลตอบแทนของสินทรัพย์รวม (ROA) หรือถ้าการเปิดเผยข้อมูลอื่นๆ ด้านสิ่งแวดล้อม (OOD) เพิ่มขึ้น จะทำให้อัตราผลตอบแทนของสินทรัพย์รวม (ROA) เพิ่มขึ้น แต่ถ้าการเปิดเผยข้อมูลอื่นๆ ด้านสิ่งแวดล้อม (OOD) ลดลงจะทำให้อัตราผลตอบแทนของสินทรัพย์รวม (ROA) ลดลงด้วยเช่นกัน

จากการวิเคราะห์ถดถอยพหุการเปิดเผยข้อมูลสิ่งแวดล้อม ต่ออัตราส่วนราคาตลาดต่อกำไรสุทธิต่อหุ้น (P/E) สรุปว่า สมการถดถอยที่ได้ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($P_{(ANOVA)} = 0.796 > 0.05$) หมายความว่าตัวแปรการเปิดเผยข้อมูลสิ่งแวดล้อม ได้แก่ การเปิดเผยข้อมูลนโยบายด้านสิ่งแวดล้อม (OEPD) การเปิดเผยการจัดการและการตรวจสอบด้านสิ่งแวดล้อม (OMMD) การเปิดเผยผลกระทบของผลิตภัณฑ์และบริการต่อสิ่งแวดล้อม (OPSID) การเปิดเผยข้อมูลด้านงบการเงินเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม (OFSD) การเปิดเผยข้อมูลการวิจัยและศึกษาด้านสิ่งแวดล้อม (ORSD) และการเปิดเผยข้อมูลอื่นๆ ด้านสิ่งแวดล้อม (OOD) ไม่มีความสัมพันธ์กับอัตราส่วนราคาตลาดต่อกำไรสุทธิต่อหุ้น (P/E)

จากการวิเคราะห์ถดถอยพหุการเปิดเผยข้อมูลสิ่งแวดล้อม ต่อกำไรสุทธิต่อหุ้น (EPS) สรุปว่า สมการถดถอยที่ได้ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($P_{(ANOVA)} = 0.607 > 0.05$) หมายความว่าตัวแปรการเปิดเผยข้อมูลสิ่งแวดล้อม ได้แก่ การเปิดเผยข้อมูลนโยบายด้านสิ่งแวดล้อม (OEPD) การเปิดเผยการจัดการและการตรวจสอบด้านสิ่งแวดล้อม (OMMD) การเปิดเผยผลกระทบของผลิตภัณฑ์และบริการต่อสิ่งแวดล้อม (OPSID) การเปิดเผยข้อมูลด้านงบการเงินเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม (OFSD) การเปิดเผยข้อมูลการวิจัยและศึกษาด้านสิ่งแวดล้อม (ORSD) และการเปิดเผยข้อมูลอื่นๆ ด้านสิ่งแวดล้อม (OOD) ไม่มีความสัมพันธ์กับกำไรสุทธิต่อหุ้น (EPS)

2. สรุปผลการวิเคราะห์ถดถอยพหุการกำกับดูแลกิจการที่ดี ต่อผลการดำเนินงาน

จากการวิเคราะห์ถดถอยพหุการกำกับดูแลกิจการที่ดี ต่ออัตราผลตอบแทนส่วนของผู้ถือหุ้น (ROE) สรุปว่า สมการถดถอยที่ได้ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($P_{(ANOVA)} = 0.111 > 0.05$)

หมายความว่าตัวแปรการกำกับดูแลกิจการที่ดี ได้แก่ สัดส่วนการถือหุ้นที่ถือโดยผู้บริหาร (MO) สัดส่วนของกรรมการอิสระ (IDR) จำนวนคณะกรรมการบริษัท (Bsize) การควบอำนาจในการบริหารของประธานกรรมการ (DualCEO) และสัดส่วนการเข้าประชุมของคณะกรรมการบริษัท (PDMB) ไม่มีความสัมพันธ์กับอัตราผลตอบแทนส่วนของผู้ถือหุ้น (ROE)

จากการวิเคราะห์ถดถอยพหุการกำกับดูแลกิจการที่ดี ต่ออัตราผลตอบแทนของสินทรัพย์รวม (ROA) สรุปว่า สมการถดถอยที่ได้มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.01 ($P_{(ANOVA)} = 0.003 < 0.01$) ได้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ $r = 0.199$ และค่า $r^2 = 0.04$ หมายความว่าสมการถดถอยสามารถอธิบายอัตราผลตอบแทนของสินทรัพย์รวม (ROA) ได้ 4% ถือว่าอยู่ในระดับต่ำมาก โดยตัวแปรที่ส่งผลอย่างมีนัยสำคัญ ได้แก่ สัดส่วนการถือหุ้นที่ถือโดยผู้บริหาร (MO) มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.01 ($P = 0.001 < 0.01$) จำนวนคณะกรรมการบริษัท (Bsize) มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ($P = 0.013 < 0.05$) และไม่เกิดปัญหา MultiCollinearity เนื่องจาก Tolerance ไม่ต่ำกว่า 0.2 และค่า VIF ไม่เกิน 10 เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์การถดถอย (β) พบว่า มีค่าเป็นบวก หมายความว่าตัวแปรทั้ง 2 มีความสัมพันธ์ทางบวกกับอัตราผลตอบแทนของสินทรัพย์รวม (ROA) หรือถ้าตัวแปรใดเพิ่มขึ้นจะทำให้อัตราผลตอบแทนของสินทรัพย์รวม (ROA) เพิ่มขึ้น แต่ถ้าตัวแปรใดมีค่าลดลงจะทำให้อัตราผลตอบแทนของสินทรัพย์รวม (ROA) ลดลงด้วยเช่นกัน

จากการวิเคราะห์ถดถอยพหุการกำกับดูแลกิจการที่ดี ต่ออัตราส่วนราคาตลาดต่อกำไรสุทธิต่อหุ้น (P/E) สรุปว่า สมการถดถอยที่ได้ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($P_{(ANOVA)} = 0.374 > 0.05$) หมายความว่าตัวแปรการกำกับดูแลกิจการที่ดี ได้แก่ สัดส่วนการถือหุ้นที่ถือโดยผู้บริหาร (MO) สัดส่วนของกรรมการอิสระ (IDR) จำนวนคณะกรรมการบริษัท (Bsize) การควบอำนาจในการบริหารของประธานกรรมการ (DualCEO) และสัดส่วนการเข้าประชุมของคณะกรรมการบริษัท (PDMB) ไม่มีความสัมพันธ์กับอัตราส่วนราคาตลาดต่อกำไรสุทธิต่อหุ้น (P/E)

จากการวิเคราะห์ถดถอยพหุการกำกับดูแลกิจการที่ดีต่อกำไรสุทธิต่อหุ้น (EPS) สรุปว่า สมการถดถอยที่ได้ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($P_{(ANOVA)} = 0.774 > 0.05$) หมายความว่าตัวแปรการกำกับดูแลกิจการที่ดี ได้แก่ สัดส่วนการถือหุ้นที่ถือโดยผู้บริหาร (MO) สัดส่วนของ

กรรมการอิสระ (IDR) จำนวนคณะกรรมการบริษัท (Bsize) การควบคุมอำนาจในการบริหารของประธานกรรมการ (DualCEO) และสัดส่วนการเข้าประชุมของคณะกรรมการบริษัท (PDMB) ไม่มีความสัมพันธ์กับกำไรสุทธิต่อหุ้น (EPS)

5.2 อภิปรายผลการศึกษา

5.2.1 ระดับการเปิดเผยข้อมูลสิ่งแวดล้อมมีความสัมพันธ์กับผลการดำเนินงาน ซึ่งเป็นจริงตามสมมติฐานการศึกษาที่ 1 การเปิดเผยข้อมูลสิ่งแวดล้อมของบริษัทในกลุ่มอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับผลการดำเนินงานของธุรกิจ ซึ่งปัจจุบันได้มีการรณรงค์เรื่องการเปิดเผยข้อมูลตามหลักการกำกับดูแลที่ตีรวมทั้งบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์จะอยู่ภายใต้มาตรฐานการจัดการสิ่งแวดล้อมซึ่งอาจเป็นโอกาสให้ผลการดำเนินงานของบริษัทโดยรวมสูงขึ้น โดยแยกอภิปรายได้ ดังนี้

1. ระดับการเปิดเผยข้อมูลสิ่งแวดล้อมมีความสัมพันธ์กับผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (ROE) ซึ่งเป็นจริงตามสมมติฐานการศึกษาที่ 1 สอดคล้องกับ อุปพันธ์ ทวีผล (2560) ศึกษาเรื่องอิทธิพลของระดับการเปิดเผยข้อมูลสิ่งแวดล้อมของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยที่มีต่อความสำเร็จของการดำเนินธุรกิจ ในกลุ่มสินค้าอุตสาหกรรม ผลการศึกษาพบว่า การเปิดเผยข้อมูลสิ่งแวดล้อม มีอิทธิพลเชิงบวกต่ออัตราผลตอบแทนต่อส่วนผู้ถือหุ้น (ROE) นั่นคือ กิจกรรมที่มีความสามารถในการทำกำไรสูงจะมีการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมสูงขึ้น ตามไปด้วย รวมทั้งสอดคล้องกับ Murcia and Santos (2012) ที่พบว่าความสามารถในการทำกำไรมีความสัมพันธ์กับการเปิดเผยข้อมูลตามความสนใจในมุมมองรวมทั้งด้านเศรษฐกิจและด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม โดยอัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (ROE) แสดงถึงความสามารถในการสร้างผลตอบแทนจากส่วนของเงินทุนที่ผู้ถือหุ้นนำมาลงทุน และเป็นอัตราส่วนที่แสดงถึงความสามารถในการทำกำไรจากการดำเนินงาน

2. ระดับการเปิดเผยข้อมูลสิ่งแวดล้อมมีความสัมพันธ์กับอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ (ROA) ซึ่งเป็นจริงตามสมมติฐานการศึกษาที่ 1 สอดคล้องกับ รongเอก วรณพฤกษ์ (2558) ศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างผลการดำเนินงานกับการเปิดเผยข้อมูลด้านสังคมและ

สิ่งแวดล้อมของบริษัทในกลุ่มอุตสาหกรรมอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้างที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ผลการศึกษาพบว่า อัตราส่วนผลตอบแทนต่อสินทรัพย์รวมมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการเปิดเผยข้อมูลด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม อุปพันธ์ ทวีผล (2560) ศึกษาเรื่องอิทธิพลของระดับการเปิดเผยข้อมูลสิ่งแวดล้อมของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยที่มีต่อความสำเร็จของการดำเนินธุรกิจ ในกลุ่มสินค้าอุตสาหกรรม ผลการศึกษาพบว่า การเปิดเผยข้อมูลสิ่งแวดล้อม มีอิทธิพลทางบวกกับอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ (ROA) และสอดคล้องกับ บุรณภพ สมเศรษฐ์และคณะ (2556) ที่พบความสัมพันธ์เชิงบวกระหว่างปัจจัยกิจกรรมการแสดงความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กรด้านสิ่งแวดล้อมกับอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ นั่นคือ กิจกรรมที่มีการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมมากกว่าจะมีอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์รวมมากกว่า

3. ระดับการเปิดเผยข้อมูลสิ่งแวดล้อมไม่มีความสัมพันธ์กับอัตราส่วนราคาตลาดต่อกำไรสุทธิต่อหุ้น (P/E) ซึ่งไม่เป็นจริงตามสมมติฐานการศึกษาที่ 1 สอดคล้องกับ พรพิมล โทสมบุญ (2562) ศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดเผยข้อมูลด้านบัญชีสิ่งแวดล้อมและความรับผิดชอบต่อสังคมกับผลการดำเนินงานของบริษัทในกลุ่มอุตสาหกรรมทรัพยากร และกลุ่มอุตสาหกรรมเทคโนโลยีที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ผลการศึกษาพบว่า การเปิดเผยข้อมูลด้านบัญชีสิ่งแวดล้อมและความรับผิดชอบต่อสังคมของบริษัทกลุ่มอุตสาหกรรมทรัพยากร และอุตสาหกรรมเทคโนโลยีไม่มีความสัมพันธ์กับอัตราส่วนราคาตลาดต่อกำไรสุทธิต่อหุ้น (P/E)

4. ระดับการเปิดเผยข้อมูลสิ่งแวดล้อมไม่มีความสัมพันธ์กับอัตราส่วนกำไรสุทธิต่อหุ้น (EPS) ซึ่งไม่เป็นจริงตามสมมติฐานการศึกษาที่ 1 และไม่สอดคล้องกับ อุปพันธ์ ทวีผล (2560) ศึกษาเรื่องอิทธิพลของระดับการเปิดเผยข้อมูลสิ่งแวดล้อมของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยที่มีต่อความสำเร็จของการดำเนินธุรกิจ ในกลุ่มสินค้าอุตสาหกรรม ผลการศึกษาพบว่า การเปิดเผยข้อมูลสิ่งแวดล้อม มีอิทธิพลเชิงบวกอัตราส่วนกำไรสุทธิต่อหุ้น (EPS) นั่นคือ ผลจากการที่เปิดเผยข้อมูลสิ่งแวดล้อมมากขึ้นจะส่งผลให้กำไรต่อหุ้นสูงขึ้น โดยกำไรต่อหุ้นเป็นตัวชี้วัดสำคัญของตัวเลขกำไรของบริษัทได้เป็นอย่างดี กล่าวคือ จำนวนกำไรของบริษัท

และจำนวนหุ้นที่จดทะเบียนในตลาดหุ้นอาจแตกต่างกัน ดังนั้น กำไรต่อหุ้นมอบช่องทางประเมินมูลค่าต่อหุ้นของบริษัทให้สามารถเปรียบเทียบกันได้ว่าบริษัทใดมีตัวเลขกำไรมากกว่ากัน

5.2.2 การกำกับดูแลกิจการที่ดีมีความสัมพันธ์กับอัตราผลตอบแทนของสินทรัพย์รวม (ROA) ซึ่งเป็นจริงตามสมมติฐานการศึกษาที่ 2 สอดคล้องกับ ปิยะณัฐ ฤกษ์พุทธรตม (2560) ได้ศึกษาผลกระทบของโครงสร้างผู้ถือหุ้นที่มีต่อผลการดำเนินงานของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ผลการวิจัยพบว่า โครงสร้างผู้ถือหุ้น มีผลกระทบทางบวกต่อผลการดำเนินงานที่วัดผลตอบแทนจากสินทรัพย์ ในส่วนผลการศึกษา ที่พบว่า การกำกับดูแลกิจการที่ดี ไม่มีความสัมพันธ์กับอัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (ROE) อัตราส่วนราคาตลาดต่อกำไรสุทธิต่อหุ้น (P/E) และกำไรสุทธิต่อหุ้น (EPS) ซึ่งไม่เป็นจริงตามสมมติฐานการศึกษาที่ 2 และไม่สอดคล้องกับ สัตยา ตันจันทรพงศ์ (2557) ได้ศึกษาอิทธิพลของการกำกับดูแลกิจการ การบริหาร กำไรและการวางแผนภาษีที่มีผลต่อผลการดำเนินงานของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ผลการศึกษาพบว่า การกำกับดูแลและกิจการที่ดีมีความสัมพันธ์ในเชิงบวกกับผลการดำเนินงาน

5.3 ข้อเสนอแนะการวิจัย

5.3.1 จากผลการศึกษาที่พบว่า การเปิดเผยข้อมูลสิ่งแวดล้อม ได้แก่ การเปิดเผยข้อมูลนโยบายด้านสิ่งแวดล้อม (OEPD) และการเปิดเผยข้อมูลอื่นๆ ด้านสิ่งแวดล้อม (OOD) และการกำกับดูแลกิจการที่ดี ได้แก่ สัดส่วนการถือหุ้นที่ถือโดยผู้บริหาร (MO) และจำนวนคณะกรรมการบริษัท (Bsize) มีผลทางบวกกับผลการดำเนินธุรกิจของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง ดังนั้น หากผู้สนใจลงทุนธุรกิจกลุ่มนี้สามารถใช้ข้อมูล การเปิดเผยข้อมูลสิ่งแวดล้อม และการกำกับดูแลกิจการที่ดี มาร่วมในการตัดสินใจได้ ทั้งนี้ เนื่องจากการดำเนินนโยบายหรือลงทุนในส่วนเหล่านี้ใหญ่เป็นรายจ่ายส่วนที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้แก่กิจการ ดังนั้นบริษัทส่วนใหญ่ที่ไม่ได้มีผลการดำเนินงานที่ดีอย่างต่อเนื่อง อาจจะไม่ดำเนินนโยบายหรือลงทุนในส่วนนี้ ส่งผลให้ไม่เปิดเผยข้อมูลเหล่านี้มากนัก จึงพอใช้เป็นข้อมูลในการตัดสินใจได้ว่าหากบริษัทใดที่มีการเปิดเผยข้อมูลสิ่งแวดล้อม และการกำกับดูแลกิจการที่ดี

ในระดับที่สูง ก็มีแนวโน้มที่จะมีผลการดำเนินงานที่ดีได้ แต่ทั้งนี้ยังมีปัจจัยอื่นๆ อีกมาที่จะส่งผลต่อผลการดำเนินการของธุรกิจ ดังนั้นผู้ลงทุนต้องศึกษาข้อมูลปัจจัยอื่นๆ เพิ่มเติมด้วยเพื่อร่วมในการตัดสินใจลงทุน รวมทั้งการศึกษานี้เป็นการศึกษากลุ่มธุรกิจอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้างเท่านั้น หากเป็นกลุ่มธุรกิจอื่นๆ อาจจะทำให้ผลการศึกษาที่แตกต่างกันได้

5.3.2 ในโอกาสต่อไปควรมีการศึกษาเปรียบเทียบกับกลุ่มธุรกิจอื่นๆ ว่าปัจจัยการเปิดเผยข้อมูลสิ่งแวดล้อม และการกำกับดูแลกิจการที่ดี จะส่งผลกับผลการดำเนินงานของธุรกิจอย่างไร เพื่อให้ผู้ลงทุนสามารถใช้เปรียบเทียบในการตัดสินใจได้อย่างรอบคอบมากยิ่งขึ้น

บรรณานุกรม

- จิรติ สิรินุสรณ์. (2559). ความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมและสังคม กับผลประโยชน์เชิงบวกของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยหมวด ขึ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์. ค้นคว้าอิสระ บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี ราชมนังคละพระนคร.
- ฐิติมา กิ่งแก้ว. (2555). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมตามความสมัครใจ ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. งานประชุมวิชาการบัณฑิตศึกษา ระดับชาติ ครั้งที่ 2 ประจำปี 2555, 1-165.
- ทริยา พงษ์พันธุ์. (2558). ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการเปิดเผยข้อมูลความรับผิดชอบต่อ ด้านสิ่งแวดล้อมสังคมและบรรษัทภิบาลขององค์กรกับผลประกอบการทางการเงินของบริษัท หมวดธุรกิจพลังงานที่อยู่ในดัชนี SET 50. การค้นคว้าอิสระบัณฑิต มหาบัณฑิต สาขาการบัญชีคณะการบัญชี มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต, กรุงเทพ.
- ณัฐวดี อุชชิน. (2559). การเปิดเผยข้อมูลบัญชีสิ่งแวดล้อมและสังคม: การศึกษาเชิงเปรียบเทียบ แนวปฏิบัติระหว่างกลุ่ม อุตสาหกรรมของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ แห่งประเทศไทย. การประชุมวิชาการ มทร.ตะวันออก ครั้งที่ 9. ชลบุรี.
- ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. (2562). สรุปจำนวนหลักทรัพย์และบริษัทจดทะเบียน. สืบค้น 30 พฤษภาคม 2563. เข้าถึงจาก <https://www.set.or.th/set/marketstatistics.do>
- ธีรพร ทองชะโชค และอาคม ใจแก้ว. (2556). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความรับผิดชอบต่อสังคม ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. วารสารวิทยาการจัดการ ปีที่ 30 ฉบับที่ 1 มกราคม - มิถุนายน 2556.
- นภาพร จักรวาลกุล. (2559). ผลกระทบการกำกับดูแลกิจการที่ดีของบริษัทจดทะเบียนในตลาด หลักทรัพย์แห่งประเทศไทยต่อระดับรายงานความยั่งยืนของกิจการ. วิทยานิพนธ์ บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยบูรพา.

บรรณานุกรม (ต่อ)

นิตยา วงศ์ภินันท์วัฒนา, วิไลลักษณ์ แสงอรุณ, วรณศิลป์ ทิมแย้มประเสริฐ, และวันดี ออดปัญญา.

(2547). การรายงานความรับผิดชอบต่อสังคมของธุรกิจ โดยบริษัทผู้ผลิตสินค้าที่

จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. จุฬาลงกรณ์ปริทัศน์, 26- 99.

นันทพงศ์ จันทมาศ. (2561). การเปลี่ยนแปลงครั้งสำคัญ ระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมเป็น ฉบับ ISO

14001 : 2015. วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเซีย ฉบับวิทยาศาสตร์

และเทคโนโลยี ปีที่ 12 ฉบับที่ 3, เดือนพฤศจิกายน – ธันวาคม 2561, 14 – 24.

บุรณภาพ สมเศรษฐ์ และคณะ. (2556). ความสัมพันธ์ระหว่างขนาดขององค์กรความรับผิดชอบต่อ

สังคม และผลการดำเนินงานด้านการเงิน. วารสารวิชาชีพบัญชี ปีที่ 9, ฉบับที่ 24: 37-58.

ปิยะณัฐ ฤกษ์พุดทอม. (2560). ผลกระทบของโครงสร้างผู้ถือหุ้นที่มีต่อผลการดำเนินงาน ของบริษัท

จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. มหาวิทยาลัยศรีปทุม.

พรพิมล โทสมบุรณ์. (2562). ความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดเผยข้อมูลด้านบัญชีสิ่งแวดล้อมและ

ความรับผิดชอบต่อสังคมกับผลการดำเนินงานของบริษัทในกลุ่มอุตสาหกรรมทรัพยากร

และกลุ่มอุตสาหกรรมเทคโนโลยีที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย.

บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร.

พรรณี กัมพลกัญญา. (2558). การเปิดเผยข้อมูลความรับผิดชอบต่อสังคมของบริษัทจดทะเบียน

ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยที่มีรายชื่อหลักทรัพย์ในกลุ่มดัชนี SET 100.

บัญชีมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

พีไลวรรณ พันธุ์เพ็ง. (2557). ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีผลกระทบกับคุณภาพการเปิดเผย

ข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. บริหารธุรกิจ

มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- มาลินี สายก้อน และณัฐนันท์ จิตติยาปราโมทย์. (2560). ผลกระทบความรับผิดชอบต่อสังคมของธุรกิจที่มีต่อการเปิดเผยข้อมูลบัญชีสิ่งแวดล้อมของกลุ่มอุตสาหกรรมการผลิตที่ได้การรับรอง ISO 14001 ในประเทศไทย. วารสารวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏ เชียงราย ปีที่ 12 ฉบับที่ 2 (กรกฎาคม - ธันวาคม 2560).
- มัลลิกา เทียมสวัสดิ์. (2561). ประสิทธิภาพของบัญชีสิ่งแวดล้อมที่มีต่อคุณภาพของข้อมูล. บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร.
- รองเอก วรณพฤกษ์. (2558). ความสัมพันธ์ระหว่างผลการดำเนินงานกับการเปิดเผยข้อมูลด้านสังคมและสิ่งแวดล้อมของบริษัทในกลุ่มอุตสาหกรรมอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้างที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. การประชุมวิชาการระดับชาติ มหาวิทยาลัยศรีปทุม ครั้งที่ 10 ประจำปี 2558, 376-387.
- วิริยา จงรักษ์สัตย์. (2560). การเปิดเผยข้อมูลทางสังคมและสิ่งแวดล้อมตามกรอบการจัดทำรายงานของ GRI:กรณีศึกษา บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ในกลุ่มดัชนีเซท 100. วารสารเกษตรศาสตร์ธุรกิจประยุกต์
- ศิลปพร ศรีจันเพชร. (2552). การกำกับดูแลกิจการที่ดีเพื่อความยั่งยืน. วารสารวิชาชีพบัญชี, 5 (13) : 26 - 30 : สิงหาคม.
- ศศิ ดิษณะ. (2559). ผลกระทบของการเปิดเผยข้อมูลสิ่งแวดล้อม และการควบคุมภายในต่อมูลค่ากิจการ : กรณีศึกษาบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. บัญชีมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
- สถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ. (2541). คู่มือระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม ISO 14001. กรุงเทพฯ : สถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ.
- สมชาย สุภัทรกุล. (2554). คุณภาพของการเปิดเผยข้อมูลทางการเงิน : ประโยชน์และการประเมินคุณภาพ. วารสารบริหารธุรกิจ (เมษายน - มิถุนายน 2554) : 11-21.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- สไปทิพย์ ขวัญกลับ. (2557). การศึกษาการเปิดเผยข้อมูลบัญชีสิ่งแวดล้อมของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, คณะการบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร.
- สุภาพันธุ์ สมบูรณ์มนตรี. (2559). ความสัมพันธ์ระหว่างบรรษัทภิบาลกับการเปิดเผยข้อมูลความยั่งยืนของธุรกิจการเงิน หลักฐานเชิงประจักษ์จากตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- สัทยา ตันจันทรพงษ์. (2557). อิทธิพลของการกำกับดูแลกิจการ การบริหารกำไรและการวางแผนภาษีที่มีผลต่อผลการดำเนินงานของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- สำนักกำกับดูแลธุรกิจ กรมทะเบียนการค้า, กระทรวงพาณิชย์. (2543). บทบาทของนักบัญชีกับรายงานสิ่งแวดล้อม. การประชุมนักบัญชีทั่วประเทศครั้งที่ 17. กรุงเทพฯ : สมาคมนักบัญชีและผู้สอบบัญชีรับอนุญาตแห่งประเทศไทย.
- ไอรดา หนูตะพงค์. (2560). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อระดับการเปิดเผยข้อมูลสิ่งแวดล้อม กรณีศึกษา กลุ่มบริษัทอุตสาหกรรมเกษตรและอุตสาหกรรมอาหารที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- อุปพันธ์ ทวีผล. (2560). อิทธิพลของระดับการเปิดเผยข้อมูลสิ่งแวดล้อมของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยที่มีต่อความสำเร็จของการดำเนินธุรกิจ. การค้นคว้าอิสระ. มหาวิทยาลัยศรีปทุม.
- อังคณา อีรนพไพบูลย์. (2548). การศึกษาการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมและสังคมบริษัทของบริษัทจดทะเบียนกลุ่มอุตสาหกรรมทรัพยากรในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. รายงานการค้นคว้าแบบอิสระปริญญาโทมหาบัณฑิตบัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- อัมพร เทียงตระกูล. (2551). ผลกระทบของความรู้ความสามารถของนักบัญชี การสนับสนุนของผู้บริหารและแรงกดดันจากสังคม ที่มีต่อประสิทธิภาพการบัญชีสิ่งแวดล้อมของธุรกิจที่ได้รับ ISO 14001 สาขาอุตสาหกรรมการผลิตในประเทศไทย. รายงานผลการวิจัย มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์.
- Botosan, Christine A. (1997). *Disclosure Level and the Cost of Equity Capital*. Accounting Review, 323-349.
- Carrol, A., & Bucholtz, A.K. (2006). *Business and Society: Ethics and Stakeholder Management*. South western Publishing: Thompson.
- Deegan, C. (2001). *Financial Accounting Theory*. Roseville, NSW : McGraw-Hill Book Company Australia Pty. Limited.
- Eng, L. L. and Y. T. Mak (2003). "Corporate Governance and Voluntary Disclosure." Journal of Accounting and Public Policy, 22: 325-345.
- Gonenc, H. and Scholtens , B. (2017). "Environmental and Financial Performance of Fossil Fuel Firms: A Closer Inspection of their Interaction." Ecological Economics 132: 307-328.
- Jensen, M.C., and Meckling, W.H. (1976). *Theory of the firm; managerial behavior, agency costs and ownership structure*. Journal of financial economics, 3(4), 305-360.
- Murcia , F.D. and Santos, A.D. (2012). "Discretionary-based disclosure : evidence from the Brazilian market." Brazilian Administration Review 9, 1: 88-109.
- Nor, N. Bahari, et al. (2016). "The Effects of Environmental Disclosure on Financial Performance in Malaysia." Procedia Economics and Finance 35: 117-126.

ไม่มีเนื้อหาจากต้นฉบับ

ประวัติการศึกษาและการทำงาน

ชื่อ นามสกุล อัครพล อินทร์ตัน
วัน เดือน ปีเกิด 2 ธันวาคม 2535
ภูมิลำเนา อำเภอเมือง จังหวัดชุมพร

ประวัติการศึกษา

วุฒิการศึกษา	ชื่อสถาบัน	ปีที่สำเร็จการศึกษา
ปริญญาตรี บช.บ.	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี	2559
ปวช. (การบัญชี)	วิทยาลัยเทคนิคชุมพร	2554

ตำแหน่งและสถานที่ทำงานปัจจุบัน

ตำแหน่ง นักตรวจสอบภาษีปฏิบัติการ สำนักงานสรรพากรพื้นที่กรุงเทพมหานคร 3

